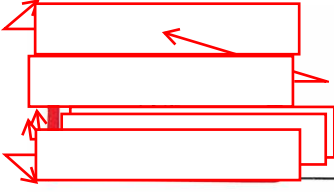

ئادىل تۇنىياز ● ۴۴

سېڭى ئاسمان

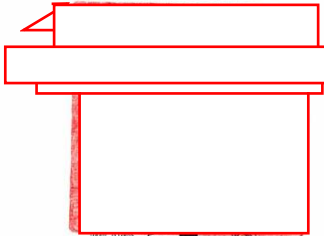
مىللەتلەر نەشرىياتى ● ۴۴
بېيجىڭ

• ئادىل تۇنىياز •

سېكى ئاسمان

(شېئىرلار)

مىللەتلەر نەشرىياتى

سۆزلىرىم ئاسماننى كۆرسىتىدۇ

(شائىر، ژۇرنالىست ئەسقەر ياسىن بىلەن سۆھبەت)

ئەسقەر ياسىن: — ئەسسالام! قەدىناس دوستۇم، قەلەمدىشىم، ئالىي مەكتەپتىكى چاغلاردا قەلەمنى چاپتۇرۇپ، شېئىرنىڭ كەينىدە سوۋۇلداپ يۈرەتتۇق. 20 نەچچە يىل ئۆتۈپتۇ، مەنمۇ سىزدەك يەنىلا شېئىر ئىشقىدا. بىراق، ئايىغى چىقماس مۇھەررىرلىك خىزمىتى سەۋەبلىك مېنىڭ شېئىرلىرىم پۈتمىدىغاندەك ئەمەس. ئەمما، سىزنى كۈتۈۋاتقان شېئىر ئاشىقلىرىنىڭ سانى كۈنسېرى كۆپىيىپ چوڭ بىر توپنى شەكىللەندۈردى. بەلكىم يېقىن كەلگۈسىدە تەرەپ - تەرەپلەردىن بۇ توپقا قېتىلىدىغانلار بىلەن بىر شېئىرىيەت قوشۇنىنىڭ سەركىسى بولۇپ قېلىشىڭىز مۇمكىن. ئەمدى سىزنىڭ چاقىرىقىڭىزنى ئاڭلاپ باقساق.

ئادىل تۇنىياز: — شائىر ھەقىقىي تاپقاندا، شېئىر ھەقىقەتكە يۈزلەنگەندە، مەن بارچە كىشىلەرنى شېئىرغا چاقىرىمەن. كەتمەن چېپىۋاتقاننىمۇ، پۇل تېپىۋاتقاننىمۇ، ئۆرە تۇرغاننىمۇ، ئولتۇرغاننىمۇ، شېئىر چۈشەنگەننىمۇ ۋە چۈشەنمىگەننىمۇ.

شېئىرغا چاقىرىش كىشىلەرنى تەپەككۇرغا چىلاشتۇر. مۇقەددەس كىتابلارنىڭ شېئىرىي شەكىلدە، قاپىيەلىك چۈشۈشىدە ھېكمەت بار. ئېسىل شېئىردا مەۋجۇتلۇقنىڭ سىرى ۋە ھاياتلىقنىڭ ھەقىقىتى بار.

شېئىر — تەپەككۇرنىڭ بىلەي تېشى، ئەقىلنىڭ

گېمناستىكىسى. شېئىر ئوقۇش پىكىر يولىنى ئېچىشتۇر. ھەرقانداق كەسىپ ئىگىسى يېڭى مۇۋەپپەقىيەت يولىنى تېپىش ئۈچۈن شېئىر ئوقۇپ تۇرۇشى كېرەك. شېئىرنى ئوقۇپ چۈشەنسەڭ، تەپەككۇرنىڭ ئېچىلىدۇ. چۈشەنمىسەڭ ئويلانسەن، پىكىر يولۇڭ ئېچىلىدۇ. ئەسقەر ياسىن: — سىز شېئىر دۇنيانى ئۆزگەرتىدۇ دېمەكچىمۇ؟

ئادىل تۇنىياز: — شېئىر كىشىلەرنىڭ پىكىر قىلىش ئۇسۇلىنى ئۆزگەرتىدۇ، پىكىر دۇنيانىڭ تەرتىپىنى ئۆزگەرتىدۇ.

ئەسقەر ياسىن: — سۇ قۇيۇپ بېرىمۇ ياكى قەھۋە ئىچىشنى ياخشى كۆرەمسىز؟

ئادىل تۇنىياز: — پەلەستىن شائىرى مەھمۇد دەرۋىشنىڭ شېئىرلىرىدىن قەھۋە پۇرىقى كېلىپ تۇراتتى. قەھۋە ھەققىدە ھاياجانلىق يازمىلىرى بار. ئۇنىڭ شېئىرلىرىدىكى قەھۋە بەزىدە ئەركىنلىكنىڭ تەمى بىلەن قوشۇلۇپ كەتكەن. مەككىدە تۇرغان چاغلىرىمدا ھەرەم مەسچىتىنىڭ ئۇدۇلىدىكى قەھۋەخانىلاردا ئەربەبلەرنىڭ ئالدىرماي قەھۋە ئوتلاپ مەزە قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرەتتىم. مەن بولسام پۇرسەت تاپساملا ھەرەم مەسچىتىدە زەمەم ئىچەتتىم، ئىچكەندىمۇ ئۆرە تۇرۇپ گۈپپىدىلا ئىچىۋېتىشنى ياخشى كۆرەتتىم.

مەدەنىيەت ئىنسانلار توپىنىڭ ئىچكى ئېھتىياجى بىلەن مىللەتنىڭ مەۋجۇتلۇقى ئوتتۇرىسىدىكى تەبىئىي تاللاشتۇر. ھەركىم ئۆز ئېھتىياجى، ئادىتى، تەپەككۇرى بىلەن تاللايدۇ.

شېئىر بىر مىللەتنىڭ تاللاش باسقۇچلىرىدىكى ئاشۇ نازۇك روھنى — ئۆزىگە خاس مەدەنىيەت تۇيغۇلىرىنى ئىپادىلەيدۇ. ئىشخانا سىزنىڭ تاللىشىڭىز، ئەركىن يېزىقچىلىق مېنىڭ تاللىشىم. بۇ ئىشخانىڭىزدا ماڭا بىر پىيالە سوغۇق سۇ بولسىلا كۇپايە.

ئەسقىر ياسىن: — بۇرۇن ھۆكۈمەت تەرىپىدىن كاپالەتكە ئىگە راھەت بىر ئورگاندا ئىدىڭىز. يەتتە - سەككىز يىلدىن بۇيانقى شېئىرلىرىڭىزدىن مۇساپىرلىقنى، كۈچلۈك ۋەتەن سېغىنىشىنى سەزدۇق. جاھان كەزگەنلەردىن سىزنىڭ ئىنگىلىزچە ئۆگىنىشىنى داۋاملاشتۇرۇۋاتقانلىقىڭىزنى، دۈم پېتىپ، دۈم قوپۇپ تىجارەت قىلىۋاتقانلىقىڭىزنى ئاڭلىغانىدۇق. ھازىر ئۈرۈمچىدىكى «نۇر ۋە قەلەم» كىتابخانىڭىزدا سىزنى پات - پات كۆرۈپ تۇرىدىغان بولدۇق. شائىرنىڭ كەسپى قانداق بولۇشى كېرەك؟

ئادىل تۇنىياز: — بارلىق كەسپلەر شائىر ئۈچۈن قوشۇمچە كەسىپ بولۇشى كېرەك. جان بېقىش ئۈچۈن ئادەم باققال ياكى ھاممال بولسىمۇ بولىدۇ. لېكىن، ھەقىقىي شائىر قەلەمنى جان بېقىشنىڭ قورالىغا ئايلاندۇرۇپ قويماستىكى كېرەك.

ئەسقىر ياسىن: — ھازىرغىچە 1000 پارچىدىن ئارتۇق شېئىرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان يەتتە پارچە كىتابى چىققان مول ھوسۇللۇق شائىرسىز. ئىجادىيىتىڭىزنىڭ مەنبەسى نېمە؟ قانداق ۋاقىتلاردا شېئىر يازسىز؟

ئادىل تۇنىياز: — ھەممىنىڭ مەنبەسى بىر. شېئىر ئاسماندىن چۈشىدۇ. لېكىن، قەلب ئىشىكى تاشقى دۇنياغا ئېچىلغان، روھى سىرلىق ئالەمدىن ئوزۇق ئالغان ئىنسان

تېلغا شېئىر مۇزىكىلىق، قاپىيەلىك چۈشەندۈرۈش مېنىڭ
ھاياتلىق سەپىرىم شېئىر سەپىرى بولدى. ئوقۇش، تىجارەت،
زىيارەت ئۈچۈن قىلغان نۇرغۇن سەپىرىم ئىجادىيەت
سەپىرىگە ئايلاندى. شائىر ئۈچۈن ماكاننىڭ ئالمىشىشى
باليئاتقۇنىڭ ئالمىشىشى، قۇرغاق ھالەتتىن ھاياجانلىق
ھالەتكە كىرىش، تىلدىكى يېڭى تۇغۇلۇش ھېسابلىنىدۇ.

ئەسقىر ياسىن: — يېقىندا سىز «شىنجاڭ مەدەنىيىتى»
ژۇرنىلىدا «ئالەم شېئىرىيەت ئېقىمى» خىتابنامىسىنى
ئېلان قىلىپ، گويا 30 يىللىق شېئىرىيەت ھاياتىڭىزنىڭ
يارقىن بىر پەللىسىنى باشلىغاندەك، جىمجىت
ئەدەبىياتىمىزغا بومبا تاشلىغاندەك بولدىڭىز، بىراق بۇ
نەزەرىيە بولغاچقا كۆپلىگەن كىشىلەر دەرھال ھەزىم قىلىپ
كېتەلمىدى. ئۇنىڭغا ئاۋاز قوشىدىغانلار، بەس - مۇنازىرە
قىلىدىغانلارمۇ ئۈنچە كۆپ بولمىدى. بۇ خىل پەلسەپىۋى
تەپەككۈرىڭىزنىڭ رېئال ئاساسىنى ئۆز ئاغزىڭىزدىن ئاڭلاپ
باقساق قانداق؟

ئادىل تۇنىياز: — ئەڭ ياخشىسى ئۇنىڭغا پەلسەپە
قالپىقىنى كىيگۈزمەي تۇرۇڭ. چۈنكى، ئۇ پەلسەپىدىن
ئىلگىرىكى تەپەككۈر. مەۋجۇتلۇق ھەققىدە ئويلىغان
ئىنسانلارغا يەتكەن ئەڭ قەدىمكى ئۇچۇر.

ئىنسان ئۆزى بىر سوئال، قەدىمدىن بېرى ئۆزىگە جاۋاب
ئىزدىدى. ئالەم شېئىرىيەت ئېقىمى سوئال ئەمەس، جاۋاب.
ئالەمدىن كەلگەن رىتىم، ئادەمدىن كەلگەن ئاۋاز، قەدىمدىن
كەلگەن مەنىسى بار ھەر بىر سۆز ئارقىلىق مەۋجۇتلۇققا
بېرىلگەن جاۋاب. ھاياتلىق مەسىلىلىرى توغرىسىدىكى

شېئىرىي خۇش خەۋەر. شېئىرلىرىم ھاياتىدا مەنە ئۈزۈلۈپ قالمىغان قەدىمكى بىر مىللەتنىڭ كۆزى، تىلى، قۇلىقى. تۇيغۇ گۈلىستانىدىن گۈللەرنى ئۈزۈم، قەلەم ئېلىپ يازغىنىم قولۇمدا قالغان شۇ گۈلنىڭ ئازغىنە پۇرقى.

ئەسقەر ياسىن: — بۇ شېئىرىيەت قارىشىڭىز باشقا تىل؟ باشقا ئەل شائىرلىرىغىمۇ ماس كېلەمدۇ؟

ئادىل تۇنىياز: — ئىنسانىيەتكە ئىنسان ئورتاق. بىز ئورتاق بىر يەر شارىدىكى باشقا - باشقا تىلدا سۆزلەيدىغان بىر ئادەم. ھەتتا بىر ھەقنى تېپىش ئۈچۈن كېتىۋاتقان ئوخشىمىغان دىندىكى بىر ئادەمنىڭ بالىلىرى. نۆۋەتتە ماكان ۋە زامانىنىڭ ئارىلىقى تېز سۈرئەتتە قىسقىراۋاتقان يەر شارى كەنتىدە ئىنسانلار دۇچ كېلىۋاتقان مەسىلىلەر ئورتاق، كىرىزىس ئورتاق، تەقدىر - قىسمەت ئورتاق.

شەخسىي غەم ۋە مىللىي تىراگېدىيە تۈرلۈك ئىرقىتىكى مەسئۇلىيەتچان ئىنسانلارنىڭ بىر - بىرىگە ۋە ئالەمگە بولغان مۇھەببىتى ئارقىلىق ھەل بولىدىغانلىقىنى ئويلايدىغان ۋاقىت كەلدى. بۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا ئۆز ھاياتىدىكى ئۇششاق - چۈششەك دېتاللاردىن ئىنسانىيەتنىڭ ئورتاق تۇيغۇسىنى ئىپادىلەيدىغان، بارلىقتا بىر ئۆلچەمگە - كائىناتقا يۈزلەنگەن ئالەم شېئىرىيەت ئېقىمى ھەممە تىلدىكى ئىنسانلارغا ۋە ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ ھەممە ژانىرلىرىغا ماس كېلىدۇ.

ئەسقەر ياسىن: — مەن بىلىدىغان ھازىرقى ياۋروپا - ئامېرىكا شېئىرلىرى تۇرمۇشقا يۈزلەنگەن، ئۇنىڭدا شائىرلارنىڭ شەخسىي ھېس - تۇيغۇلىرى، رېئاللىقنىڭ

پارچىلىرى سىيدام ئىپادىلەنگەن. ئومۇمەن ئادەمگە يۈزلەنگەن. سىز ئادەمنى ئەمەس ئالەمنى يېزىش كېرەك، ئادەم ئۆزىگە ئەمەس كائىناتقا يۈزلىنىشى كېرەك دېمەكچىمۇ؟

ئادىل تۇنىياز: — ياق، بىز ئىنسانلار ئالەم بوشلۇقىدا لەيلەپ تۇرغان كىچىك بىر پىلانېتادا ياشايمىز. مۇنداقچە ئېيتقاندا بىز بوشلۇقتا لەيلەپ قالغان. ئىنسان تەنھا مەۋجۇت ئەمەس، يەر شارىدىكى ھەربىر نەرسە ئىنسان ئۈچۈن مەۋجۇت. بارلىق ئاسمان جىسىملىرى يەر شارىنىڭ مەۋجۇتلۇقى ئۈچۈن مەۋجۇت. شۇڭا شېئىرلىرىمدا يەرنى، يەر يۈزىدىكى ھەممىنى ۋە ئاسمان جىسىملىرىنى يارىتىشتىكى ئاخىرقى مەقسەت بولغان ئىنسان مەركەز.

ئەسقەر ياسىن: — سىزنىڭ ئالەم شېئىرىيەت ئېقىمى خىتابنامىسىنى ئوتتۇرىغا قويۇشتىن بۇرۇنقى شېئىرلىرىڭىزدىمۇ سىز ئالەم قارىشى بار ئىدى. ئەمدى ئۇنى سىستېمىلىق ئوتتۇرىغا قويدىڭىز، يەنى ئاۋۋال شېئىرنى يېزىپ بولۇپ، ئاندىن ئۇنىڭ نەزەرىيەۋى ئاساسىنى ئېيتتىڭىز، بىزگە ئۇنى ئەمەلىي مىساللار بىلەن ئېنىقراق چۈشەندۈرۈپ بېرەلەرسىزمۇ؟

ئادىل تۇنىياز: — ئاستىمىزدىكى ۋە ئۈستىمىزدىكى ھەممە نەرسە ئىنسانلار بىلەن باغلىنىشلىق. بىزنىڭ ئالەمدىكى ئورنىمىز ئۇلارنىڭ مەۋجۇتلۇقتىكى ئورنىنى بەلگىلىگەن. مەۋجۇتلۇق ئۆزىنىڭ قارشىسىدا، ئۆزىدىن ئۆزىگىنى كۆرسىتىپ تۇرىدۇ. بارلىق يوقلۇقنى، يەردىكىلەر ئاسماننى، كېچە كۈندۈزنى، ئىچى ئەگرىسى تېشىدا تۈزنى

كۆرسىتىپ تۇرىدۇ.

ھەج قىلىۋاتقان مۇسۇلمان ئاينىڭ كۆنۈرۈلۈشى بويىچە ھىجرىيە كاللىندارىدا بەلگىلەنگەن ۋاقىتتا ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامدىن قالغان تۆت چاسا ئۆي - كەبىنى چەمبەرسىمان يەتتە ئايلىنىدۇ. سائەت يۆنىلىشىگە قارشى ئايلىنىدۇ. ئايلىنىش جەريانىدا قارا تاشنى تاۋاب قىلىدۇ. بىراق، ئۇنىڭ چوقۇندىغىنى تاش ئەمەس، ئاللاھ، كەبىدىكى تاشنى ئاسماندىن چۈشكەن دەپ قارىشىدۇ، يەنى يەردىكى تاش ئاسماننى كۆرسىتىپ تۇرىدۇ. ساماۋى كىتاب «قۇرئان»غا ئاساسلانغاندا قۇياش، ئاي، يۇلتۇزلار... ئىنسانغا بويسۇندۇرۇپ بېرىلگەن، يەنى ئاسمان جىسىملىرى يەردىكى ئىنساننى كۆرسىتىپ تۇرىدۇ. يىغىپ ئېيتقاندا، ئالەم شېئىرىيەت ئېقىمى سۆزلەر ۋە ئىجادىي سۆز مۇناسىۋەتلىرى ئارقىلىق ئادەمنىڭ رېئاللىقى كەينىدىكى چەكلىنى، ئىلاھىي ھېكمەتنى، مەنبەنى ئىشارە قىلىۋاتقان، مەنبەنى كۆرسىتىۋاتقان مەۋجۇتلۇقنىڭ سىرىنى كۆرسىتىدۇ.

بىر ئىنسان ئۆزىدە ئىنسانىيەتنى كۆتۈرۈپ يۈرىدۇ. ئىنسانىيەت ئاسماندىن چۈشكەن كىتابلىرى بىلەن ئاسماننى كۆتۈرۈپ تۇرىدۇ. بىز ئاسمان جىسىملىرى بىلەن بىر ئائىلىدە ياشايمىز. ئاسمانغا ناھايىتى يېقىن ياشايمىز، ھەتتا بىزنىڭ ئەخلاق ئۆلچىمىمىزدىكى ئۆزگىرىش ۋە ئېگىز - پەسلىك پىلانېتالارنىڭ ھەرىكىتىدىكى ئۆزگىرىش ۋە ئېگىز - پەسلىككە سەۋەب بولىدۇ. ئاسمان جىسىملىرىدىكى ئۆزگىرىش ئۆز نۆۋىتىدە يەنە، يەر يۈزىدىكى تۈرلۈك تەبىئىي ئاپەتلەرگە، ئۇرۇش - توقۇنۇش، ھەتتا نەسلى قۇرۇپ كېتىشلەرگە سەۋەب بولىدۇ. قەدىمكى گۈللەنگەن

مەدەنىيەتلەرنىڭ خارابىلىشىشى، بابىل شەھىرىنىڭ ۋەيران بولۇشى، بىزنىڭ شانۇ شەۋكەتلىك ئاتا بوۋىلىرىمىز قۇرغان ئۇتوپىيەلىك شەھەر دۆلەتلىرىنىڭ تەكلىماكان قۇملۇقى ئاستىدا قېلىشى ئەخلاق جەھەتتىكى خارابىلىشىشتىن بولغان. بۇ تاقالغان شەھەرلەرنىڭ ئاچقۇچى ئاسماندا، يەنى تاپتىن چىققان ئىنسانلار توپى بىر - بىرى بىلەن ئارىلىق ساقلاپ، بىر - بىرىنى ئايلىنىۋاتقان پىلانېتالارنى تاپتىن چىقارغان. ئىنسانلارنىڭ كولىكتىپ جىنسى باش باشتاقلىقى، يۇلتۇزلارنىڭ باشباشتاقلىقىغا، ئاندىن ئاسماندىكى كەڭ كۆلەمدىكى تالاپەتكە ۋە زېمىندىكى زور ھالاكەتكە سەۋەب بولغان.

ئىنسانلار ئۆز ئەخلاقىنىڭ سەۋەبىنى چۈشەندۈرۈپ بېرەلمەيدۇ. چۈنكى، ئۇ ئىنساننىڭ ئۆزىدە يوق. پەقەت ئىنسانلار ئارىسىدىكى ئەخلاق بۇزۇلغاندا، ئادەمزات ساماۋى مەدەنىيەتتىن، سۇ ۋە تۇپراق مەدەنىيىتىگە يۈزلىنىپ، قاتتىق تۈزۈملىرى لايىدەك بوشىغاندا ياكى قۇياش مەدەنىيىتى بىلەن ئۆز ھاياتىغا ئوت تۇتاشتۇرۇۋالغاندا، ۋاقىتنىڭ بەرىكىتى تۈگەپ كەتكەنلىكىنى، ئەڭ ئاخىرىدا ئۆزلىرىنىڭ ۋاقتى تۈگىگەنلىكىنى بىلىشىدۇ. ۋاقىتنى بىلىش ئۈچۈن ئاسمانغا قارايمىز. ئاسماندىكى يۇلتۇزلار ئۆز تەقدىرىنى بىلىش ئۈچۈن ئىنسانغا قارايدۇ. ئالەم شېئىرىيەت ئېقىمىدىكى شائىرلار مىسرالارغا تىزىلغان يۇلتۇزدەك سۆزلەر بىلەن ئاسماننى كۆرسىتىپ تۇرىدۇ.

ئەسقىر ياسىن: - يۇقىرىدا ئالەم شېئىرىيەت ئېقىمىنىڭ ئىدىيەسى ھەققىدە ئومۇمىي چۈشەنچىگە ئىگە

بولدۇق. ئەمدى بىزگە ئۇنىڭ شەكىل ئالاھىدىلىكىنى شەرھىلەپ بېرەلەرسىزمۇ؟

ئادىل تۇنىياز: — ئالەم شېئىرىيەت ئېقىمى ھەققىدىكى كۆزقاراشلار مەن ياكى باشقىلار تەرىپىدىن داۋاملىق تولۇقلىنىپ مېڭىشى مۇمكىن. ھازىرچە، مەن يەكۈنلىگەن شەكىل ئالاھىدىلىكلىرى تۆۋەندىكىچە:

1. تىلنىڭ تەبىئىي رىتمىغا، قاپىيەگە ئەگىشىش.

بۇ ئېقىمدىكى شائىر تىل ئىشىكى ئارقىلىق ئۆزىدىن چىقىپ ئۆز توپىغا، ئۆز توپىدىن ئىنسانلارغا، ئىنسانلاردىن كائىناتقا قەدەم تاشلايدۇ.

ئىشىكى شائىر ئاچمايدۇ. پەقەت سەزگۈلىرىنى تولۇق ئېچىۋېتىپ قەلەم تۇتۇپ ئولتۇرغىنىدا ئىشىك ئۆزلۈكىدىن ئېچىلىدۇ. شائىر ئۆزى ئىشلىتىۋاتقان تىلنىڭ رىتمىغا ئەمالارچە ئەگىشىپ ماڭىدۇ. ھەرقانداق بىر سۆز مىللەتنىڭ مەۋجۇتلۇقىدىكى ئالەم پارولى. شائىرنىڭ ھاياجىنى قاپىيە ئارقىلىق كولىپىكتىپ يوشۇرۇن ئاڭغا جۆر بولۇۋاتقان قايناق ئىجادىيەت دەقىقىلىرىدە، ھەممە يارىتىلىش ئىمكانىيەت ئىچىدە تۇرىدۇ. ھېچ نەرسە ئالەمنىڭ سىرتىدا قالمايدۇ، بىرمۇ ئارتۇق نەرسە ياكى مەنسىز سۆز بولمايدۇ. پۈتۈن ئالەم گويا بىر دىرىزورلۇق تايىقىنىڭ رىتمىغا ئەگىشىپ ئوركىستىرغا قاتناشقان بولىدۇ. شائىر كۈيىنى تىل ئارقىلىق ئورۇنلاۋاتقان باش ئىسكىرىپكىچى، ئەڭ چوڭ ماسلاشقۇچى ۋە ماسلاشتۇرغۇچى. قاپىيە مانا شۇنداق تۇغۇلىدۇ.

2. سۆزنىڭ تۇتقۇچى — باشلاش، داۋاملاشتۇرۇش ۋە

ھاياجان پەللىسى

باشلاش شائىرنىڭ ئىلگىرىدىكى ئىش ئەمەس، ئۆز
ھاياتىدىن شېئىرنى تىخشاۋاتقان، شېئىرنى كۈتۈۋاتقان ۋە
بارلىقى بىلەن شېئىر ئىزدەۋاتقان شائىرنىڭ كالىسىغا
ئىلھام تۇيۇقسىز سۆز بولۇپ چۈشىدۇ. شۇنىڭ بىلەن
سۆزلەر ئالەم بوشلۇقىدىن سۆز بوشلۇقىغىچە رەت - رېتى
بىلەن تىزىلىپ تۇرىدۇ. گويا ئالەمنىڭ چوڭ پارتلىشىدەك
پارتلاپ چىققان ھاياجاندىن كېيىن، سۆزلەرنىڭ يېڭى
تەرتىپىنى ئورنىتىدۇ. ھاياجان پەللىسى دولقۇنغا ئوخشايدۇ.
مىسرالار كۆتۈرۈلگەن ۋە چۈشكەن دولقۇندەك بىر - بىرىگە
ئۇلىشىپ داۋاملىشىدۇ. بىز بۇ شېئىرىيەت ئېقىمىنىڭ
پەلسەپىۋى يەكۈنىدە «مەۋجۇتلۇق ئۇنىڭ قارشىسىدا»
دېگەندۇق. سۆزلەرنىڭ تۇتقۇچى دەل مۇشۇ. ئەگەر ئالدىدىكى
مىسرا يەر بىلەن ئاخىرلاشقان بولسا، كەينىدىكى مىسرانى
ئۇنىڭ قارشىسى ئاسمان بىلەن باشلايمىز. ئەگەر بىرىنچى
مىسرادا «ئاز» دەپ سۈپەتلەنگەن بولسا، ئىككىنچى مىسرادا
باشقا نۇقتىدىن «چەكسىزلىك» يېزىلىدۇ. سۆزلەر
قارمۇقارشىلىقنىڭ بىرلىكى ئىچىدە تىزىلىدۇ. پۇتنىڭ
ھەرىكىتى بىلەن ئاخىرلاشقان بولسا، قولىنىڭ ئىشارىتى
بىلەن باشلىنىدۇ. خۇددى كۆتۈرۈلگەن دولقۇن بىلەن
چۈشكەن دولقۇندەك. مەسىلەن:

دېرىزەم ئاسماننى ئاز دەيدۇ،
نەزمەمدىن قارىسام بىپايان ئىكەن.
يېرىم قار مەن دېگەن پۈتۈن ساز دەيدۇ.
چالسام پۈتۈمدا غىچىرلايدىكەن.

— «چارلىس سىمىكنىڭ يېرىم تال قېرىندىشى»دىن.

ئەگەر ئالدىدىكى مىسرادا مۇئەييەنلەشتۈرۈش بولسا،
كەينىدىكى مىسرانى ئىنكار شەكلىنىڭ مۇئەييەنلەشتۈرۈشى
بويىچە داۋاملاشتۇرىمىز. مەسلەن:

مەن ئالمدىن سورىدىم:
— كىمنىڭ قىزىل يۈرىكى سەن؟
جاۋاب بەردى ئالمىمۇ بىردىن
تېخىمۇ قىزىل سۈكۈت بىلەن.

— «مەن ئالمدىن سورىدىم» ناملىق شېئىردىن

مۇنداق شېئىرىي تەپەككۈرنىڭ رېئال ئەھمىيىتى شۇكى،
مەيلى شائىر ياكى ئوقۇرمەن بولسۇن، تۇرمۇشتا شەيئەلەرنى
ئوخشىمىغان نۇقتىدىن كۆزىتىدىغان، مەسىلىلەرگە ئۇنىڭ
قارشىسىدىن جاۋاب ئىزدەيدىغان، بارلىقنى كۆرگەندە
يوقلۇقنى ئويلىيالايدىغان، ھاياتنىڭ مەنىسى، مەۋجۇتلۇقنىڭ
مەنبەسى توغرىلىق تېخىمۇ چوڭقۇر پىكىر يۈرگۈزەلەيدىغان
قىلىدۇ.

3. ئىلاج بار مەجھۇل پېئىل ئىشلىتىپ ماھىيەتنىڭ
مەۋھۇملۇقىنى ئېنىق كۆرسىتىپ بېرىش.

بىز چۈشەنمەكچى بولغان دۇنيانىڭ گىرامماتىكىلىق
قۇرۇلمىسى مۇنداق: جۈملىنىڭ ئىگىسى كۆرۈنمەيدۇ. بىراق،
بۇيرۇق پېئىل ئورۇنلانغان. سان، سۈپەت، ئىسىملار ئاشۇ
بىلىنمىگەن، بىلگىلى بولمايدىغان مەجھۇلنىڭ
ئېنىقلىغۇچىسى، تولدۇرغۇچىسى. مەجھۇلنى كۆرسەتكىلى
بولمايدۇ. ئەمما، مەجھۇللۇق بەلگە ئالامەتلىرى بىلەن

بىلىنىپ تۇرىدۇ. ئىگىسى بىزگە تاپمەلۇم بىر مەجھۇل
پېئىل بىلەن، بىر ھەرىكەت بىلەن دۇنيا دۇنيا بولغان.
دېمەك، مەۋجۇتلۇق مەجھۇللۇقتىن كېيىن، مەجھۇللۇق بىز
كۆرگەن نەرسىنىڭ كەينىدىكى ماھىيەت. ھەربىر بارلىق
ئۇنىڭ ئۆزىدىن باشقا نەرسە، ھەربىر بارلىق ئۆز
مەۋجۇتلۇقىنى ئىنكار قىلىپ يەنە مەجھۇلغا قايتىدۇ. بىز
ئالەم شېئىرىيەت ئېقىمى شائىرلىرى ئىشلىتىلىشى
ئوخشاش بولمىغان ئېنىق سۆزلەرگە، سۆزلەرنىڭ ئېنىقسىز
مۇناسىۋەتلىرىگە، بولۇپمۇ مەجھۇل پېئىلغا تايىنىپ
ماھىيەتنى، ئاشۇ مەۋھۇم مەنىنى كۆرسىتىشكە تىرىشىمىز.
مەجھۇل پېئىل ئادەمنى ئويلىاندۇرىدۇ. ئىش -
ھەرىكەتنىڭ بولۇۋاتقانلىقىنى، ئىگىسىنىڭ غايىب
ئىكەنلىكىنى ئەسكە سالىدۇ. مەجھۇل پېئىل گۈلنىڭ
ئېچىلغانلىقىنى ئېيتىدۇ، كىمنىڭ ئېچىلدۇرغانلىقىنى
ئېيتمايدۇ. بىر نەرسىنىڭ ئۆزىنى ئۇدۇللا دېمەيدۇ. بەلكى
ئۇنىڭ بەلگە - سۈپەتلىرىنى كۆرسىتىدۇ، دارىتمىلايدۇ،
ئىشارە قىلىدۇ ۋە جىمكى ئىستىلاستىكىلىق
ۋاستىلەردىن پايدىلىنىپ دۇنيانىڭ مەڭگۈ مەجھۇللۇقىنى
كۆرسىتىپ بېرىدۇ، خالاس.
مەسىلەن:

مەرۋايىتنىڭ چوڭ - كىچىكلىكى

ئىچى يارىتىلدى

ئىچىدىن سەدەپ.

سەدەپتەك يۇلتۇزنى

كېچىدىن كۈندۈزنى
بار قىلدى.

خالتىدىن ئېلىندى،
پەشتاختىغا قويۇلدى،
قۇش بويىندەك بويۇنغا
ئېسىپ قويۇلدى.

سەل - پەل سوقا.

مەرۋايىت تۇتقان نازۇك بارماقلار
سۆزلىمەيدۇ.
سودىگەرنىڭ كۆزلىرى چاقنار،
پايدىدىن ئۆزگىنى كۆزلىمەيدۇ.

سەل - پەل قىممەت.

يوق يەردىن ئېلىپ كېلىندى
ئەتىۋارلىق سوۋغا قىلىندى.
يار بويىنغا ئېسىلغاندا
بىر ئۆمرى قىسقا بىلىندى.

سەل - پەل قىسقا.

ئەسقەر ياسىن: — يۇقىرىقى قاراشلىرىڭىزدىن سىزنىڭ
شېئىرلىرىڭىزنى چۈشىنىشتىكى يىپ ئۇچىنى تاپقاندا
بولدۇم. گويا ھەربىرىمىز يەرگە چۈشكەن بىردىن يۇلتۇزدەك،
ئاسماندا بىردىن يۇلتۇزىمىز بىز نېمە قىلساق شۇنى
قىلىدىغاندەك ھېسسىياتتا بولۇپ قالدىم.
ئەمما، تىرىكچىلىك غېمى ھەممىمىزنى بېسىۋالغان،

ۋاقتنىڭ بەرىكتى قالمايۋاتقان بۇ كۈنلەردە سىز بىلەن
پات - پات ئۇچرىشىپ مۇشۇنداق ساماۋى گەپلەرنى ئاڭلىغۇم
كېلىدۇ. سىزنى نەدىن تاپارمەن؟

ئادىل تۇنىياز: - ئەگەر ئۆيۈم يەردىن ئاسمانغا كۆچۈپ
كەتمىسلا مېنى ئۆيدىن تاپالايسىز ياكى يۇلتۇزدەك چاقنىپ
تۇرغان ئۈرۈمچىدىكى «نۇر ۋە قەلەم» كىتابخانىمىدىن مەن
توغرۇلۇق يىپ ئۇچىغا ئېرىشەلەيسىز. مەن بولسام
تۇرمۇشتىكى ھەربىر يىپ ئۈچىنى شېئىرغا باغلاپ،
سۆزلەرنى بويلاپ ئاستا - ئاستا ساماغا ئۆرلەيمەن.

مۇندەرىجە

- 1 سۆزلىرىم ئاسماننى كۆرسىتىدۇ.....
- 1 مېنى كەچۈر دېڭىز قۇلۇلىسى.....
- 2 ھاۋانچا.....
- 4 ماي پونكىتى.....
- 6 قىزىل كېپىش.....
- 7 بالام، بۇ ئويۇن ئەمەس.....
- 9 بانان دەرىخى.....
- 10 ئاسمىنى تۆشۈك شەھەردە.....
- 13 تەڭ كېچىدە مېتروغا چىقىش.....
- 14 ناننى دەپ كەلدىم.....
- 16 ئۇيغۇر تىلىدا ئىسمى يوق مېۋە.....
- 17 خېمىر يۇغۇرۇش ماشىنىسى.....
- 18 ئىلياسنىڭ بېشى.....
- 19 ئادەمگىياھ.....
- 21 دالدىكى تاش.....
- 23 قۇرتتۇت.....
- 24 قىزىل ئامۇتنىڭ مەنىسى.....
- 26 دېڭىزنىڭ تېلېفون نومۇرى.....
- 28 تېلېفوندىكى داداڭ.....
- 30 جەرەن قايتتى.....
- 31 قوزىلىغان قوينى چۈشىدىم.....
- 32 ئىسسىق بەلباغ كىشىلىرى.....

- 34..... ئاناس — ئەتىگەنلىك مېۋە
- 35..... دۇكان ئىجارە ئېلىش توختامى
- 37..... ساھىلدىكى مۇسۇلمانلار قەبرىستانلىقى
- 38..... كاشتان چاشقىنى
- 39..... تىل سەپىرىمدە يېرىم كۈن توختاپ
- 41..... بەش كىلودىن ئېغىر بەش كىلو
- 43..... ئەتىيازدا قەغەزە ئۈنگەن كۆك
- 45..... ئاسما مايكام
- 47..... بەش يۇلتۇزلۇق مېھمانخانا
- 50..... بېيجىڭ رەسەتخانىسىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ
- 51..... ھۇجرانىڭ بىر كەچتىكى تەسۋىرى
- 55..... خان بالىق
- 57..... دەريا بويىدىكى شەھەر
- 59..... كېيىك ئاغزى يېزىسى
- 60..... رەسسام
- 61..... توغاج
- 62..... ئۈچ ھالقا
- 63..... گۇاڭجۇغا يېقىن بىر بېكەتتە
- 64..... سودىگەرنىڭ سەپىرى
- 66..... قەشقەر خانلىق مەدرىسەسى دەرۋازىسى ئالدىدا
- 68..... فىكوس دەرىخى
- 69..... ئىككى خېرىدار
- 71..... سۇ ئامبىرى
- 72..... ساتىراش ئۈستام
- 74..... ھېكايىسىدىكى ھۈرپەيگەن كىشى
- 76..... نېرۋا تاشقى كېسەللىكلەر دوختۇرى
- 78..... سۆزگە كۆيۈپ قالغۇچى

- 80 ..... دېڭىز بويىدىكى ئاق داچا.
- 82 ..... مايمۇن ئارىلى
- 84 ..... قارغا قارشى يۆنىلىشتە
- 86 ..... شەكۈرنىڭ تويى
- 88 ..... كونا ئاياغ ساتقۇچى ئايال
- 91 ..... سودىگەر
- 93 ..... مازار بېشى
- 94 ..... مۇقام پايتەختىدە
- 96 ..... ئايروپىلاندىن چۈشۈۋېتىپ
- 98 ..... ياز كەينىگە يېنىۋالدى
- 99 ..... ئاكىمنىڭ تېلېفونى
- 101 ..... تاكسىدا كېتىۋېتىپ
- 102 ..... كۆرۈش بىلەن ئاڭلاش ئارىسىدىكى خان كەنتى
- 107 ..... شېئىرنىڭ ھېكايىسى
- 108 ..... خوراز نېمە دەيدۇ
- 110 ..... كۆك ياڭاق
- 111 ..... قۇش خەرىتىسى
- 113 ..... ئىككى چۈمۈلە گەپ قىلىشتى
- 114 ..... يەكەن چىلتەنلىرىم مازىرىغا دېرىزىدىن نەزەر
- 116 ..... بىز ئۆلۈمنىڭ قوشنىسى
- 120 ..... ئاپرېل كەلمەكتە كۆك پىكاپ ھەيدەپ
- 121 ..... دېرىزەمدە ۋىچىرلايدۇ قۇشقاچلار
- 122 ..... نورۇز ئېيىدا خۇدۇكسىرىگۈچى
- 123 ..... مەنزىرە سىرتىدىكى مەن
- 124 ..... ئىسسىق بولكا
- 126 ..... ئەڭ چوڭ يۈك ماشىنىسى
- 128 ..... بوۋام قۇرت يېگەن ئالما يەيتتى

- 131 ..... توردىكى بېلىق
- 133 ..... يېڭى ئاسمان
- 135 ..... يازنى كېسىپ ئۆتۈش
- 137 ..... كېچە يۈزۈمگە سۈركەلگەن قارا
- 139 ..... تېشىلگەن قاڭشار
- 141 ..... بۇ يوللاردا مېڭىش تەس بولدى
- 142 ..... جنلىرىم بىلەن يىغىندا ئىدىم
- 144 ..... شېئىرىيەت مۇكاپاتى
- 147 ..... قىپپاش ئۇچقان قارلىغاچ
- 149 ..... سەپەردىكى ئۈچ دوست
- 151 ..... دېڭىز دېلفىنى
- 153 ..... گۈگۈمغا كىرىپ
- 154 ..... بىر - بىرىمىزگە كۈلۈپ قارايدى
- 155 ..... يامغۇر قەپىسى
- 156 ..... كوچىنىڭ ئايلىنىشىدا
- 157 ..... پېشىل كارتا
- 159 ..... يېرىم كوچا
- 162 ..... مەن چەت ئەلدىكى كۈنلەردە
- 163 ..... شائىرنى تۆت پەسىلدىن سورىساڭلار
- 164 ..... تېرىقچى
- 165 ..... كۆتۈرۈپ
- 166 ..... يانفون
- 168 ..... بىر تىلىم تاۋۇز
- 169 ..... دەرەخلەر ئىشىكىنى چەكسە
- 171 ..... ئاپتاپ
- 173 ..... ئۇيقۇسىزلىق
- 174 ..... گاچا پەلتو

176	يات كوچىلاردا
177	دوقمۇشتىكى بىر ئۆيىنى ئۈچ تەرەپتىن كۆزىتىش
179	دېڭىز مەھسۇلاتى زىياپىتى
180	ھاۋا رەڭ
181	مېھمانخانا ئالدىدىكى مۇساپىر
183	تومۇزدىكى تومۇزغا
184	ئاق بۇلۇت تېغى
186	شارقىراتما
187	قارلۇق ئۆستەڭ
189	مەن چىۋىن
191	تۇخۇمنىڭ قۇرۇلمىسى
192	چۈمۈلە مېيى
194	يۇرتلۇقلار يىغىلغاندا
196	بۇ مىسرادا
198	ئاق ئۆرۈك
200	رادىيودىكى قەبرە
202	ماشىنا سۇغۇرتا شىركىتى
204	نىگاھ
205	بوغۇز
207	قەشقەر خەلق باغچىسى
209	گىلەم ئۆلدى
211	سەھرادا يالاڭخايغ مېڭىش
212	تام
214	گۈل ۋە مەقبەرە
216	تۆمۈر ئاشقى
219	مۈشۈك پىياز يېگەندەك
221	تۇپراق بېشىدا

- 222 ..... دادا قوشۇق شەيخ
- 223 ..... ئۆستەڭ بويى كوچىسى
- 225 ..... سۇلتان سۇتۇق مازىرى
- 227 ..... قۇمچاق
- 228 ..... شېئىرنى قانداق ئوقۇش كېرەك
- 230 ..... چۈجە موللامنىڭ مانتىسى
- 232 ..... ئەنجۈر پىشتى
- 234 ..... شامالنىڭ ئىچىدىكى
 ۋاقىتنى ماڭدۇرغۇچى ۋە توختىماي قول سائەتكە
- 235 ..... قارىغۇچى
- 237 ..... مېنىڭ قوشنام ساقچى
- 239 ..... كەلپىن چامغۇرى
- 241 ..... جەنۇب شېۋىسى
- 243 ..... قىشلىق چاق
- 244 ..... پارچە ساقال
- 245 ..... كىيىم
- 247 ..... چىۋىن دورىسى چاچقاندەك
- 249 ..... كېپىل ئىزدەش
- 251 ..... تۆت تۈپ دەرەخ
- 253 ..... قۇم رەسىملىرى
- 255 ..... ئۇرۇق - تۇغقانلار باراۋىتى
- 257 ..... ۋانىدا يۇيۇنۇۋاتقان ئىككى ئوغلۇم
- 258 ..... تۇرپان
- 260 ..... چاقچاقچىلار سورۇنى
- 262 ..... دېھقانلار بازىرى
- 265 ..... ئىككى تۇتقۇچلۇق ئەگمەچ جامدا قەھۋە ئىچىش
- 267 ..... ئايالچە ئاياغ

269	.....شاهمات
271	.....قاسقان شەپكە
274	.....تاپانبېلىق تېغى
276	.....ئانام بەرگەن تەكپى
278	.....ئات
280	.....بىر كۈن ياكى بىر كۈندىنمۇ ئاز
282	.....چارلىس سىمىكىنىڭ يېرىم تال قېرىندىشى
285	.....شاللىق بىنا
287	.....يەرلىك سەۋزە
289	.....ئايكۆل
291	.....كونا شەھەر
296	.....ئالما ۋە قەسى
297	.....ئاق كىگىز
299	.....ئۆيگە كىرمىگەن ئوخشايمەن
300	.....كەچلىك بازارنىڭ قەبرىسىدە
302	.....كاشتان دېگەن نېمە؟
304	.....تەن خەرىتىسى
306	.....يۈرەك تىقىلمىسى قەسىدىسى
	چايخاندىكى كىشىلەرنى ياندىن كۆزىتىۋاتقان ئەينەك
308	.....بېلىقداندىكى تاپانبېلىققا
309	.....قومۇلدا چىلان يەۋاتقان بىر كىشى
312	..... The English Word
313	.....ئىنگلىزچە سۆز
314	..... Outside of the Kitchen
315	.....ئاشخانا ئۆيىنىڭ سىرتى
316	..... A Rose Named Cockroach
317	.....سۈۋرەك دەپ ئاتالغان بىر گۈل

318	.....	The Wind
319	.....	شامال
320	.....	The Onion
321	.....	پىياز
322	.....	The Moon in Another Tongue
323	.....	باشقا تىلدىكى ئاي
324	.....	The Man Who Spoke with the Black Stone
326	.....	قارا تاشقا سۆزلىگەن ئادەم
328	.....	The Pomegranates of Kashgar
329	.....	قەشقەر ئانارى
330	.....	A Horror Movie
331	.....	قورقۇنچلۇق كىنو
332	.....	Traveler
333	.....	سەيياھ
334	.....	A Poem in the Uyghur Tongue
335	.....	ئۇيغۇر تىلدىكى بىر شېئىر
336	.....	Walking Past the Beijing Planetarium
337	.....	بېيجىڭ رەسەتخانىسىنىڭ يېنىدىن ئۆتۈش
338	.....	ئىنگلىزچە شېئىرلىرىم ھەققىدە
345	.....	Editor Bio

مېنى كەچۈر دېڭىز قۇلۇلىسى

مەن بېلىق ئىدىم،
سمابتىن سىلىق بېشىم
ئالماس كۆزلۈك شاھ تاجىدەك.
بېشى باشقا بىر توپ ئادىشىم
ئالەم بېغىدا توزۇتۇپ چېچەك
تەخسىدىن ماڭا سوزماقتا چوكا.

ئولتۇرغان يېرىم دېڭىز قېشى،
قېشىمدا ئاشۇ بىر توپ كىشى —
بېشى ئالەمنى سىغدۇرالمىغان.
كەچۈر مېنى، دېڭىز قۇلۇلىسى
بۈگۈن بۇ يەردە قۇم ئادىمىنىڭ
تۇنجى قېتىم سېنى يېيىشى.

ئاغزى ئوچۇق قۇلۇلە قېپى
چىمىلداپ ئىچىگە توشتى ئاق قۇم،
چىمىرلاپ باغاشلىدى دولقۇننى.
ئايىنى بۆلگەندەك بۆلۈپ قويدۇم
يېرىم مىسرا شېئىردا ئۇنى.

مەن بىر قۇلۇلە ئىدىم،
ئۈستۈمدە كۆك ئاسماننىڭ قۇرۇلمىسى.
ئاسمان قەيەردىن كەلگەندۇ دېدىم،
ئىچىمنى يورۇتۇۋەتتى سۆزنىڭ ئۇرغۇسى.

2013 - يىل 12 - ئاينىڭ 13 - كۈنى.

ھاۋانچا

سۆزلەرنى ھال رەڭ سوزۇپ
سۇغا سالسام،
ئىلھامىم بىلەن قوشۇپ
بىردىن - بىردىن يۇمشىتىۋالسام،
ھاۋانچىدا ئېزىپ سوقۇپ
تەييارلاۋاتقاندا مۇچنى ئانام.

مېنىڭ ئەسلىمەم قىشتىنمۇ قىسقا،
قار مەلىكەم پەشتاما تارتىپ
ئاشخاندا چۈشكەندە ئىشقا.
رەنجىتىم نېمىشقا؟
قالدى ماي تارتىپ.
ئىككى مىنۇتتا
يىگىرمە نەچچە يىلنى ياشاپ بولدۇق،
ئارقىغا قايتىپ.

دۇنيا ۋاقىتقا قۇرۇلىدۇ،
دۇنيا تۇيغۇ ئەمەس
ۋاقىت — تۇيغۇ.
توختايدۇ، ئېگىلىدۇ، بۇرۇلىدۇ،
ئالەم ئۆچمەي چاقناپ تۇرىدۇ.
ھەرىكەتلەندۈرگۈچى
ئوبدان ئويلمىساڭ يوق تۇيۇلىدۇ.

دۇنيا بار،
ھاۋانچىدەك تار سۆزگە كىرىپ
سوقۇلماقتا گۇناھكار شائىر.
قاسراقلىق بىر قوۋم كېتەرمۇ ئېزىپ
قوبۇل بولغۇچە توۋىسى ئاخىر.

2013 - يىل 12 - ئاينىڭ 10 - كۈنى.

ماي پونكىتى

بۇ مىسرانىڭ ئاستىدا
ئۈچ تال كەپتەر تۇخۇمى بار،
سىلساڭ قولغا ئۇرۇنىدۇ.
ئۇنىڭ ئاستىدا
قىزىل چېچەكلەر يامشىۋاتقان
بېنىزىن پۇراقلىق جاي قۇرۇلىدۇ.

ئاپپالتا كۆتۈرگەن بىرنەچچە ئادەم
يېڭى يول تېپىپ، ئۆزىنى چېپىپ،
باشسىز ئارقىغا بۇرۇلىدۇ.

قۇملۇقتىن ئىسسىق شامال ئۇرۇلىدۇ،
چىنار ئۆسكەن بىر سەتردە بىز،
ماشىنىمىزنى قايتۇرۇپ تېز،
ماي قاچىلىدۇق.

قەغەزنىڭ چوغلانغان تەرىپىدە
ئۈشتۈمتۈت سۆزلەر پارتلاپ
ئوت ئاپىتى يۈز بېرىدۇ،
چىشى ئوقۇرمەن قېچىشقا باشلاپ
قەلەم تەۋرەتكۈچىنىڭ زوقى كېلىدۇ.
تەلۋىلەرچە ئۈسۈپ كېلىدۇ،
يولدىن چىققان بىر قارا پىكاپ.
ئويلىماستىن كىم قويغان ياساپ...

ئۈستىدە ئاسمان
زېمىن ئەڭ باي،
زېمىن ئاستىغا قەيەردىن كەلگەن
سەن ماي قۇيۇۋەر مەن ئويلسناي...

ماي پونكىتىدا تۈگەپ قالار ماي،
شېئىر تۈگىگەندە
قەغەزدە ئاق ئاي.

2013 - يىل 12 - ئاينىڭ 12 - كۈنى.

قىزىل كېپىش

ئۆيدىن چىقىش!
ۋارقىرىدىم مەن نەم ئاۋازدا،
مېھمانخاندا ئايالچە كېپىش
پۈتسىز غىلجىڭلاپ مېڭىۋاتقاندا...

بىر پېيى ھاۋاغا كۆتۈرۈلدى،
قىزىل رەڭ مېنى يېڭىۋاتقاندا.
پۈتۈم بىر پايدا قىستىلىپ كۈلدى،
بىر دۆۋە قۇم مەن، چىشى كارىۋاتتا.

قاچماقتا بىر ئايال زورلۇق بىلەن
يەردە سۆرەلگەن تېرىسىدىن.
يىقىلدى ياغلىقنىڭ ئۇچى بىلەن،
بىر سايە يېتىپ كەلدى نېرىسىدىن.
پۈتتى ئەمەس كەشنى ياسىدى.

كېرىلىپ كەتكەن كەش
ماڭا بۇ كەچ
ۋەسۋەسە قىلىشقا باشلىدى،
پۈت ياسىغۇچى ھەممىنى بىلگەچ
ئىچىمگە ۋاللىدە نەزەر تاشلىدى.

ھۇجرامدىن چىقىش!
كارىۋات يېنىدىن ھاجەتخانغا
قېچىپ كىرىۋاپتۇ قىزىل كېپىش.
2013 - يىل 12 - ئاينىڭ 13 - كۈنى.

بالام، بۇ ئويۇن ئەمەس

مەن بىر قاچا سۇ ئەمەس،
تەن، كۆزى بار، پۇتى بار بېلىق.
سەن بېلىقنىڭ ئاغزىدىكى كۆپۈكتەك
ئەڭ ئىچىمدىن لەيلەپ چىققان ئاق چېچەك.

ھاياتىمنى تەستە ئىتتىرىپ
ئەكېلەلدىم سەن بار يەرگىچە،
كۈچۈم قالمىدى ئەمدى تېز كېلىپ
ھەمدەم بول بالام، ئۆلۈم كەلگۈچە.

بىراق سەن گىلەمنىڭ گۈل بەرگىدە
ئۆزۈڭنى شەبنەمدەك يېنىك سېزىپ،
ئويۇنچۇقلىرىڭنى ئوينايسەن تىزىپ.

بىر تانكا،
ئىككى كىران،
ئۈچ تانكا.

بىر قۇشقاچ،
ئىككى قۇشقاچ،
ئۈچ ئاق قۇشقاچ.

سۆزلەر ئاغزىمدىن پالاقلاپ ئۇچقاچ،
قەغەز توسۇپ قويدى ئاسماننى.

ئاسمان كۆك ئىدى، بۇلۇت ئىدى ئاق
ئۆستەڭگە سەكرەيتتۇق يازدا پىلتىڭلاپ،
قىشتا پاختەكتەك دەسسەيتتۇق قارنى.

بىراق سەن پاختەكمۇ كۆرۈپ باقمىدىڭ،
قاپلىدى لەمپىمىزنى ئاق جىمجىتلىق.
قارغا چىقايلى دېسەم «ياق» دېدىڭ
قاپلىغان شەھەرنى ئاق جىمجىتلىق.

نۇرغۇن ئويۇنچۇقلار قاتارىدا
تاپانچىمۇ ئۆلىدۇ ئوغلۇم،
گاھىدا.

بىراق ئۆلگەنلەر تىرىك چوقۇم
ياراتقۇچىنىڭ دەرگاھىدا.

مەن سۆزلەرنى ئويناي مەن،
قەلەم تەگكۈزۈپ، تۇغدۇرۇپ
ھەر قىسما تىزىپ.
رىتىم نەدىن كەلدى ئويلايمەن،
ھەر تىنىقتا بىر كۈچنى سېزىپ.

2013 - يىل 12 - ئاينىڭ 13 - كۈنى.

بانان دەرىخى

يول بويىدا توختىغان كىشى
قىلىپ ماشنامغا قول ئىشارىتى
يازنىڭ خەرىتىسىنى سىزدى.

كۆرگىنىم ئۆمرۈمنىڭ كۆپ چېكىتى،
كۆرمىگىنىم بانان دەرىخى
ماڭغاندا كۆرگىلى ئالايتەن.
مەن چۈشكەن ھال رەڭ مېترو بېكىتى
بىر سېۋەت باناننىڭ شەرقىدە ئىدى.

يوپۇرمىقىڭىز يوغان - يوغان،
سۈكۈتىڭىز يامغۇردا ھۆل بولغان.
بويىڭىز غۇنچە بوي، ئەمەسكەن ئېگىز،
سېلاي دېسەم يۈزىڭىز نېپىز
تونۇدۇم ئاق سېرىق مېۋىڭىزدىن.

مەن بولسام بىر تۈپ قارا بانان
مېۋەم ساڭگىلاپ تۇرغان ھالدا،
تېترەپ كېتىمەن قىزدەك شامالدا
مۇقەددەس كىتابى ئېچىلغان ئاسمان
بولدۇ مەن ئۈچۈن مەڭگۈلۈك دالدا.

2013 - يىلى 12 - ئاينىڭ 15 - كۈنى.

ئاسمىنى تۆشۈك شەھەردە

كۆكتىن تارتىلغان كۈمۈش پەردە،
يەردە بىر كاتىپ
يازماقتا يامغۇر تۈزگەن مىسرالارنى
قاپىيەسىنى ئاسماندىن تارتىپ.
تامچىسى قەغەزدىن ئۆتۈپ كەتتى،
كەتتى بىر شائىر بۇلۇتقا ئارتىپ
ئېسىلىپ قالغان سۆز مەنىسىنى.

تاش ئالمىنى قايتۇرۇۋالدى،
كوسسىدە بىر چىشلىسەم تاش ئالمىنى.
رەستىدە كۆزلىرىم كۆرۈپ قالدى
ھۆل شايى يۆگىگەن قوش ئالمىنى.

نېمىدىگەن جىق ئوق،
ئۆلگەن ئادەم يوق، قاچقان ئادەم بار،
كېيىملىرى چىلىق - چىلىق ھۆل.
كۈنلۈك كۆتۈرۈۋاپتۇ فىكوس دەرىخى
يامغۇردا قالدى تىلىم قۇرۇق قول.
سۇنىڭ سېمونتتا يۈرىكى سوقار...
تىرىنقى ئۈزۈن سۇيۇق ئايال
لۆم - لۆم كارىۋاتتا يالغۇز ئولتۇرۇپ
قولنى تىقتى
تۈكلۈك مېۋىگە.

يۇقىرى بېسىملىق قازاندىن مۇشۇك
قېچىپ چىقتى كوجا ئىچىگە
تىرىك پۇرىقىغا ئەگىشىپ،
ئەرۋاھى ئايلاندى ئاشۇ كىشىگە.

چۆرىدەپ شىرەنى كەچ بولدى دۈگىلەك،
دۈگىلەپ كەلگەن ئاق شىشىخالدىن
ئىزدەپ راھىبىنى تۆت چاسا سۆڭەك —
تاپتى قۇدۇقتىكى شىمالدىن.

تاملار تاتارغان، ۋاراڭ - چۇرۇڭدا
بىرمۇنچە ئادەم يۈيۈنۈۋاتقان.
ئاپئاق ھور چىقىپ تۇرغان بۇلۇڭدا
ئۆزىنى كۆرۈپ قورقتى بىر چاشقان.

يانفوندىكى تاش ئورۇندۇقتا
بىر سايە
كۆتۈردى كۈنلۈك تۇتقان سايىنى
ھارارەتلىك گۆشلۈك لېۋىدە،
قۇلاققا كۆمۈۋېتىپ پاڭقاي يارىنى.
گىزىلىدىغان ئۈزۈك ئاۋازدا
قانداق ئۇلسۇن يۈرەك تارىنى؟
نەچچە مىڭ چاقىرىم يىراق يازدا.

ۋارقىرار ئاپتوبۇستا نېرۋا كېسەل:
— ياش يانچۇقچىلار قىلىڭلار دىققەت
ساقچىنىڭ يوغىناپ كەتتى يۈرىكى،

ياشسۇن ئوغۇل بالىنىڭ
ئوغرىلانغان بۆرىكى، دەپ.

كوچا ئاپتوبۇسلىرى
سۇدا ئۈزەر،

تامچە - تامچىدا ئالەمنىڭ يۈزى،
ئەينەككە غەرق بولغان بۇ شەھەر.

ئاسمان يەلپۈگۈچتەك يىغىلار بىردەم
تاغۇ تاش يىغىلار ئايلىنىپ سۇغا.
بىزگە قىلغاندەك رەھمەت قىل، ئىگەم
ئۆزلىرىنىمۇ تونۇماس ئۇلار.

لاي سۇ ئاسماننى كۆرسەتتى غۇۋا،
تاش ئېيتتى مەن قەيەردىن كەلگەن.
يامغۇر پىچىرلايدۇ قىلىپ دۇئا،
دەرەخلەر يىغلاپ قول كۆتۈرگەن.

يوچۇن دېرىزىنىڭ كەينىدە
بىر ئوچۇم قەغەزنىڭ مەركىزىدە
ئۇيغۇر تىلى چۈش كۆرمەكتە،
بۇغداي ئوڭ بىر مېۋە ئويغاندى زېدە.

2013 - يىل 12 - ئاي.

تەڭ كېچىدە مېتروغا چىقىش

كېچىنىڭ يېرىم ئانار پارچىسى
ئاق رىشاتكىلىق يول ئاغزىدا،
قارامتۇل تەم تىتىلدى ئىتتىك.
يەرنىڭ ئاستىدا
قايتۇ ھەم ئويۇلغان يېرىم پارچىسى
چۈشكىنىمدە پەشتاقلاردىن تىك.

مېترو بېكىتى
قورقۇنچلۇق،
ئادەم يوق يەردىن ئېتىلىپ چىقتى
ئوق يىلاندىك سىزىقلار ئۇچلۇق.

رەت - رەت ئورۇندۇق
باشقۇرغۇچى يوق،
ماڭارمىز ئولتۇرۇپ يا ئۆرە تۇرۇپ.

ئورۇنلاشتۇردى بىر ئۆمۈر لېكىن،
ئاخىرقى بېكەتتىن ئۆتۈپ كېتەرمىز
ۋاللىدە يورۇغان ئۆلۈمدىن كېيىن.

2013 - يىل 5 - ئاينىڭ 15 - كۈنى.

ناننى دەپ كەلدىم

ئۈزۈمتالدىن تۇغۇلغان خەلقىم
ساڭگىلاپ تۇرغان پىشىپ، مەي باغلاپ.
ئۈزۈلۈپ چۈشكەن بىر ساپاق بەلكىم
چىچىلىپ كەتكەن تەرەپ - تەرەپكە.

ئۇچرار ئەرەبكە
ئەزان ئاۋازىغا ئەگىشىپ
بېلىق ھىدى تولغان كوچىدا،
قالار ناۋايغا كۆزى چۈشۈپ،
كۆزىتىش ئاپپاراتى بىنا ئۇچىدا.

ئۇچى يوق شەھەر،
چاشقانلار چۈشىدىن ماراپ تۇرار
يۇلتۇزلار تۇنىنىڭ قوڭغۇرىقى.

نەم خىياللار تولا تەس قۇرار،
بازاردا يامغۇر ۋە مېۋە يورۇقى.

سوراپ كۆڭلەكچان جىق يولۇچىدىن،
ئايلىنىپ بەش - ئالتە خالتا كوچىدىن،
سارايدىن بۇ يەرگە نان ئىزدەپ كەلدىم،
ئەي ناندەك ئىسسىق مېھرىبان خەلقىم.

بىز ئادەملەر قاناتسىز كەپتەر
رىزقىمىز زېمىنغا چېچىپ قويۇلغان.
يۇمىلاق قىلىنغان بىز ئۈچۈن يەنە،
ئاسمان كۈنۈ - تۈن ئېچىپ قويۇلغان

2013 - يىل 12 - ئاينىڭ 18 - كۈنى

ئۇيغۇر تىلىدا ئىسمى يوق مېۋە^①

تىل بوشلۇقىدا
ئورنى بار يۇلتۇز
كۆزىتەر زېمىنغا تىكىلگەن كۆزنى،
بىز دەرەخ نېچكۈك چېچەكسىز، خىرە؟
«durian» دېگەن پىشقان بىر سۆزنى
كۆتۈرۈپ تۇراتتى تۆت چاسا شىرە.

شىرەدىكى پۇراقلىق مېۋە
سېسىق گۈزەنمۇ تۇغۇلغان شاختا؟
تىكەنلىك مېۋىمۇ يا تومتاق كىرىپ
تارتتى دىققىتىمنى ئاستا - ئاستا.

باققال ئەپچىل پىچىقى بىلەن
پارچىلاپ چىقاردى ئاق ئەتنى ھە دەپ،
قۇلۇلە قېپىدىن ئالغاندەك سەدەپ.

ئۇيغۇر تىلىدا تېتىدىم تەم،
شېئىرىمنى تامشىپ توختىماي.
ئالەم تىلىدا يوقتۇر ماڭا غەم،
قەلىمىم ئۇچىدا توختىدى كۆك ئاي.

2013 - يىلى 12 - ئاينىڭ 8 - كۈنى.

^① ليۇۋ لىيەن (榴蓮) - تىروپىك بەلباغدىن چىقىدىغان تىكەنلىك، قوغۇندەك چوڭ مېۋە، پۇرىقى كۈچلۈك، لېكىن ناھايىتى يېيىشلىك.

خېمىر يۇغۇرۇش ماشىنىسى

خېنىم — بۇغدايلىق
خېنىم دولقۇنى،
يالاڭئاياغ ماڭغىنىمدا شېئىردا
ئېچىلغان چېچەكتەك ئىككى پۇتى.
كۈندۈز — ئاق ئون، قولى خېمىردا
قولى بىلەن كېچىنى تۇتتى.

كۈز — تاپانچا تەڭلەنگەن
بارچە دەرەخلەرگە بىر - بىرلەپ.
ئابلانجان خېمىردىن چىققان ئادەم
زاۋۇت ئىزدەپ ماڭدى مەن بىلەن
يامغۇرلۇق شەھەردىكى تار كوچىغا.
ئاق مەسچىت بار ئېگىز سەھەردىن
گۈگۈمنىڭ نۇرسىز، تۈكلۈك ئۇچىغا.

دەسسەپ ئۆلتۈرۈۋەتتى
سېمونتتىكى قۇرتنى پۇت.
خېمىر ماشىنىسى چىرقىراپ كەتتى،
بىر كاشىلا چىقىپ ئۈشتۈمتۈت
تېخنىك ئوڭ - سول پىرقىراپ كەتتى.

بىلگەنلىرىمىز ئوڭ ياكى چەپ يول
قارىساق ئالەم ساق، ئادەمدە چاتاق.
ئوغلۇمنىڭ مېڭىسى خۇدا ماڭغان يول،
doختۇر قەغىزىدە ئىزى ئاپئاق.

2013 - يىلى 12 - ئاينىڭ 19 - كۈنى.

ئىلياسنىڭ بېشى

گىل رەڭ يەكشەنبە كەچ
يۇمران بەرگىگە
يىغدى كۆز يېشى.
پەرىشتىنىڭ ئىشى -
يامغۇرنى تۇتقاندەك تۇتۇۋېلىش
چۈشكەندە ئوغلۇمنىڭ ئالتۇن بېشى،
ئارقىچىلاپ كارىۋاتتىن يەرگە.
مېڭەمدە ئەكس سادا چىرقىرىشى
قوڭالتاق پۈتلىرىم يىغلار مەرمەرگە.

ئاتىنىڭ بىخەستەلىك قىلىشى
بىر ئۆمۈر ياكى بىر دەققە
ئۆزى سولانغان ۋاقىت تۈرمىسى.

بىزنىڭ ئىشىمىز بۇزۇش، تاشلاش
پەرمەنبەردار مالائىك ئىشى
جايغا كەلتۈرۈش، باشتىن باشلاش.

خۇداغا شۈكۈر
تەڭگۈزمىدى
شەيتان قارغا ئېلىپ ئاتقان ئوقنى
بارنى يوق قىلدى، كۆرسەتتى يوقنى.

2014 - يىلى 2 - ئاينىڭ 16 - كۈنى.

ئادەمگىياھ

مەن ئاڭلىغۇچى،
قۇلىقىم ماڭدى تىك قىياغا.
كىشىلەر تاغدىن ئىزدەر يىپ ئۇچى
ئۆزگەردىمۇ دەپ ئادەم گىياھقا.

ئاي تولغان كېچىدە،
قىيادىكى گۈللەر ئىچىدە
ئوتتەك لاۋۇلداپ تۇرغان بىر گۈل بار،
ئادەمگىياھ دېيىلەر ئېتى؛
ئۈزسەڭ بېشىنى قىزىل پېتى
يەرنىڭ تېگىدە قاچار كەن پۈتى.

مەن ئاڭلىغۇچى،
بىر مويىسىپىتنىڭ ئاغزىدىن چىقتى
سۆزلەر بوۋاقتەك كۆرۈنۈپ ئۇچى.

«ئادەمگىياھ —
ئوت - چۆپلەر ئىچىدىكى بىر ئەۋلىيا...»

تۈز يولۇم مايماق، پۈت - قوللىرىم — شاخ
ساقچى قېشىدىن ئۆتتۈم غىپىدە.
يامماقتا ئاسماننى قۇياش
ساڭگىلىغاننى زەر يىپى، دە.

مەن ئاڭلىغۇچى،
— كەل، دېدى كەلدىم ئادەم يوق يەردىن،
بىر گىياھ ئۆسمەكتە ئاسمان چېتىدە.

2013 - يىل 12 - ئاينىڭ 31 - كۈنى.

دالدىكى تاش

(كانادا يازغۇچىسى ئىلىس مونرونىڭ شۇ ناملىق
ئەسىرىگە)

بىر شېئىرنى تىكتىم مەن دوغا
بىز ياشاۋاتقان ھېكايەڭ ئۈچۈن.
قويۇپ بەردىم تىلىمنى سۇغا،
سۆزلەر ئۈزسۈن قالمىسا كۈچۈم.

قەغەز ئېغىر
دادام كۆمۈلگەن بىر پارچە يەردىن.
ئارىمىزدا تام، كۆرگەندە بىر تىل
ئۇچقان ئايالنى ئاق پەيدەك يەڭگىل.

مەن ئەگەشتىم قارا سىياھقا
ساڭا ئەگەشتى دالدىكى تاش.
كەپىدە ئولتۇرۇپ كەتتىم خيالغا
تىل راكىدا تىركەشكەن بىر ياش.

سويۇلغان توشقاندىك
قىمىقىزىل قول
ئايروپىلاندا تۇتتى قولۇمنى.
بۇلۇتلار ئاق ئەرۋاھ ماڭا ھەمراھ بول
تېپىۋالغۇچە كۆكتىن يولۇمنى.

ماڭغان ئادەم ئۇشتۇمتۇت تۇلدى،
تاش ماڭدۇرۇلدى، قۇملار كىچىك ئىز.
تام تۆشۈكىدەك تۆشۈك كۆز كۆردى
ئارقىسىدىكىنى كۆرەلمىدۇق بىز.
2013 - يىل 12 - ئاينىڭ 21 - كۈنى.

قۇرتتۇت

بىر مۆجىزە — بىر سورت
قىشتا قۇرت، يازدا ئوت.

تۇتالايسەن، مەھكەم تۇت
مېنىڭ نېنىم قېنى دەپ.
ئويلاپ قالما ئۇشتۇمتۇت
جان ئۆزۈڭنىڭ جېنى دەپ.

جېنىڭ كېتەر ئولتۇرۇپ
بىر پارچە ئاق بۇلۇتقا.
يېشىل ئاڭلار يازدا ئوت
قىش سۆزلەيدۇ قۇرتقا.

2013 - يىل 12 - ئاينىڭ 21 - كۈنى.

قىزىل ئامۇتنىڭ مەنسى

قۇرتىلغان قىزىل شەھەردىن
بوغۇم - بوغۇم چىققان ئەر كىشى
كۆردى ئايالىنى ساپىقى يوق،
تۆشۈك تېرىسى.
ئەمما ئامۇتنەك پىشقان ھەر ئىشى.

چوڭ ئوغلۇم قۇستى،
ئۈستى تامغا
چىداپ بولالماي باش ئاغرىقىغا.
جىمجىتلىق توستى
نېرۋىسىنى كۈز پەسلىدىكى.
بەزىدە كىتاب ئۇنىڭ قىز دوستى،
ئاه ئوماق مەھبۇسلار يەسلىدىكى
ئوغلۇم توساتتىن ماڭمۇ قۇستى.

ئاشخانىدىن چىققان
بىر تۈپ يېسىمىۋىلەك،
ئۇخلاۋاتسام ھۇجرامنى قاقتى
مېڭىشلىرى پاكار دېدەك.
بىر ئايىغىم ئىشكىنى ئاچتى
بىرى قاچتى ئالدىراپ - تېنەپ.

چىۋىن پوقمىدەك گۇناھلىرىم
ئاق يۈزۈڭ، ئاق قەغەز ۋە ئەينەك ئۈستى.

چىۋىن گىزىلداشتىن كۆڭلۈم بىرىم
تۇرمۇش يولۇۋاس يولۇمنى توستى.

قارىدى مەستتەك،

قول ئۇزىتىپ

يېدى بىر تەستەك،

قىزىل ئامۇت قىزىل ئەمەستەك.

يات شەھەردە تۇرۇپ ئۈچ ھەپتە

ئۆيگە ئېلىپ كەلدىم قىزىل ئامۇت.

بۈيۈك مەنە قالغاچ بىر چەتتە

قالدىم تاشلىنىپ ئىچىمدە قۇرت.

ئالەم بېغىنىڭ مېۋىسى بىز

ئادەم غەپلەتتە بىلمەس تەمىنى.

مەنسى، تۇز تەمى، ئىگىسى سىز،

شۇنداق چۈشەندىم ئاخىر ھەممىنى.

2013 - يىل 12 - ئاينىڭ 22 - كۈنى.

دېڭىزنىڭ تېلېفون نومۇرى

دېڭىز ماڭا تېلېفون ئوردى:

13579989913

قەغەز دە كۆك سۈكۈتۈم قۇرىدى،
كۆز ياشلار قۇلۇلە قېپى كۆرگەن چۈش.

ساھىلدا

ئىنسان بىلەن ئاسمان بىر تىلدا،
ھەر نەرسە سۆز، ھەممە نەرسە سۆز
ئالغانچىمۇ بۇلۇت يوق دىلدا.
شامال قىرغاققا تاشلىماقتا كۆز
قۇم ۋارىقىدا يېشىل ئىمزا.

سىز يەلپۈگۈچمۇ پالما دەرىخى
قىز — تاش ئالما، قۇرت يۈرىكىم.
مەن — بىر تۈپ بانان، مېۋەم تولۇق تېخى
يوپۇرماقلىرىم نەگە چۈشتىكىن؟
مەننىڭ قارشىسىدا

ھۆل پىشقان ئايال
خىيالىمنى قەھۋە رەڭ قورشاۋاتاتتى.
چوقچىيىپ تۇرغان ئىككى ئاق ئارال
ئاستا - ئاستا نەم قۇمغا پاتتى.

دېڭىزغا تېلېفون قىلماقچى بولدۇم
ئېلىنىپتۇ قاشا ئىچىگە.

دولقۇنلار سىمسىز، گىزىلىدايدۇ قۇم
ئىلھام جاۋاب بەردى كېچىگە.

سۈكۈتى جاۋاب ئۇيغۇر تىلىدا
يوق نەرسە بار، مەۋجۇت نەرسە يوق.
بىر ئادەم توختىدى نۇر يىلىدا
يۇلتۇزلار تەييار ئۈزگىلى ئوق.

ئۆلۈم ئارتۇق بولسا كىم ھەل قىلسۇن
ھايات بىر تارتۇق، قوبۇل قىل ئۇنى.
ئىلھام تۆت چاسا قەغەزگە تۇتقۇن،
ئۈزۈلدى مىسرالارنىڭ تېلېفونى.

2012 - يىل 1 - ئاينىڭ 22 - كۈنى.

تېلېفوندىكى داداڭ

كەچ كىردى بالام
ساڭا ئاتاپ بىر شېئىر يازسام
ئۇيغۇر تىلىدا يېڭى چىققان ئاي،
تېشىدا كۆپ چېكىت قويۇلغان ئاسمان.

بىر ئاي بولدى
دېڭىز بويىدا،
مەن ھەر قېتىم ساڭا سۆزلىسەم
ئەڭ يىراق ئۈنۈممۇ كۆك رەڭگە تولدى.
ئوغلۇم ئىلياس قارا كۆز دېسەم
دولقۇنلار قارىغا ئۆزگىرىپ بولدى.

تېلېفوندىكى داداڭ —
يېشىل مەھبۇس ئوت - چۆپتەك گويا
قۇشلار ئارىلىدا ياشاۋاتقان.
يۇلتۇزلار داداڭغا بەتلەنگەن ئوقيا
تىلىڭ يارىدار كىمدۇ تاش ئاتقان؟

چۈش كۆرمەكتە سۇ تاپانچاڭ.

جاندىكى ئادەم سىقىلىدۇ،
تامدىكى ئادەم كۆز يۇمغان ماڭا.
ھايات ئويۇنچۇقتەك چېقىلىدۇ
ئويۇنچۇق دېڭۈچى كۆز يۇمغان ساڭا.

يولتۇزلار بىزگە بېقىندۇ،
ئۇلار ئەگەشكۈچى ئاسمان قەھرىدە.
كىرىپكى بىزگە قاراپ قېقىلىدۇ،
بىز ئۆچسەك ئۇلارمۇ زۇلمەت شەھىرىدە.
ئىزلىسەك زېمىندىن تېپىلىدۇ،
ئېچىلغان بىز ئۈچۈن ئاسمان — خەرىتە.

قورقۇپ قېچىپ چىقتىم،
تېلېفوندىن
بىرى سۆزۈمنى ئاڭلاۋاتاتتى.
سۆزىدىن ئاسمانغا كىرسەم ھەر قېتىم
ئۇنى پىلانېتالار داڭلاۋاتاتتى.

2013 - يىل 12 - ئاينىڭ 24 - كۈنى.

جەرەن قايتتى

تاڭ ئانتى،
قاراڭغۇ سۇدا.
ئاتتى كۆك تاڭ،
ساڭگىلاپ تۇرغان
كوكۇس مېۋىسىدە
كۆكۈشتىن يوغان.

دېڭىز قولىتۇقى
نەم،

ئىسسىق لەش سۇ ئۇنىڭ تۈكى
ھاياجانلىنىپ پۇرىدىم بىردەم.

لىغىر - لىغىر لايدا
قوغلىدۇق دېڭىز قالغاندا پەسلەپ،
توختىدۇق ئاق كۆپۈكنى دەسسەپ.
قايتتۇق ئەسنەپ گۈگۈم چۈشكەندە،
دولقۇنلار پۈتمىزنى قالدى ئەسلەپ.

بەردى دېڭىزنى، بەردى زەڭگەر رەڭ،
بەردى بېلىقتەك بالىلارنى ھەم.
بەردى مۇتقا سۇ، ھاۋا، ئاپتاپ
ئويلىدۇق كەمدىن - كەم كەلمىگەندە غەم.

يېزىنىڭ ئىسمىغا يول بەلگىسىدىن
ئاتونۇش يېزىقتا قايتتى جەرەن،
قايتارمىز ساڭا بەلگىلەر بىلەن.

2014 - يىل 1 - ئاينىڭ 25 - كۈنى.

قوزىلىغان قوينى چۈشىدىم

كېچە — مېنىڭ ئەرلىك ھىدىم
تارقىلىۋاتقان سىياھ رەڭدە
ئاق قەغەزدە.

پۇراپ رەسىدە سۆزلەرنى
قۇتراپ قەلىمىم بېلىقتەك سىلىق؛
كۆرۈپ كۆكتىكى بىدار كۆزلەرنى
ئۇچراپ ئايدىن چوڭ ئۇيقۇسىزلىق.

ئاسمان سەن تۇتقان لوپا ئەينەك
ئۇنىڭ ئاستىدا مەن بىر قىل چاغلىق.
بىردىنلا قوتاندىن كەتتى قوي مەرەپ
قوزىلاۋېتىپتۇ بوغاز ساغلىق.

چۈش كۆرۈپتىمەن
مۈگدەپ بىردەم،
بالىلىق، قىرانلىق ۋە قېرىلىق
سەن ماڭا بەرگەن بىرنەرسە ئىكەن.

دېرىزەمگە سەن تاشلىغان سۆز
ئاستا يورۇتماقتا ئۆي ئىچىنى.
بىر بالا بۇلۇڭدا كۆرەر ئۈن - تىنسىز
قوي قوزىلىغان ئىسسىق كېچىنى.

2014 - يىل 3 - ئاينىڭ 9 - كۈنى.

ئىسسىق بەلباغ كىشىلىرى

ھويلىدىكى گۈللەرنىڭ سىرى
ئېچىلىدۇ
ئاق، قىزىل، ھاۋا رەڭدە.
پۇرىقى قىزلاردىن چېچىلىدۇ،
يامغۇر يورۇقى ئۆچۈپ بىردەمدە
قۇياش تار كوچىغا يېتىپ كەلگەندە.

ئۇرۇقى قىزغۇچ باققال ئايالىنىڭ،
جېنى بار كۆكتات — كۆكتات ساتقۇچى.
رەڭگىدە ئەسكەرلەر يات ئارالنىڭ
كۆكسۈمدە ياپراقلارنىڭ نەيزە ئۇچى.

مەن ساياھەتچى ئېقىن سۈدەك
ئارقا كوچىدا ئېتىز ئىشىكى.
يېنىمدا توختىدى ئۈچ چاقلىق سوپەك
مەنزىلىم شېئىرنىڭ ئىچىدىكى.

كۆز يەتمىدى ماڭدىم سۆز بىلەن
كۆرسەتكەن تەرەپكە پالما دەرىخى.
كۆكنى يورۇتقان پىنھان يۈز ئىكەن،
نۇرنى توسقانلار زۇلمەتتە تېخى.

ئەسسالمۇ ئەلەيكۇم!
قېرىندىشىم قۇم،

ساھىلىدىكى قىستا - قىستاڭدا
تىڭشىدىڭ تەنھا ئالەمنى چوقۇم.
ئىچىڭ يورۇپ كەتتى سۈكۈتتىن
دېدىڭ: مەندەك كۆزۈڭنى چىڭ يۈم.

سەدەپ قۇلۇلىسى،
تېشى — شېھىتىنىڭ دۇبۇلغىسى.
بېشى كۆرۈنمەس، گەۋدىسى پۈتۈن.
قۇلۇلە قېپىنىڭ ئىچى ھۆل ئاسمان
زىننەتلىمەكتە قۇمنى بىز ئۈچۈن.

2014 - يىل 1 - ئاينىڭ 21 - كۈنى.

ئاناس — ئەتگەنلىك مېۋە

روجهكتىن سەھەرنى بەردى ئوغلۇمغا،
— دادا ناشتلىققا ئالما يېمە.
كىچىك قوللىرى سۆزلەر قولۇمغا،
ئاناس — ئەتگەنلىك مېۋە.

ئاناس يەپ چىشىم قامدى،
ئاپتاپتىن باشقا ھېچكىم قامدى
پېشايۋاندا.

ھېچكىم بىلەن روبىرو قالغاندا
توختىماستىن زىكىر قىلىمەن.
يوق مېۋىنى قولغا ئالغاندا
بار مېۋىگە شۈكۈر قىلىمەن.

2014 - يىل 1 - ئاينىڭ 21 - كۈنى.

دۇكان ئىجارە ئېلىش توختامى

شامالنىڭ سانى
سانماي ئاتقان بىرنەچچە پاي ئوق.
يوپۇرماق بىلەن قىزىلگۈل نامى
يوق، يوق، يوق.
ئەتىيازغا يېقىن قەغەز دە
مەن دۇكانغا توختام تۈزگەندە.

تېلىمغا چېكىت قويۇپ
ئارچى چىۋىنىدەك كەلدى،
قارسى قارىماققا قىلدىن تۈز رەڭدە
زىيىنىمغا توختام تۈزگەندە.

يوقنى تاپالمايمىز،
بار ھالەتتە
ئوخشاتماي قالمايمىز
ھەر نەرسىگە ئۇنى ئادەتتە،

تەڭرى بىلەن توختام تۈزۈلدى،
جان سېلىنىپ سۆڭەك قۇتۇنغا
ئۆز قولى بىلەن ئىمزا قويۇپ
قۇشتەك باغلاپ قويغان پۇتۇنغا.

بىر ئادەم يىپتەك ئۆتكۈزۈلدى
ئۈچ يىللىق ئىنچىكە ھاياتىغا.

كىتاب ساتىدۇ دەپ يېزىلدى
توختامنىڭ تەپسىلاتىغا.

كىتابتىكى كىشىلەر نېمە قىلىدۇ
قارايدۇ ئاپتورنىڭ ھېسسىياتىغا.
ئاپتور بىر كۈنى ھەممىنى تاشلاپ
قايتار ئۆزىنىڭ ئەسلى زاتىغا.

2014 - يىل 3 - ئاينىڭ 4 - كۈنى.

ساھىلدىكى مۇسۇلمانلار قەبرىستانلىقى

يامشىپ چىقتى،
بېتوندىن ياسالغان قەبرە تېشىغا
قىزىل چېچەكلەرنى تاقاپ بېشىغا
نامەلۇم ئۆسۈملۈك،
پەستە يىلتىزى.

ئۆلمەستە ئاسمانغا ماڭغانلار بار،
سەل پەستە
مەنزىلگە يەتمىگەن دېڭىزنىڭ ئىزى.

سىمونت يوقاتقان رىتىمنى ئىزدەر.
ئۇشتۇمتۇت،
ئالەم يازغان بىر شېئىردا
توق قاپىيەنى تاپقان كىشىلەر...

2014 - يىل 2 - ئاينىڭ 2 - كۈنى.

كاستان چاشقىنى

قاچقىنى قاچتى
شامالنىڭ،
دەرەخنىڭ،
پوپۇرماقنىڭ،
كۈندۈزدىن.

زاۋال چۈشكەندە كۆردۈم چاشقانى
يېرىم ئاي ئوغرىلانغان شاخنىڭ ئاستىدا
چىشلەپ تۇراتتى بىر تال كاستاننى.

چاشقانىنىڭ كاشتىنى يىتىپ كەتتى.
كۆرمەپتۇ شېئىرىم ئېغىز ئاچقانى،
ئىزدەڭلار قارامتۇل ئوت - چۆپ بار بەتنى.

سۆزدىن چىقىپ
ئارقامغا بۇرۇلسام،
ئاي بار تام.

تامنىڭ ئۈستىدە، ئاينىڭ ئۈستىدە
بىلگۈچى بىلەر قەيەردە كاستان.

2014 - يىل 2 - ئاينىڭ 2 - كۈنى.

تىل سەپىرىمدە يېرىم كۈن توختاپ

قارا كۆز گىرە - گىرە
كۆك كۆز بىرە - بىرە.
كۆك كۆزنىڭ ئالدىدا
قارا كۆز تېزەك تېرە.

تىل شەرقىدە
كۆتۈرۈپ قورساق
شائىر سۆيگەن تۇرپان خەلقى
تۇغۇپ بەرگەندە گۈزەل بىر قوشاق،
ئىگىسىز جۈملىدىكى پېئىلدەك توختاپ
چۆكتۈم يېرىم كۈن مەنە تەكتىگە.

ئەتىياز مېڭىشقا باشلىغان بوۋاق،
تال تېرەكلەر قۇرۇپتۇ توساق
سۇنىڭ يارغولىدىكى پايتەختىگە.

ئۆتتۈم ئۆتمۈشنىڭ ئىسسىق كەينىگە
ۋاقىت يۇمىلاق
ياز ئۈستى تۈز.
خارا بە ئۆيلەر كۆز يەتكۈسىز،
ماڭغانسىرى چوڭ يول تارلاشقان.
ئىككى ياقتا قاچقان - بۆككەن يۈز
تۇتقان قول ئاق توپا، كىسلاتالاشقان.
بۇتخانا ئېگىز،

ئادەمسىز كۈندۈز.
قېنى كىشىلەر ھەددىدىن ئاشقان؟

مەننى دىلىمدىن تىلىمغا يەتكۈز،
— ئۇلار خاتالاشقان، خارابلاشقان...

بىر قوشاق قەغەز دە كۆتۈردى قورساق،
كېسەك شەھەر — قەدىمكى داستان.
چالا مىسرالار — قالغان پۇچۇق تام،
كۆرۈندى پۇچۇقتىن يېڭى، كۆك ئاسمان.

2014 - يىل 3 - ئاينىڭ 16 - كۈنى.

بەش كىلودىن ئېغىر بەش كىلو

تۈگىدى كىنو،
ئۇلار بىزنى گازىر دەك چىقىپ
تۈگىتەلمەستە.
باشتا ئونىنچى قەۋەتكە چىقىپ
ئاندىن كۆچۈشكە باشلىدۇق پەسكە.

ساياھەتچى ۋە ئۆي ئىگىسى
نېمىگىدۇر تاكالىشىپ
بۇزىلىۋەرگەندە توك شوتىسى
چۈشتى سايمە يۈك - تاقنى بېسىپ.
مېنىڭ قاپىيەم ئۇلار ئىككىسى
بىر شېئىردا قالغان بىرلىشىپ.

ئاق ئاتلار كېلەتتى سۇ ئىچكىلى
ئېگىز قەۋەتتە،
كۆچۈپ بولمەن پەسكە ھېلى
سەرەمجانلارنى قويدۇم بىر چەتكە.
يېڭى قوشنام دەرەخ شاخلىرى
كەلدى داۋا بولغىلى دەردكە.

كىرئالغۇ —

بەش كىلودىن ئېغىر بەش كىلو
بىر ئادەم كۆتۈرۈش توختايدۇ تەسكە.

پەلەمپەيلەر بىر تۇتاش دېلو
قەدەم تىۋىشى كەتتى كەلمەسكە

كۆچۈشكە باشلىغاندا ئەھلى كىتاب
بىر ۋاراق قەدىمكى زېمىندا بىز.
بىر - بىرىمىزنى ئاسمانغا قىستاپ،
ئاسمان يىرتىلسا قالماس يەردە ئىز.

2014 - يىلى 2 - ئاينىڭ 4 - كۈنى.

ئەتىيازدا قەغەزدە ئۈنكەن كۆك

تېرەم تارتىشىپ
ئۈزۈمتال بىلەن سايىسىدەك،
تاپىنىم ئاستىدىن ئېغىز ئېچىپ
ۋارقىرماقتا، «قۇتقۇزۇڭلار» دەپ
ئۆيگە مۆكۈۋالدىم تېۋىپتىن قېچىپ.

دادامغا ئوخشايدىغان شولا
تامغا چۈشتى،
يۈزى يورۇق ئۆلۈكنىڭ، توۋا.

ئايدا ئۇۋا ئۆگزەمنىڭ ئۈستى.

دېموكراتىيە مەيدانىدا
ئۇچماقتا گېزىتتىن ياسىغان لەگلەك.
بىر بوۋاي نەۋرىسىنى يېتىلەپ
ئايلىنىپ يۈرەتتى ھاۋا يەپ،
مەجنۇنتالار
باھارنىڭ قولىنى چىڭ تۇتقاندەك.

يوپۇرماق چىقارغان بىر تۈپ قارىياغاچ
يۈگۈرۈپ يېنىمغا كەلدى،
ئاندىن كەتتى سوغۇق قارىغاچ
مەن ئاپتوبۇس دېرىزىسىدىن.

ئەخلەتنى مۇشۇنداق يېڭىلى تۇرسا،
قولۇم يېشىل يېمەكلىك بولسا،
مېنىڭ ئورنۇمدا كېكەچ شامال
يازماغان بولاتتى شېئىرنى توپىغا.

شەھەر سىرتىدا قەدىمكى قۇدۇق
قالار ئۇنتۇلۇپ
يات تىلدەك دائىم.

بىر تاش شېئىرغا چۈشۈپ كەتتى،
ئەكس ساداسى مېنىڭ ئاۋازىم.

ئادەم — ئالەمنىڭ ئەكس ساداسى،
تەنھالىقتا قايتار قۇياشتەك
ئۆز جايىغا ئۆزىگە قارشى.

2014 - يىل 2 - ئاينىڭ 4 - كۈنى.

ئاسما مايكام

ماشىنا ھاۋا رەڭ بۇرۇلغاندا
ۋادەككە چېچەكلەر ياماشقان ھويلا —
مەن كۆرگەن دېڭىزنىڭ ئارقا ھويلىسى.

سايەم كىيگەن قارا چېپەرقۇت،
ساتمىلار ساھىلدا چىغ قالپاقسىمان.
مىننەتدار مۇخلىس مەن، قەدەملىرىم قۇت
ئاق بۇلۇت يىراقتىن سۇنۇلغان ئىنىم.

ھاي، يالىڭاچ ئاسما مايكام
يالىڭاچ ئادەمگە كېرەك دالدا،
مېنى سۇغا تارتما قىلىپ بىئارام
بەدىنىمگە چاپلاشقان ھالدا.

— مېنىڭ ھاياتىم سۇ يا تاشقاتما،
ئۆلۈمۈم ئوق ئۆتمەس كىيىم،
ئۆزۈڭنى بىكاردىن - بىكار ئۇپراتما
مەن قاتتىق مۇخلىس، سېنىڭ ئىگەڭ كىم؟
سۆزلەۋاتتى قېرى تاشپاقا.

مايكىچان قېچىپ چىقتىم،
يالىڭاچ سۆزلىگەندە ئىچىمدە بىرى
تۈزلۈك كۆز ياشتىن ئىچىپ چىقتىم.

لەيلەپ يۈرەر
يەلكەن دېگەن سۆز
كۆپكۆك ئۇيغۇر تىلىدا
چۆكتۈم بىردىنلا بولغىلى غەمسىز

2014 - يىل 2 - ئاينىڭ 7 - كۈنى.

بەش يۇلتۇزلۇق مېھمانخانا

1

ئەگم ئاي كوچىسىنىڭ ئايغىدا
نۇر چېچىپ تۇرغان مېھمانساراي —
بىر ئۇچى دېڭىزدا پەلەمپەيلىك ئاي.

كۆزەتكۈچى ئۇيغۇر تىلىدا
يان تەرەپتىن تاشلىدى نىگاھ.

بىر كۆز ئىشىكتە، شېئىر تۆشۈكتە
ئىشىك تۇتقۇچى —
يۇلتۇزلارنىڭ پەستىكى ئۇچى،
شەھەر كۆكتىن كۆزىتىلگەندە.

2

كەلدى بىر سەيياھ تىلى سوغۇق
مۇلازىم سومكىنى مۇلايىم ئالدى.
پالما قول سوزۇپ قالدى قۇرۇق،
رەھمەت دېگەن مېۋىسىمۇ يوق.

3

قەھۋە ئىچىۋاتقان قاسراقسىز چوكان،
ئوچ بولدۇم بېلىق پۇرىقىغا،
قۇيرۇقلۇق ئەر مەن يۇمغان كۆزىنى.

قاراڭلارچۇ قارمىقىغا
بىر بېلىقچى تۇتقان ئۆزىنى.

دېكلاماتسىيە قىلماقتا فونتتان
رەڭدار بېلىقلارنىڭ سۆزىنى.

4

كارىدور چىرىغى شاخسىمان،
قەدەم تىۋىشلىرى مېۋىسىمان،
مېھمانلار ماڭماقتا يىلتىزى پىنھان.

جىمجىتلىق گۈلىسىمان،
مەن توختىغان كۆل بويى ئورمان.

بىر خىل دەرەخ يەلپۈگۈچلۈك
ئۆتكەنلەرنى يەلپۈپ تۇرغان.
سېمىز بىر دەرەخ ئاچىمىقى تۈكلۈك،
بىر دەرەخ كۈن بويى نەيزە تۇتقان.
بىر دەرەخ زىكرى ئېيتماقتا ئۈنلۈك

بىرى قۇرۇپتۇ چۈنكى ئۇنتۇغان.
مېنىڭ بېشىمدا قۇش چاڭگىسى
بىز ئورماندا بىر دەرەخ تۇغقان.

5

بەش يۇلتۇز بىر ئۆيدە،
گىلەمدە

بەشى بىر - بىرلەپ يورۇغان.
ئۈستەلدە

ئاسمان كىتابى ئېچىلىپ تۇرغان.
بىز كىرگەندە

ئىگىسى بولغان، رەتلىنىپ تۇرغان
بىز ئۇنى مېھمانخانا دەپ تونۇغان.

چىقىش ئىشىكى شېئىردا ئەمەس
ماڭساڭ قاپىيەگە ئەگىشىپ ماڭ.

2014 - يىل 2 - ئاينىڭ 9 - كۈنى.

بېيجىڭ رەسەتخانىسىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ

كەلدى يېتىپ
مېنىڭ يۇلتۇزۇم
ئاسماننى كۆرسەتكەن قول ئۇچىغا.
دەرەخلەر قىزغۇچ چېچەك ئېچىپ
ئادەم پاتماي قاپتۇ كوچىغا.

ئاسمان تۇرىدۇ ئېشىپ - تېشىپ،
ئوخشار ئاسمان جىسىملىرى
مەڭگۈ ئازمايدىغان يولۇچىغا.
ئۆتۈپ كەتتىم
بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ
قىزىل يۇلتۇزدەك چىراغنى كېسىپ

2014 - يىل 3 - ئاينىڭ 16 - كۈنى.

ھۇجرامنىڭ بىر كەچتىكى تەسۋىرى

كىمنىڭ سىرى كارىۋاتتىكى مەن؟
دۈم قويۇلغان ئىسكىرىپكىدەك.
شاخسىمان لامپىدىن چۈشتى ئاق مېۋەم
بىر كىتاب شىرەگە قونغان كېپىنەك.

ئېگىز پەردە
گارمون يوپكىلىق،
سۆرىلىپ تۇرار ئۇچى يەردە،
كىندىكى، تىزى، تاپىنى نەدە؟
كېچە چىقماقتا ئىچ - ئىچىدىن.

مېنى تەسۋىرلىسەڭ
ئاسمان ئاستىدا قارىلانغان مەن.
كېچىنى دېسەڭ دۇنيا ئاق داكا،
سىزغان رەسىمىم بەردى پەقەت رەڭ.

2014 - يىل 3 - ئاينىڭ 27 - كۈنى.

كىتابخانام

مەن قويغان ئىسمى «نۇر ۋە قەلەم»
ئىسمى تالادا، ئۆزى ئىچىدە.
ھاياتلىق شۇنداق ئويلىسا ئادەم،
ئىسمى بارنىڭ ئۆزىمۇ بار ھەم،
يوق ئىدى، يوقتىن بار بولدى ئالەم.

بىر خېرىدار كىتابخانامدا
ھەممە كىتابنى ۋاراقلاپ چىقتى
«قۇتادغۇبىلىك» تىكى، كۈنتۇغدى خاقان؛
تەختتە مۈگدەپ قالغاندا،
سۈردۈم كۈرسىنى
داڭمىلىق خېرىدارىم — جىمجىتلىق تامان.

ژۇرنالنىڭ چىرايلىق، رەڭلىك تېشىدىن
بىر ئايال چۈشتى يالاڭچىلىق،
قارىسام پولىنىڭ غىچىرلىشىدىن
تاپىنى قاردەك ئاق
قاچقىنى مەندەك يات ئەر كىشىدىن.

دۇكان قوشنام كاۋاپچى ئۈستام،
قىستا - قىستاڭ كاۋاپخانىسى.
يۆلەپ قويغۇدەك يوق بىكار تام
بوسۇغام يېنىدا ئۇنىڭ خالتىسى —

بىر خالتا كۆمۈر مەن ئاڭلايدىغان
تاشقا ئايلانغان ئوت مۇزىكىسى.

ئۇنىڭ يېنىدىكى ساتىراشخانا،
غۇدۇراپ چىقتى ئالدىراش كىشى
پۇت قويغۇدەك ئورۇن يوق مانا.
ئاڭلىنار پەرىشتىنىڭ قەدەم تىۋىشى،
ئاسمانغا ئېچىلغان كىتابخانا.

خېنىملار ئۆزىنى ياسىماقتا
غوجام نەدە؟ غوجا قالمىغان.
بايۋەتچە روھى ئاچ ياشىماقتا،
ئۆزى لوق گۆش، ئولجا قالمىغان.
سايىمىز قەدەم تاشلىماقتا
بىز ۋە تېرەككە كوچا قالمىغان.

قولدا مىللىتىق ساۋاتسىزلىق
يولدا لاغايلاپ كېتىۋاتقان
قېنى بار سايىنى ئېتىۋەتتى.
كۆپكۈندۈزدە تالىشاتتى جان،
تىرىكىنى ئۆلۈكلەرگە قېتىۋەتتى.

بىر كىتاب قاراڭغۇغا قېچىپ كەتتى،
ئۇنىڭ قولىدا يورۇق تەقدىرىم.
بىر ئالىم ئالمىدەك يىتىپ كەتتى،
بازاردىن ئۆزىنى ئىزدەيدۇ ئىلىم.

ئاۋات رەستە ئىشىكىم ئالدى
مىڭ بىر كېچىدىكى شەھەردىن قايتتىم.

دېڭىز دولقۇنى پەسىيىپ قالدى.
قېرى بېلىقچىدەك ئولتۇراتتىم،
كىتابىم — يەمچۈك
كۈتۈپرىشتىن مەرزە قىلاتتىم.
بۇغداي ئوڭ بىر بېلىق تۇتۇلدى خەپشۈك!
شېئىردىن نىمجان ئۆزۈمنى تاپتىم...

2014 - يىل 3 - ئاينىڭ 30 - كۈنى.

خان بالق

يامغۇردەك يۈزۈمنى ياقتىم ئەينەككە
ئىتتىك مېترودا يورۇق بىر قول.
ئادەملەر قولسىزدەك توپ - توپ ۋە يەككە
كۆزدىن يۈرەككە غىل - پاللا تار يول.

ئۇچتى گېزىتتىن سۇمۇرغ ئاۋازى،
ئۇچتى بىر ئادەم كۆز نۇرىدا.
مەن تۆت چاسا تاشتىن رازى
قارشى ئالدى يول بويدا.

باشلىدى ئالدىغا ئەتىيازنى
ئىككى تال سېرىق گۈل ئېچىلغان يوپكا.

ئۇشتۇمتۇتلا
مەن تاش سېپىل ئۈستىدە
سەن ۋاقتىنىڭ چىقىش ئىشىكىدە
ۋەتەن بىر يېرىنى تېڭىۋالغان.

شىپاڭ ئاستىدا بىرنەچچە بوۋاي
جۇڭگوچە شاھمات ئوينار،
قاراپ تۇرغۇچى يېڭىۋالغان.

زېمىندا خەلىپىلەرنى بەلگىلەپ،
تۇۋرۇكسىز ئاسماننى

قويغاندا بىزدىن بەلگە دەپ،
گۈگۈڭ سارىيىدا كۆردۈم تاش نامتى،
تۈۋرۈكلىرى ئېگىز، بەھەيۋەت.

كۆردۈم ئاپپىلسىن يەۋانقان ئەرنى،
غېرىبلىقىم ئاپپىلسىن تەمدە.
ۋاقىت غۇيۇلداپ كېتىۋەردى،
مەن تاكسىدىن چۈشكەندە.

ئۈستۈمدە
خان بالىقىنىڭ خەرىتىسى،
ئۇنى ئاسمانغا سىزغان ئىنترېنېر -
كىشىلەر مەيدانغا قويۇرغاندا شىر
شىرنىڭ ئاغزىغا
قويۇپ قويدى ئاچقۇچسىمان سىر،
شەھەرنى ئاچسۇن دەپ مېڭە قېپىدەك.

2013 - يىل 4 - ئاينىڭ 1 - كۈنى.

دەريا بويىدىكى شەھەر

قالمىغاندا پۈت قويغۇدەك يەر
ئاخىرلاشتى،
تاشنىڭ كۈندۈزى، گۈل يۈزى، شەھەر.
سايىلەر بېلىقتەك دەرياغا قاچتى.

قۇيرۇقى تەتۈر بىز بىرنەچچە ئەر
شۇڭغۇپ چىقىپ يات كوچىلاردىن
پاراخوتتا باشلىدۇق سەپەر.

پانۇسلار ئېسىلغان كېمىدىن گاھى
كۆرۈنۈپ قالاتتى غىل - پال
كېچىنىڭ سوغۇق چىرايى.

ئەما شەھەر قارىماقتا،
كۆز قارىچۇقى يوپپورۇق ئەمما.
شەھەرنىڭ قۇتۇبى بولمىش بىر كىشى
چىۋىنلەر ئارا، تاز بېشى يارا،
ئۇنىڭغا باغلىنىپ تۇرار كەلگۈسى.

سۇ قورققان
قارا قويۇق ھەزىم قىلىشتىن،
ئۆلۈك بېلىقلارنى دەپنە قىلىشتىن.
بەت رەڭ دولقۇن كۆتۈرۈلۈپ
ۋارقىرار — بىزنى نېمە قىلىشتىڭ؟

ئېشىپ كەتتىم
كۆلەڭگەمدىن،
تېشىپ كەتتىم قىيان بولۇپ.

سېمىز ئايالدىكى ئەگمە كۆۋرۈك،
ئەگمىسىدە مەن،
ئۈستى قۇيۇقۇرۇق
ئاستى چوڭقۇر نەم...

سۇ — ھاياتنىڭ تېگىگە يەتسەڭ،
بۇ قىرغاقتىن ئۆتۈپ كەتكەنلەر
ئۇ قىرغاققا ئۇچرايدۇ جەزمەن...

2013 - يىلى 4 - ئاينىڭ 4 - كۈنى.

كېيىك ئاغزى يېزىسى

غۇيۇلداپ ماڭغان پىكاپ
كۈندۈزدىن ئاستا، ياپراقلاردىن تېز،
تار يوللار بىزنى ئەكەلدى قىستاپ.

خەتەرلىك ئايلانمىدا
تىلىمىز چىناردەك چىقاردى قانات،
يول بەلگىسى يوق بوشلۇققا قاراپ.

يېزىغا كىردۇق يېشىللىق ئارا،
ئادەم ئىزى يوق، بەك خىلۋەت، بەلەن.
گۈگۈمدىن چىقتۇق بارا - بارا
قاراڭغۇلۇق قورشاپ بولغاندا،
ئورمان تولغاندا
كېيىكنىڭ تۇم قارا كۆزلىرى بىلەن.

تاپتىم،
ساماۋى كىتابتىن
يول بەلگىسىنى ئىزدەپ ئاخىر.
ئاسمان داۋاملاشقان كۆز ئالدىمىزدا
ئىچىمىزدە يورۇپ ئاخىر.

2013 - يىل 4 - ئاينىڭ 9 - كۈنى.

رەسسام

دېرىزىدىن يەنە قارىدىم،
ئەتىياز مۇنداق ئاخىرلاشمايدۇ.

يېشىل بويىقتا يېپىلدى رامدىن
شەھەرنىڭ ئاخىرقى ھاياجىنى.

مېنى سىزدى، ئاندىن ماڭغۇزدى
جاندىن تونۇدۇم ئىمزا سىنى.

2013 - يىل 4 - ئاينىڭ 8 - كۈنى.

توغاچ

ۋاقت بىر نۇقتىغا يىغىلغان بولغاچ
رەڭگىم ئۆلۈپ بىر ئازدىن كېيىن
تىرىلدىم تەخسىدە،
توغاچ رەڭگىدە،
مەۋجۇتلۇقنىڭ تەنھا ئەكسىدە.

قولۇمنى تەخسىگە ئۇزاتقاندا،
ھەسەت تولغان چىرايلار تامدا.
زىمان ئۇزارغاندا باش نۇقتىدىن
ئىنسان باشقا شەكىل، باشقا نامدا.

بىر توغاچ
دومىلاپ ئاچ قىزىل رەڭدە،
شېرىنىڭ قىرىغا كەلگەندە،
ھەممە سەزگۈم سېنىڭدىن كەلگەن
بارلىقىمغا ئىسپات يوق مەندە.

سەن بار بولغاچ
مەن ۋە توغاچ.

2013 - يىلى 8 - ئاينىڭ 2 - كۈنى.

ئۈچ ھالقا

ئالغا!

تۈنجۈقۇپ ئۆلۈشنى خالىمىغانلار،
چىقىپ ئاستىدىن قارا ئاسماننىڭ
چەمبەر مەركىزىدىن كېتەيلى يىراق.

ئىككىنچى ھالقىسى — گۈلى تامنىڭ،
يېشىل يوپۇرماقلىق، قىزىلگۈل چىراغ.

ئۈچىنچى چەمبەردىن باشلاپ
ئىشكىسىز ئېتىز،
كۆك ئاسمان ئىگىسىز،
كىم دەر قۇياش ئىگىسىز چەمبەر؟

ئالەم بوشلۇقىدا
قىيسايغان ھالدا،
بىر ھېكمەت ئىنسانغا بولماقتا دالدا.

بىز كېتىۋاتقان بىز يوق تەرەپتە
ئاسمان بىپايان سۈزۈك ئەينەك،
يارنىڭ يۈزى ئەكس ئەتمەكتە...

2013 - يىل 3 - ئاينىڭ 30 - كۈنى.

گۇاڭجۇغا يېقىن بىر بېكەتتە

يامغۇر روجەككە يازغان خەتتە
كۆرۈنمەكتە،
يوقاپ كەتكەنلەرنىڭ ھۆل چىرايى.

يوقتەك ئۆزىمىز،
چاقنار كۆزىمىز.
ئويلايسەن پويىزغا چىققاننىڭ گاهى
قولدا سويۇلغان بانان ئەرۋاھى.

گۈگۈمدا بىر تال تاماكا چوغى
سىزماقتا ناتونۇش شەھەرنىڭ
ئوت كەتكەن رەسىمىنى يامغۇر ئىچىگە.
قىزلار قېچىپ كىرگەن قىزىلگۈلگە،
ئوغۇللار مۆكۈنگەن تېرىسىگە.

بىر ئاپپىلىسىن قۇتقۇزدى مېنى
قىرتاق تەمدە،
مەن ئۆلگۈدەك ئۇسساپ كەتكەندە.

ۋاقىت ئۈچ قىرلىق سىرلىق پىرىزما،
نۇرانە بىر يۈز مەن ئاچقان بەتتە.
دۇنيانى كۆردۈڭ، قىياس قىلما
تاشنى كۆردۈم سۇيۇق ھالەتتە...

2013 - يىل 3 - ئاينىڭ 31 - كۈنى.

سودىگەرنىڭ سەپىرى

يوق مەندە تەم
مېنىڭ تۈزۈم غەم،
بىلمەيمەن نېمە كەم ھاياتىمدا
بەزىدە مەن ئارتۇق، بەزىدە سايەم.

باشلاندى ھېكايەم
ئەي بۈيۈك يازغۇچى!
شېرىن لەھزىدە جەننەتتىكى مەن
بولدۇم باش قەھرىمان ياكى ئازغۇچى.

كەلدىم بۈگۈن دېڭىز بويىغا
قولۇمدا سومكا، پۇلۇمدا بەرىكەت.
بۇزغۇنلار تولغان شائىر ئويىغا،
ھايات — دېڭىز، قىل دەيدۇ ھەرىكەت.

بىر نان بىلەن توياتتى قورساق،
بىراق مەن بەش ۋاق قەرزدار روھقا،
توختا ئەي ئادەم، ياشىما تومتاق.

شەيتان تۇخۇملىغان بازاردا
پايدا قوغلاپ ئىزدەيمەن زاۋۇت.
بەش ئەزايىم ساق ياسالغان جايدا
مېنىڭ مېلىمنى يۈكلەيدۇ تاۋۇت.

ھەر زەررىگىچە

ئالەم پۈتكەن،

دۇنيا ياساقلىق، دەسمايەم چاغلىق

زىيانمۇ - پايىدا مەن پالاقلاپ كۈتكەن؟

كەزمەكتە سودىگەر شەھەر مۇشەھەر

ئىت تالىغان، يامغۇر يالىغان.

ئىسىمىم غوجايىن ئاختۇرساڭ ئەگەر

يانچۇقتا بىر پۇللۇق ئۆزۈم قالمىغان.

2013 - يىل 3 - ئاينىڭ 25 - كۈنى.

قەشقەر خانلىق مەدرىسەسى

دەرۋازىسى ئالدىدا

خان دالدىدا،
بازغان تۇتقان ئاقسۆڭەك
قىزىق يازنى سۇغا تىقتى.
ئادەملەر تۆمۈردەك بىر - بىرلەپ
سەندەلدىن تاۋلىنىپ چىقتى.

تېرەك ئېزىۋاتقان يولنى كۆردۈم،
يول كۆرسىتىلمەس كىشى كىشىگە.
كېسەك تىزىۋاتقان قولنى كۆردۈم،
مەدرىسەنىڭ مېڭ يىللىق ئىسمى ئۈستىگە.

ئۆيلەر قېچىپ كېتەر ئىشىكتىن ئوچۇق،
بىر سېۋەت ئامۇت كوچىغا يېتەر.
جەڭدىن قايتقان غالىب جەڭچىدەك
باققال سېتىپ بولۇپ نەگە كېتەر؟

بىر بالا پىنھان ئوقۇپ تۈگەتتى
ئاسماندىن چۈشكەن كىتابىنى.
ياز پاتقاق يەردىن ئۆتۈپ كەتتى
ھەيدەپ قۇيۇندەك پىكاپىنى.

قايتۇ
تالىپلارنىڭ ھۇجرىسى

بىر غۇلاچ يەردە جىمىدە زەپىلەپ
بابىل مۇنارى يەنە يول ئاپتۇ
يىقىلغان ئاسماننى تۇرغىلى تىرەپ.

قۇياش — ئالتۇن تاجلىق يولۇچى،
بىنا ئۆرۈلەر، ئاسمان ئۆرۈلمەس.
كۆرسەتكەن تەرەپتە تېرەكلەر ئۇچى
ماختىنار ئاسماننى بىنا قىلغۇچى.

2013 - يىل 4 - ئاينىڭ 5 - كۈنى.

فكوس دەرئىخى

شەرقىي يېرىم شارىدىكى بىرى
چاقىردى شېئىرنىڭ غەربىگە كېلىپ:
— ئەي، ئۆي ئىگىسى قەيەردە ئىشىك؟

بىر قەدەم نېرىدا قاراپ تۇرۇپتۇ،
تونۇماپتۇق بىز ئۇنى تېخى.
بىز يىلتىز تارتىمىغان شەھەردىكى
دەرەختە تۇغۇلغان ئاق سېرىق قىز
فكوس دەرەخنىڭ ئىكەن بىر بىخى.

مەسچىت ئالدىغا كەلگەندە بىز
تونۇپ قول سۇندى فكوس دەرەخى.
بىر ئىكەن يولۇم،
كۆرۈشكەن قولۇم —
يىلتىزسىز دەرەخنىڭ ئىككى شېخى...

بىز ئىسمى باشقا بىردىن مۇخلىسى،
ئەي غەربىي شارىدىكى ساناقسىز بىرسى.

2014 - يىل 1 - ئاينىڭ 9 - كۈنى.

ئىككى خېرىدار

ئىشكىنى ئېچىشىمغا ئەتىگەندە
ئىككى خېرىدار چىقتى قۇياشتىن.

«ئالتۇن ئالغۇچە دۇئا ئال» دەيدۇ،
ئۇلار ئامبارنىڭ ئالدىدىكى
سايىنىڭ ئەگمىسىدە.

داداممۇ سايە، دالدىدىكى
كۆرۈپ، ئاڭلاپ، سېزىپ كەلمەيدۇ
تام تۈۋىدىكى ھېچكىم يوق ياقتىن.

ئىككى قاپتىن،
خورما ساتتىم
بىسىمىلاھ دەپ.

يىراق يازدا قايغۇ - ھەسرەتتە
شاختىن خورما ئۈزدى بىر ئەرەب.
ئىككىنچىسى سالدى غالتەككە
خالتا كۆڭلىكى چاپلىشىپ تەرلەپ؛
بويىنىنى سوزغاندا مەن تەرەپكە،
دادام چاقىردى نۇردەك ئاق رەڭدە
ئاندىن كەتتى مەيىن شامالەك...

بازىرى كاسات باققال مەن دائىم،
جان پىشقاندا تەن شېخىدا
ئۆلۈم مېنىڭ خېرىدارىم...

2013 - يىلى 8 - ئاينىڭ 5 - كۈنى

سۇ ئامبىرى

ئېگىز دامبا سوقۇلغان،
قوللىرىدا جۇل - جۇل بايراق،
قاچالسۇن سۆگەتلەر قانداق؟

ئەمەتجاننىڭ ھاردۇقى چىقتى شامالدا،
ئەخمەتجان ئۇزاق تىكىلدى
لايدەك ھەسرەتنى ئۇنتۇغان ھالدا.
چەكسىز زېمىندا كۆك ئاسمان — دالدا،
نېمىدىندۇر قورقۇپ تۇرغان ئادىل تۇنىيازغا.

چاتقالدىن چىققان بىر جۈپ قىرغاۋۇل
ئۈركۈپ قېچىپ كەتتى يازغا.

سۇ مۇشۇنداق يارىتىلغان -
غەمسىز، سۈزۈك، ئىشكى ئوچۇق.
ئاسمان بىزگە قارىتىلغان -
جان قايتىدىغان قانداق چوڭ يۈچۈق!

ئۈشتۈمتۈت ۋاقتىنىڭ ئۈچى تارتىلغان،
كەينىمدە قول سىلكىپ قالدى قومۇشلۇق.

2013 - يىل 8 - ئاينىڭ 6 - كۈنى.

ساتراش ئۇستام

چېچىمنى تۇتسام
كەتتى قېچىپ
قارىدىن ئاققا،
ئۆمۈر يۇلتۇزلىرى شولا چېچىپ
قىرانلىق ئاسمىنىم يورۇغان ياققا.

ماشىنام دوقمۇشتىن قايرىلىپ
ساتراشخانا ئالدىدا توختىغاندا،
ئەلى ھاجىمنىڭ كۈندۈزى يىرىك
ئەكس ئەتمەكتە ئەينەك تامدا.

ياماشقاندا ئالتۇن باشقا پىت
تېرىدىن قان چىقماي جان چىقار شېرىن.
بولساقمۇ بىز بىر توپ تىرىك ئىسكىلىت،
ھايات چەكسىز مۆجىزە لېكىن.

ھۈنەر بىلەن كۆكىرىدۇ ئەر
دۈكىنى شاھانە، قولى گۈل ئۇستام.
چاچلىرى پاخپايغان بىر دەرۋىش كىرەر،
تۈك بۈيۈك يۈك ئېھرامدىن چىقسام.
تاشتىن بىر ئۆي سالىدى كىشىلەر
قۇياشتىن بېشىنى قىلىشقا پىنھان.

تاقىر باش كۈن باشباشتاقمۇ سەن؟
مىت قىلماي تۇرۇپسەن ئالتۇن چەمبەردە.
زېمىندا بىرمۇ جان قالمايدۇ ئېسەن،
قىلدەك بىر خاتا ماڭساڭ ئەگەردە.

كەتكەندىن بېرى ھۈنەرنىڭ پىرى
ساماۋى كەسىپلەر قالدى ئادەمگە.
قات - قات چەك ئارا ئادەمنىڭ سىرى
بىر تال چاچتىن قايتتىم ئالەمگە.

2013 - يىل 8 - ئاينىڭ 6 - كۈنى.

ھېكايىسىدىكى ھۈرپە يىگەن كىشى

بېشى چاشقاندىن باشلانغان
ھېكايىسىنىڭ،
كەلگەندە ئوتتۇرىغا بوۋاي ئۆلىدۇ.
سايىسى ھايات قالغان كىشىنىڭ
ساقاللىرى كۆيىدۇ.
چىقىپ ئاندىن سىياھدەك قاندىن
ئادەملەر توپىدا مېنى كۆرىدۇ.

ئۇچراشتىم كوچىدا
بۈركۈت قاناتلىق كىشى بىلەن —
بىنالار ئاستىدىكى
ئاسمان پارچىسىدا
قۇشقاچتەك مېڭىپ يۈرگەن.

ئۇنىڭ بۇلۇتى توغراق ئۇچىدا،
ئۇنىڭ بۇرۇتى قۇملۇقتەك كۈل رەڭ.
ئۇنىڭ يۇرتى
ياز شاماللىرىنىڭ ئارىسىدا
مېنى قارشى ئالغان توغراقلار بىلەن.

ئۆتتى كۆك ماشىنا يېنىمىزدىن،
ئۇنىڭ رەڭگى يازدىن كېيىنمۇ
ئۆتۈپ كەتتى جېنىمىزدىن.

بىراق ياشاپ سايدىنمۇ تېز
كېچەلمەي كەلدۇق نېنىمىزدىن.

چۈنكى بىز
قۇرۇغان دېڭىز بويىغا بېرىپ
قاشتېشى بىلەن دەپنە قىلىنغانلارنىڭ
باش سۆڭىكىگە
كۈن پاتقاننى كۆرۈشمىز،
نىكاھى بىزگە ئوقۇلىدىغان
بېلىقتەك قىزلارنى سۆيۈشمىز،
شاكىلى يېنىدا يەر شارىنىڭ
ئەمدىلا چىققان چۈجىلەردەك
كۈننىڭ سېرىقىنى كۆرۈشمىز كېرەك.

تاغلار سېنى ساقلاپ كەتتى،
ئىشكىنى ئەتسەڭ، دېرىزەڭنى ئاچ.
كوچىلار ۋالڭ - چۇڭى كۆككە يەتتى
تالانى تاقاپ ھېكايەڭگە قاچ.
مېنىڭ ۋاقتىم توشۇپ كەتتى
كۈتەي ھەر سۆزدە كۈتكۈچىنى
ئالەم كىتابىنى ۋاراقلىغىچ...

2013 - يىل 3 - ئاينىڭ 12 - كۈنى.

نېرۋا تاشقى كېسەللىكلەر دوختۇرى

— شىنجاڭ تىببىي ئۇنىۋېرسىتېتى قارمىقىدىكى
بىرىنچى دوختۇرخانا ۋىراجى مەرھۇم سۇلايمان دوختۇرغا

چۈشۈمدىن چىقتىم
چېچىمدا ئۈچ - تۆت تال كېچە نۇرى.
مېنى ئازدۇردى دوختۇرخانىنىڭ
ئىچكى ئەزادەك كاربورى.

سايبىسىدا مەشھۇر نامنىڭ
تاشقى نېرۋا كېسەل دوختۇرى —
سۇلايمان دوختۇر،
ئازاد بولغان جېنى تۆت تامنىڭ،
يود پۇرىقىدىن ئىزدىسەم يوقتۇر.

ئۆلۈپ كېتىپتۇ
نېرۋا تاشقى كېسەلى بىلەن.
ئالەم ئەينىكىنى كۆرۈپ كېتىپتۇ،
ئادەم ئەسلىي بىر يۇلتۇز ئىكەن،
زېمىندا بىر مەزگىل يورۇتۇلغان.
ئارقىدىن ئوربېتىغا قويۇپ قەدەم
قىيامەتكىچە ئايلىنىپ تۇرغان.

كەينى ئاسمانغا، تامغا ئالدى
شېئىرىمغا كىرىپ قالدى

چۈشىگە كىردىم
ئۈستەلدىكى قىزىل ئالمىنىڭ،
قورقۇنچلۇق قۇرتتەك.
ياكى پىچاق تۇتقان ئالمىنىڭ
مېڭىسىدىن چىققان ئۆسمىدەك.

بىز
ماختىنىمىز
ھۈنرىمىزدىن،
بەلكىم تەپ تارتماي ئۆز ئىگىمىزدىن
ماختىنىش — ئۆتكەن سەۋەنلىك بىزدىن.
2014 - يىلى 1 - ئاينىڭ 9 - كۈنى.

سۆزگە كۆيۈپ قالغۇچى

ئېچىلسا غۇنچىدەك ئاغزىڭ ئۇچى
بىردىنلا شېرىن مېۋىگە تولار.
تەڭكۈچە ئېچىر قاپ قەلىمىم ئۇچى
تىل دەرىخىدە ساڭگىلاپ تۇرار.

ئاق قەغەزدە چۈش.
چۈشۈمدە تاللا بازىرىدا مەن،
تىزىپ قويۇلغان ھەممە تىل ۋە غەم.
تاللىۋالدىم ئەڭ گۈزىلى دەپ
ئۆز غېمىمنى، ئۆز تىلىمنى مەن.

ئاق قەغەزدە چۈش:
بارچە سۆزۈمنى تارتىۋالغان
بارچە تۈزۈمنى قولغا ئالغان
گرامماتىكا ئاتالغان مەرگەن
قورال تەڭلەپ تۇرىدۇ ھەردەم.
بىر پېئىل بىلەن
ئۇيغۇر تىلىدىن
قىلىچ - نەيزىلىك سۆزلەرنى يىغدىم.
ئاندىن شېئىرنىڭ قاپ ئوتتۇرىغا
بۆلۈتتەك ئېگىز ئورۇندۇق قويدۇم،
قۇياشتىن تاج كىيىپ ئولتۇردۇم.
شائىر مەن،

شاھى مەن —
ئانا تىلىمنىڭ.

سۆيىمەن ئانا تىلىمدىكى
ھەربىر سۆزنى، ھەربىر پېئىلنى.
مەنسى سۇبىر چىنىدىكى
دۇنيانى چىن سۈپەتلىگۈچىنىڭ
سۆيىمەن ئىسىم، سۈپەتلىرىنى.
سۆيىمەن بىپايان سۆز بوشلۇقىدىن
چاقىنىغان يۇلتۇزدەك مەنە سىرىنى.
سۆيىمەن تەكلىماكان بويىدىكى
مۇڭدېشىپ كېتىۋاتقان ئىككى دېھقان
ھاۋاغا ئاغزاكى يازغان شېئىرىنى.
سۆزلەيمەن ئاخىرقى ئاقلغۇچىدەك
سۆز ئالتۇن مۆھۈر، بىز ئاقسۆڭەك دەپ.

شېئىر مەن كۆيگەن، سۆيگەن يار ئىدى،
سىياھتەك كىرىپكىنى قايرىپ قارىدى.
سۆز مەنسى ئەرشئەلادىن
يەرگە شولىدەك چۈشتى، تارىدى.

2014 - يىل 4 - ئاينىڭ 14 - كۈنى.

دېڭىز بويدىكى ئاق داچا

قاچا - قاچا
چەكسىزلىككە بىز،
دەرەخلەرمۇ قوغلاپ توختىدى.
يىراقتىن قارساق دېڭىزدا ئاق ئىز،
ساھىل تىنچ ئادەم يوق ئىدى.
قوش كۆرۈنگەن قۇشتەك سايىمىز،
شوللار قۇياشتىن ئاتقان ئوق ئىدى.

ئۇيغۇر تىلىدىن باش چىقارسام
ئاق قەغەز تام، گۈللەر ياماشقان.
سىياھتىن كىرىپك، قاش چىقارسام
كۆزلەر سۆزدىن نۇر تالاشقان.
نەم قۇمىدىن سۆڭەكتەك تاش چىقارسام
دېڭىز ئۆز ئۆيى، بېلىقلار قاچقان.

مەنە دولقۇندەك قېچىش مۇمكىنمۇ؟
دېڭىزغا باقساق چۈشكەن نۇر — كىتاب.
ئادەم — تۇپراق، قېچىش مۇمكىنمۇ؟
شامال شامالغا قىلىدۇ خىتاب.
تىنىقتىن جاننى تېپىش مۇمكىنمۇ؟
ھەر كۈنى ياشاپ، ئۆلدۈك بىھېساب.

سېنىڭ ئىسمىڭ بىلەن باشلىسام
تارتتى تىلىمدىن سۆز قۇيرۇقىنى.

ئېگىز روجەكتىن نەزەر تاشلىسام
ئاسمان يالايتتى ئۆز قۇيرۇقىنى.

غېرىبلار شەھرىدىن قاچا - قاچا،
سۇ شەھىرىگە كېلىپ قالدۇق.
تېمىغا دولقۇنلار خەت يازغان داچا،
بىز ئاشۇ شېئىرغا كىرىپ قالدۇق.

2014 - يىلى 2 - ئاينىڭ 10 - كۈنى.

مايمۇن ئارلى

قانداق بارايلى؟
ئادەمنىڭ يارالمىشىدىن
تۇنجى سۆز ھالىتىگە.
ئىسسىق بەلباغقا يىراق قىشتىن
دېڭىزنىڭ ئېچىلغان كۆز ھالىتىگە —
كۆرۈنۈپ تۇرانتى چۈشى قىرغاقتىن.

كۆك كۆزگە چۆكتۈق
شوخ يالقۇنلار ئۇنىڭ تەكتىدە.
غالتەككە ئولتۇرۇپ ئاسماندىن ئۆتتۈق،
تۈز پۈۋلەنگەن ياپراق شەكلىدە.

تاش ۋە ئاسماندىن ياسالغان ئارال،
ياش مايمۇنلار سۇ ئىچمۇتقان.
گۈللەر ئېرىشكەن، ئىزدەيدۇ شامال،
كۈنلەر ئاتقان ئوق، بىز قېچمۇتقان.

بىر تۈپ بانان قېچىپتۇ،
قولمىزدىكى زېدە مېۋىسى.
بىر توپ مامكاپ ئۆيدىن كېچىپتۇ،
ئۆزىمىزدۇر ياكى سايىسى.

مايمۇن ئادەمگە ئايلىنىۋاتاتتى،
سۈت كەمپۈت يەپ، چېچەك چاي ئىچىپ.

دارۋىن بىر سەكرەپ شاخقا قاچتى،
ئۆلۈم دەرەخ باققىن لىغشىتىپ

كۈندۈزنىڭ ئاخىرى ئارالدا قالدى،
يېشىل ئادەملەر زاۋالدا تۇرغان.
قورقۇنچىمىز تالادا قالدى،

بىز
بۈيۈك بىر سۆزگە كىرىپ كەتتۇق
يەر بىلەن ئاسماننى تۇتاشتۇرغان.

2014 - يىل - 2 - ئاينىڭ 15 - كۈنى.

قارغا قارشى يۆنلىشە

دېرىزەم كۆرگەن چۈشتە
تېرەكلەر ئېيتار ھەمدۇسانا،
ئوخشاش بىر رەڭ، بىر يۆنلىشتە.

سائەت ئۈچتە
تۈن بەرگىدىن جىمىرلاپ قوپتۇم،
پەس ئاسمان يورۇدى سېنى كۈتۈشتە،
بىنالار، كوچىلار كۆرۈندى يوقتىن.

قەغەزدىكى قىز
سۆزلەر ئارا بولدى رەسىدە
قۇستى قەلىمىم، ئىسسىق، ھۆل ئۇچى.
تېنىم ئارتۇق يۈك سۆيگۈ دەشتىدە
جېنىم مەنزىلگە يەتكەن يولۇچى.

رەھمەت ئېيتايلى يېڭى قارغا
كونا گۈمبەزلەرنى بەردى ئاقلاپ،
نەزەر سالىساق ئاپئاق مازارغا.
ساقچىلار جەسەتنى ئۈچ كېچە ساقلاپ
قويۇپ بەردى،
ناخشا ئېيتقىلى ئاق قۇشقاچلارغا.

بۆلجۈرگەن يەۋاتقان ئايالنىڭ
ئاپئاق، سېمىز، مايماق ھالىتى

كۈچۈكنى كۆرگەندىكى ھاياجىمنى،
سۆرەپ ماڭدى ئۆيۈمگە مېنى.

پۇتقا ئېيتتى ئورۇندۇق پۇتى
— ئەي، شاھنشاھىم مېنى ماڭدۇر.
ئولتۇرغان قىمارۋازنىڭ ياتقان بۇرۇتى،
ئۆرە تۇرغۇچى - ھەر كۈنى تامدۇر.

بىر قول پەلسەپە كىتابىنى تۇتتى:
جان يوق نەرسە، جان دېگەن ئاڭدۇر.
پۇتقا يالۋۇرار ئورۇندۇق پۇتى:
— ئەي شاھنشاھىم مېنى ماڭدۇر...

چىڭ باغلانغان ئۇيغۇر تىلىدا
بىر مىسرا - بىر مىسرادىن ئۆرلەيمەن تەستە.
كۆككە ئىنتىلدى بارلىق بىردىنلا،
مەڭگۈ نۇرانە يۈزنى كۆرمەككە.

2013 - يىل 12 - ئاينىڭ 27 - كۈنى.

شەكۈرەنىڭ تويى

ئاناردىن چىققان بىر تال قىز
ئاناردەك يۈرەكنى يېرىپ بېرىپسىز
كۈز پەسلنىڭمۇ ئىگىسىگە،
قىش پەسلگە ئېرىپ كىرىپسىز.

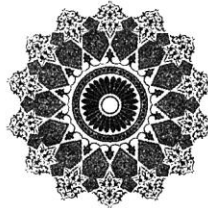
تويلۇق كىيىم كىيگەن دەرەخلەر
قارماينىڭ ماي يوللىرىدا.
بىر توپ ئوغۇل - قىز يول تاپتۇق بىز دەر،
بېشىدا كۈن تاج، ئاي يوللىرىدا.

قوللىرىدا
باغاق، خىزمەت پىلانى، پۇل چېكى كۆتۈرگەن
شەھەردىكى ئالدىراش بىرى
ئاخىر ئۆزىنى ئالدىدى،
ئاخىر ئالدىغا ساڭگىلاپ بېشى
ئالەم ئالدىدا.

شەكۈرە
ئۆي - ئوچاقلىق بولدى،
يېڭىياچە تۇتقان ئۆيىگە
شېئىرىمدىن كەپتەرلەر قوندى.
يۇلتۇزى پەگادىن چىقتى تۈرگە،
ئېرىم دەپ ئات قويغان ئەر نۇرمۇھەممەد
ئۆيۈم دەپ ئاتىغان يەر جەننەت بولدى.

بۇ تويغا كەلمەيدىغان بولدى،
ئۆلمەيدىغان دوستلىرى بىلەن
قاراڭغۇدىكى بىر توپ قار ئادەم.

2013 - يىلى 12 - ئاينىڭ 28 - كۈنى

كونا ئاياغ ساتقۇچى ئايال

پۇچۇق ئاي نان تىلەيدۇ دىۋاندىن،
بۇ ئاياغچىنىڭ ئولتۇرغان يېرى.
كەچ كىرگەنسېرى
خېرىدار يېڭى،
پارقىرار قاراڭغۇ بازارنىڭ رېڭى.
چاقىرار ئايال يىرتىق ئاۋازدا،
ئاقىرار يۈزلەرنىڭ توپا - چېڭى.

مايلاپ

كونا ئاياغلارنى يېڭى تۈستە
قويۇپتۇ تىزىپ ئاۋايلاپ،
ئاي بىلەن تۇمشۇقى بىر يۆنىلىشتە.

كېرىلىپ كەتكەن ئايالچە ئاياغ
سىرىلىپ تۇرمىغان پۇتنى ئەسلەيتتى.
ھېرىپ كەتكەن ئەرەنچە ئاياغ
ئېگىز قونچىسى ئۇپراپ پەسلەيتتى.

«ئودېسسا»دىكى كەچكى دېڭىزدا
بىر ئەر دولقۇنلارغا دەسسەيتتى،
كۆرۈنمەيتتى پۇت ئىزى ئىزدا،
دېڭىز شىردەك، ئايال ئەسنەيتتى.

ئاسماندىكىلەر كېلىپ كەتتى.

— كەلسە، تاللاپ كېسىلە

— ئاۋۇ توڭكاي نەچچە پۇل؟

— بايۋەچچىدىن قالغان ئاياغ بۇ، چاغلاق بەرسە

ئاياغلار كەتتى تەرەپ - تەرەپكە.

ئاۋاز چىقسا

چىرايلىق ئايالنىڭ توپلىيىدىن،

ئوق چىقسا

بالىنىڭ ئويناۋاتقان تاپانچىسىدىن،

«ئىت ئىگىسى بىلەن، قۇش مېڭىسى بىلەن»

ئىس چىقسا بىرىنىڭ مېڭىسىدىن،

قاچقان پۇتلار يالاڭ ئاياغ

تىكىلگەن ئادەمنىڭ تېرىسىدىن،

بىر توكۇر يات يۇلتۇزغا بېسىپ ئاياغ

كەچۈرۈم سورىدى ئىگىسىدىن...

تىراگېكومېدىيە باشلانغان كەچ

بالىمىز بىلەن ئويۇن ئوينايمىز.

يىرتىلسا، ئېتىلسا بىر پاي ساپما كەش

تۇرمۇشتا رېژىسسور يوق دەپ ئويلايمىز.

ئاسماندىكىلەر كېلىپ كەتتى

كونا ئاياغ سانسۇچى ئايال

ناماز شام گۈلدەك ئېچىلغان يولدا

رئىسپوسور پۇتلارنى ئالماشتۇرۇۋەتتى.
ئاياغلار ماخماقتا پۇت ئالغان رولىدا.

2014 - يىل 1 - ئاينىڭ 4 - كۈنى.

سودىگەر

يات شەھەردىن ئاتسىز ئۆتسەك
ئىسمى تونۇش مېھمانساراي
كېپىشنىڭ ئىگىسى —
ياتقىكى ئاي.
مۇساپىرنىڭ مېۋىسى —
قول يەتمەس شاختىكى ئاي.

زاۋۇتلار پاڭقاي
يامغۇر پەسلىدە.
شەرقنىڭ شەرقىدە
كۈنلۈكسىز مەن،
تىلىم نەم.

سودىگەر ئۆزىدىن باشقا ئادەم،
ئۆز مەيدانىدىن ئوغرىدەك چىقىپ
يامغۇر تامچىسىدەك تاشلايدۇ قەدەم
پايدا بار تۆشۈكتە تۈگەيدۇ ئېقىپ.

مېنىڭ تېرەمنى كىيگەن ئۇ ئادەم
ئۆزى يېمەيدىغان نازۇ نېمەتتىن
ئۆزى يەيدىغان مۇساپىرلىققا
قىزغۇچ مېۋىنى قويۇپ قويدى
قاتتىق پوستى.

ئەي قاتتىق دوستۇم
يۇمشاق پوستۇم،
ئۇرۇقى بار ئىدىيەمنىڭ.

پىشقان سۆيگۈم بىلەن قىرتاق تەمدە
كۈتمەن سېنى ۋە باشقىلارنى
يېڭىدىن پەيدا بولغان ۋەھىمە، غەمدە
ئاتام ئادەمدىن قالغان ئۆتەڭدە.

مەن كىتابنىڭ ئىچىگە ماڭدىم
يىرتىلغان قەدىمكى يىپەك سەھەر.
مەن ئۆلۈمنىڭ كەينىدە قالدۇم،
چايقىلىپ تۇرغان دېڭىز كەن ئالدىم.

مەن سودىگەر دەسمايەم نېسى —
يوقتىن ئېلىپ ساتارمەن يوققا.
دۇنيانى ئامانەت دەپ بىلگەن كىشى
زىيان تارتىسىمۇ ئېرىشەر لوققا.

2013 - يىلى 4 - ئاينىڭ 7 - كۈنى.

مازار بېشى

«تۆگىنىڭ مازار بىلەن نېمە ئىشى»
تۆگىدەك چوكلنىپ ئولتۇرساق
روھ ئېگىز، ئادەم پەس تۇپراق.

شەھەرنىڭ ئارقا ھويلىسىدا
ئاسمان ئوچۇق، كۆزەتچى قۇياش.
بىز يوقلاپ كەلگەن كىشىلەر بۇندا
ھاياتى پىنھان، ئۆيلىرى تۇتاش.

يەردىن چىققان بىر يېشىل ئىنسان
بىز يەرگە كۆمگەن كىشىدىن نىشان.
شاخىكىلەر نېمانداق خۇشال؟
پەستىكىلەر غېرىبىسنىۋاتقان.

بىر ئاق كېگىز،
ئىككى شامال كۆتۈرگەن پادىشاھلىق،
بىر توپ ئادەمنىڭ جىمجىتلىقى.
ئۇشتۇمتۇت كۆلەڭگە چۈشكەندە بىزگە،
قايتارىمىز ئىگىمىز تۇرغان ئېگىزگە.

2013 - يىل 8 - ئاينىڭ 11 - كۈنى.

مۇقام پايته ختىدە

شەھەر ياتار ئاينىڭ تەكتىدە،
شېئىر — ئىچى يورۇۋاتقان ئۆي،
مىسرالاردەك يوللار تارتىلغان.
تۈيۈقسىز ئىشكىنىڭ غىچىرلىشى كۈي،
ئاسماندىن بىزگە قارىتىلغان.

بىر توپ ئاۋازنىڭ ئىچكىرىسىدە
بىر سۈكۈت ئاۋازلار پادىشاھى
بىزنى چاچقان، يىغقان بىر يەرگە.

تىرەك دەپ ئاتالغان تىرىك كىشىدە
ناخشىلار ۋىترىلدار ئوقىيادەك گاهى
يارىدار قىلىپ ئاڭلىغۇچىنى.

يورۇق بىر ئىسىم باغدىن چىقىپ
نەچچە يۈز يىل كەزدى كوچىنى،
كوچىنىڭ ئىسمى مىرزا ھەيدەر.
قامچا قىلىپ يىللار ئۇچىنى
پادىچى ھەر يەردىن بىزنى ھەيدەر.

ساندۇقتىكى داپنى، ئاسقۇدىكى قالۇننى
قاينامغا ئايلانغان ئادەمدىكى مۇڭنى،
سوتنىڭ ھۆكۈمىنى، ئالەمدىكى قانۇننى
سورۇنغا جەم قىلدۇق، مۇقام دەپ ئات قويدۇق.

ئاۋازدا كۆك تالڭ يورۇۋاتاتتى،
شولىدەك چۈشكەن كىتابنى ئاچتۇق،
يەرگە يىڭنە چۈشسە ئاڭلىناتتى.
ئىچىمىزگە ئون مىنۇت قاچتۇق.
بىر يىگىت شۇقۇنغا ئۆزىنى ئاتتى
قوغۇن شاپىقىغا تېپىلىپ قاچتۇق.

گىزلىدىغان ياز
چىۋىن قانىتىدىن ئاڭلىناتتى.
ئايال — چېلىنىۋاتقان ئۈچ پۇتلۇق ساز،
كۈي پايىتەختىدىن كوهىقايقا قايتتى.

بىر توپ يامغۇرنىڭ ئىچكىرىسىدە
قوغدىلغان ئاۋازلار پادىشاھى،
ئاڭلاندى يەردىن ئاسمانغىچە
ئۇنىڭ پەرمانى، سۇنىڭ ئاھى.

2014 - يىل 4 - ئاي.

ئايرىپىلاندىن چۈشۈۋېتىپ

ئاق بۇلۇتتىكى ئۇيغۇر
لەيلەپ يۈرگىلى ئۇزاق بولدى
ياقا يۇرتتىكى قول يەتمەس يەردە.
ئۆيلىرى يىراق شامالغا تولدى،
ئۆيلىرى پىچاق، يۈرىكى زەردە.

تېلېفون جىرىڭلىسا
قولدا تۇرۇپكا قوش ئېچىلغان گۈل،
يۇرت پۇرىقى پۇرار بۇرنىغا.
گۈللەر ئېچىلار، ئېچىلماس كۆڭۈل
كۈنلەر قايتىپ كەلمەس ئورنىغا.

مەن ئۇنى تونۇيمەن
ئۇ بەلكىم دوكتۇر،
ئۇ قەرزدار ئانا تىلىغا
ئوقۇغىنى بىر ئۆمۈر پوقتۇر.
ئۇلار قانچە غېرىبىسىنىمۇ
ئۇيغۇر تىلىدا غېرىبلىق يوقتۇر.

مەن ئۇنى تونۇيمەن
ئۇ بەلكىم شوپۇر،
تاكسى ھەيدەر يات كوچىلاردا
بىر ئۆمۈر ماڭار ماڭغاندەك توكۇر،
قەبرىسىز قالار يامغۇردا، قاردا.

مەن ئۇنى تونۇيمەن
ئۇ چولڭ سودىگەر،
ئۇنىڭدىن ئۆزىنى مەڭ ھەسسە باي دەپ
كوچىمىزدىكى جۈندەك قەلەندەر.

مەن ئۇنى تونۇيمەن
پىسا قاتلىمىسى يەۋاتقاندا،
پىيىزى گىچ - گىچ، خېمىرى قات - قات.
كالدىرلاپ بىرنېمىلەر دەۋاتقاندا
دەيمەن بېشىڭنى يە، بىز تېخى ھايات!

دەيمەن ئۆيلەردە سەرسان ئايالغا
ئۆيۈڭگە قايت، ئېرىڭنى تاپ.
دەيمەن ئاق چاچلىق گېنىپىرالغا
ۋاقتى ئۆتكەن قىلىچىڭنى پوققا چاپ!

ئىسسىق قوغلاپ ماڭار تۇرنىلار
سورىماس كىم نېمە يېگەننى.
كەچۈرۈۋەتتىم پەقەت بىرنىلا
ھەركىم بولسا ۋەتەن دېگەننى.

چۈشۈۋېتىپ ئايروپىلاندىن
چۈش كۆرگۈچى دېدىم بىر قۇشكەن.
قالغان ئىزدۇر ئىنسان ئىنساندىن
بىز بىر توپ نۇر بۇ يەرگە چۈشكەن.

2014 - يىل 4 - ئاينىڭ 15 - كۈنى.

ياز كەينىگە يېنىۋالدى

ماشىنا ئالدى
تىللايتتى قارنى،
ئەڭ گۈزەل تىل بىلەن ياكى نۇر بىلەن،
ياز تۆت چاقنىڭ كەينىدە قالدى...

كۈچاننىڭ رەڭگىدە
كوچىنىڭ ئەڭ ۋاز - ۋۇژ يېرىدە
مىڭ ئۆيلەرنىڭ ئېغىرلىقى بار.
چوكۇلدار مېكىياندەك بالا مېھرىدە
ياغلىقىغا يازنى تىققان يار.

نەيزىلىك نەۋكەردەك قورشىغاندا كۆز
ئۆلۈمنى ئۇنتۇدۇم ياكى ھەسرەتنى.
قوغداشقا يېتەر سامادىن بىر سۆز،
ئۆيگە قاچقان تىرىك جەسەتنى.

مەن يار بىلەن پىچىرلاشقاندا
ئۈچىنچىسى، ئۈچىنچىسى سەن،
ياز توختا، دېگەن.

ئاندىن شېئىر يازدىم،
كۆك چۆچۈرىسىدىن كەلگەن تەمدە،
ئوت دېگەن سۆزدىن ئاغزىم كۆيگەندە.
ياز كەينىگە يېنىۋالدى
ئۈشتۈمتۈت، ئاق رەڭدە.

2014 - يىل 4 - ئاينىڭ 17 - كۈنى.

ئاكامنىڭ تېلېفونى

سۇنى سۈزۈكلۈكى كۆتۈرىدۇ،
ئۇنى كۆتۈرۈپ تۇرغان بىر كىتاب
ئوتتۇز پارچە ئاق بۇلۇتتەك
ئاسماندىن لەيلەپ چۈشكەن پېتى
قەلبىمدىن بوشلۇقنى چىقاردى قىستاپ.
بوشلۇق — ئالەمنىڭ مەخپىيىتى،
سۆز بوشلۇقىدىن سىرلىرىنى تاپ.

ئۇنى كۆرمىگىلى ئۇزاق بولدى،
ئۇنى كۆتۈرۈپ تۇرغان نازۇك مۇڭ
ئاق كەپتەرلەردەك يەلكەمگە قوندى،
كۆتۈرەلمىدىم
ئۈچىنچى قەۋەتتىكى پەشتاقتا ئىدىم.

پەشتاقنىڭ ئەڭ ئېگىز قەۋىتى ئاسمان
ئۇنى كۆتۈرۈپ بولالماس زېمىن.
قۇرۇلۇشلارنىڭ ھەيۋىتى ئاسمان،
پەسلىرىنى بىز سالغان لېكىن.

ئاۋازىنى كۆتۈردى ئاكام،
ئېگىز بىر شاختىن
چۈشكەندەك غازالغۇ،
قورشۇۋدا قالغان سۈكۈت توساتتىن...

تەروىي شەھەرگە ئىچىم ئاغرىيدۇ.
ۋارقىسام ھەر تەرىپى تام.
تامدىكى تېرىلەر سارغىيدۇ،
ماڭ ئۆزۈڭ قويۇپ، سېلىنىپتۇ جان.

بىر سۆز - بىر سۆزدىن كۆتۈرۈپ مېنى
قويدى قۇش پۇتلىرى تەگكەن يەرگە.
قويدۇم ئۈرۈكۈپ كەتكەن شېئىرىمنى
مەڭگۈلۈك ئاۋاز كۆرسەتكەن يەرگە.

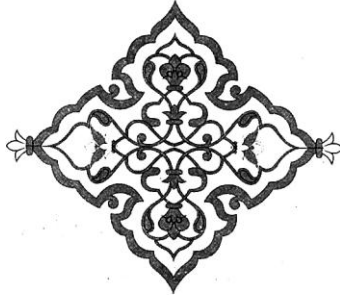
2014 - يىل 4 - ئاينىڭ 18 - كۈنى.

تاكسدا كېتۈپتەپ

بىز كېتۈپتەپتەن بىز يوق تەرەپتە
ئاسمان ئەينەك،
بارلىق ئەينەكتە.

2013 - يىل 3 - ئاينىڭ 30 - كۈنى.

كۆرۈش بىلەن ئاڭلاش ئارىسىدىكى خان كەنتى

1

تاغ بوغۇزىدا
ئاتلىق كېتىۋاتقان قەدىمكى شامال،
قولدا يىرتىلغان سۈزۈك كىتاب —
سەھەردۈر سەھەر،
كۆزۈڭنى يۈمۈپ ئوقۇساڭ ئەگەر.
ئەگەر كۆزۈڭنى ئاچساڭ
ئەما تارىخچى
دەريا ئۈستىگە خەت يېزىۋاتقان،
تىرىك شەھەر ئۆلۈكلەر سالغان.

2

كۈزنىڭ ئاۋازى،
دەرەخلەر قەسىدە ياڭراتماقتا.
بارچە مەدەھىيەگە لايىق بولغۇچى
بارچە تىرىك دەرەخنىڭ ئۇچى
كۆرسەتكەن ياقتا.
كۈز ئۆز - ئۆزىگە پىچىرلاۋاتقان.
ئاڭلاندى تاغلارنىڭ سۈكۈتىگە،
ئاسمان ئىشىكى غىچىرلاۋاتقان.

ئاتلار كىشنەر
چۈش كۆرگەن تاشتا.

بىر چال چىقتى تايىنىپ ھاسا،
بىر ئايال ھويلىغا كىرىپ كەتتى.
بىر تال غۇنچىنىڭ ئىچىگە ماڭسا،
بىر تامچە گۈل سۈيى يەرگە تامسا،
تامغان يەردىن ئەر ئۈنۈپ چىقسا،
ئۇنىڭ ئىسمى سۈتۈق بۇغراخان.

3

تاش يېرىقىدا
كۆتۈرۈلگەن يېشىل باش.
كۈندۈزنىڭ چىرىغىدا
ئەمالار يېزىقىنى ئوقۇۋاتقان
بىر چۈمۈلە ماڭا ئوخشاش،
ھەربىر ھەرپ كۆرۈنگەن نەرسە
بىر ھەرپ يورۇتقان قۇياش.

سامادىن بىر كىتاب چۈشتى يەرگە.

4

چۈش ۋاقتى بىر غۇلاچ،
قەدىمىم قەدىمىمگە تارتىلغان كىرىچ.
كۆزۈمنىڭ ئىككى دەرياسىدىن
ئۇ قاتتا كۆرۈنۈپ تۇرغان باغقىچە
ئاپتاپتا ماڭدىم، سايبەمدە قىلىچ.

ئۈستەل باشلىغان تۆت مىسرادىن
ئۈستەلگە تۈگىگەن بىر كوچا بويلاپ
ئۈشتۈمتۈت كەنتتىن چىقىشنى ئويلاپ،
قوپتى سۇلتان مازىرى
توپىدىن بىر غېرىچ.

زامان زامانغا تارتىلغان كىرىچ

5

ئۈچ كۈن بولدى
بىر چوكان بالىسىنى كۆرمىدى،
ئۈشتۈمتۈت غېرىب ئەنجۈر دەرىخى
ئەنجۈرلىرىنى كۆرمىگەندەك.
ئەنجۈر دەرىخى تۇغدى شاخ - شاختا،
باغنى ئايلىنار ئاق سېرىق ئايال،
بالغا بولغان ئىچ ئاغرىقتا
بوۋاق پوقىدەك خوش پۇراقتا.

ھەممىمىز بۇ شەھەردىن كېتىمىز،
ئۆلۈم تەمىنى تېتىپ كېتىمىز
ئۆلمەس چاقىرىق ياڭرار قۇلاقتا.

6

كۆرۈش ئاڭلاشتىن ئېگىز.
بىر ئادەم دۆڭدىن پەسكە باققان،

ماشىنا چاقى لايغا پاتقان.

بىر كەنت كۆك يىلاندىكى سوزۇلۇپ ياتقان،
ئاسماندىكىلەر قاراۋاتقان.

ئاڭلاش كۆرۈشتىن ئۇزاق.
تاغلار ھالقىپ تىزگىنىنى تارتىپ
تاش مەسچىتتە توختىدى خاقان.
مەن توختىدىم ئۇنىڭ كەينىدە
ئالدىمىكى تونۇش توپا - چالغۇ.
ئۆلۈم مەندىن ئېشىپ كەتمە،
تىلىم مەنىنىڭ كەينىدىن مالغۇ.

تاغ كۆرگەن نەرسە ماڭا كۆرۈنمەس،
ئاڭلىغانلىرىم قايتتى ئۈنۈمگە
ئەزان توۋلاۋاتقان بىر ئادەمدىن،
ئاي بىلەن بىر بىنا سېلىندى تۈنگە.

7

يېشىل كەنتتە
ھايات ئۇپۇقى، ئۆلۈمنىڭ چېكى.
ئۆلۈكلەرنىڭ چۈشىدە
قۇياش بىزنىلا كۆرسىتەتتى.
ئۆلۈك شەھەر ئۈستىدە
ئۆلمەسلىك بىزنىلا كۆرسىتەتتى.

قەغەزگە ئەرۋاھتەك ئاق بولۇپ چۈشتى،
شېئىردىن قېچىپ چىقتىم مەن قورقۇپ،
خاقان يېزىسى ئاسماننىڭ ئۈستى،
قۇياش يورۇتماقتا زىكر ئوقۇپ.

2013 - يىل 8 - ئاينىڭ 13 - كۈنى.

شېئرنىڭ ھېكايىسى

ئۇخلاۋاتسا بىر كۈنى تۆت تام،
ئۇيقۇدىن ئويغىنىپ مەمەتخان غوجام
قاراقاش تۈۋەتتىن ئالتۇنلىرىنى
يۆتكەپ كېتىشنى قىلىپتۇ پىلان.

ئاندىن كاتتا خانىقا سېلىپ،
لىق بىر ساندۇق زىخچا ئالتۇنى
ياغاچ - تاشقا ئايلاندۇرۇۋېلىپ،
ئاخىرەتكە كېتىپتۇ ئېلىپ.

بۇ يەتمىش يىل بۇرۇن بولغان ئىش،
تارىخ گۆردىن، سۆزدىن چىقتى سۆز.
چاك كەتكەن مېھرابنى سىلاپ باقسام
چاكلرىدىن باقار قارا كۆز.

ھويلىغا چىقسام
بىر تۈپ دوڭغاق جىگدە قىلماقتا دۇئا.

قۇياش گۇۋاھ،
قارا كۆزلىرىمدە سىلاپ باقسام
دەز كەتمەي تۇرۇپتۇ قەدىمكى ئاسمان.

2013 - يىل 10 - ئاينىڭ 5 - كۈنى.

خوراز نېمە دەيدۇ

چوقۇپ يەيدۇ
چاچرىغان ئاق يۇلتۇزلارنى
قايتۇ بىر دان دېرىزەمدە.

تاج ۋە ئىسىملا قالغان خاقان
ھىلال ئاي بار گۈمبەزلىك ئۆيدىن
ئىچى يورۇپ چىقتى سەھەردە.

تىرىلىۋاتقان ئۆلۈك شەھەردە
پالاقلايدۇ قاناتلىق بىرى،
پۈتى خورازدا، مەندە تېرىسى.

قارا كۆزدىن كىردىم كوچىغا،
ۋېلىسىپىتلىكلەر ئۇچار ئالدىراش
كېلىپ قايتۇ جان تۇمشۇقىغا.

كۆردۈم بىر قىزنى تۇمشۇقۇم بىلەن
سۈيىنى ئېقىتىپ شوپۇك دەپ يېسەم،
ئۇنىڭ ئىسمى ئەششاپتۇل ئىكەن.

چاچلىرى پاخپايغان سۆگەت ئويغاندى،
تېنىمنىڭ شاخلىرى ھەررەڭ - سەررەڭ،
جېنىم تاغاردا، تېنىم ئويلاندى.

تېنىڭ نىقابكەن، كىم سەن ئەي خوراز؟
توزۇپ چۈشكەن ئالتۇن پەيلەردىن
شائىر قۇياشنىڭ ئىگىسىنى ياز...

2013 - يىلى 8 - ئاينىڭ 29 - كۈنى

كۆك ياڭاق

ئۆزىنى قات - قات شاكالغا تمقىپ،
پات - پات كۆك رەڭدە جېنىمنى سىقىپ،
كەلدى پەتنۇسقا
يېزىدىن چىقىپ،
ئىچىمنى بوشاتتىم تاش بىلەن چىقىپ.

بارچە مېۋىلەرنىڭ ئىگىسى كۆكتىن
ھەرىكىتىمگە تۇراتتى بېقىپ.

2013 - يىل 8 - ئاينىڭ 31 - كۈنى.

قۇش خەرىتىسى

يېزىلىشتىن بۇرۇنقى
شېئىرنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشى:
ئېچىلغان تېلېۋىزور
ۋە قۇلىقىمنىڭ ئەڭ گۈزەل چۈشى.

ئالمەن ھۇزۇر،
پىرىزدېنت دەپ ئاتالغان كىشى
كەسىپىدىشىدىن ئالدى ھەدىيە.
ئاسمان سۆزلەنگەن يېڭى قىسسە،
زېمىن يىرتىلغان كونا خەرىتە.

يېزىلىۋاتقان شېئىرنىڭ ئوتتۇرىدا
بىر ئورۇندۇق بار،
ئاسماندىن چۈشكەن كۈن نۇرىدا
ئاسمان كىتابىنى ئوقۇۋال ئۇندا.

يېزىلغان شېئىرنىڭ يان تەرىپىدە
قەلىمىمنىڭ ئۇچى نەم،
يارىسى نەم بىر ئايالنىڭ ھەم.
مەن ئۇنىڭ كۆزىگە كىرىپ ئۇدۇل
جەرەن سۇ ئىچكەن بۇلاقنى تاپتىم.

شېئىر يېزىلىپ بولغاندىن كېيىن
شائىرنىڭ ھاياجىنى بېسىلماس،
قۇش خەرىتىسى يىرتىلماس.

قۇياش يېزىلىپ بولغاندىن كېيىن
ئاسمان ھېچ ئىنساننى ئىگە قىلماس.

2014 - يىل 4 - ئاينىڭ 21 - كۈنى.

ئىككى چۈمۈلە گەپ قىلىشتى

ئالما دەرىخىنىڭ قوۋزىقى يولدەك،
سالام قىلىشتى ئىككى چۈمۈلە
ئىسسىق قولدەك
بۇرۇتى بىلەن،
ئاندىن مېڭىشتى دۇرۇتى بىلەن
ئۆزىگە بېرىلگەن قۇياش نۇرىدا.

ئىككى سۆز بىر - بىرىنى پۇرايتتى
بۇ شېئىرنىڭ ئوتتۇرىدا.
ئۇيغۇر تىلى يورۇپ تۇراتتى،
سامادىن چۈشكەن مەنە نۇرىدا.

2014 - يىل 5 - ئاينىڭ 19 - كۈنى.

يەكەن چىلتەنلىرىم مازىرىغا دېرىزىدىن نەزەر

كىرىپكىم بىلەن ئەيلەيمەن ھەزەر
ئەرۋاھلارنىڭ تەخسىرىتىدىن.
قارىسام يېڭى بىر قەدىمىي شەھەر
ئاستى - گۈستىدىن،
ئىچى - سىرتىدىن.

گۈمبەزلەر توختىغان
يۇمىلاق مېڭىپ.
تۆت چاسا بىنالار قىلچە قورقمىغان
بىر قەدەم قالغۇچە كەلگەچكە يېڭىپ.

يىرتىق ئەلەم ئېگىز يەلپۈنەر
بۇلۇتلار ئەرۋاھنىڭ، بىزنىڭ ئەمەس كۈن.
يەردىكىلەر كۆككە تەلپۈنەر
خام خىيال كېرەك قۇش بولۇش ئۈچۈن.

كۆزىتىش نۇقتىسى يۆتكەلدى قۇشنىڭ:
قىزغۇچ توپىدىن
بىر دان يۆتكەلدى،
پالاقلايدۇ پەرىشان بىر توپ.
بىر مۇردىنىڭ قوپقۇسى كەلدى
ياغلىقلىق ئايال ماڭسا چوغ تۇتۇپ.

ئۆتتى كېسىپ كۆك شولا كۆكنى.
خانتاجى پىكاپنىڭ يېنىدىن ئۆتتى
ئابدۇرەشتخان كىيىپ ئاق بۆكنى.

كۆزەتكۈچى
سەزدى ئۇشتۇمتۇت
تىكىلگەن ئۆزىگە كۆزىتىلگۈچى،
كور قەلەم مۇدۈرەر مېنىڭ قولۇمدا،
سېنىڭ قولۇڭدا ئاسمانلار ئۇچى.

2013 - يىل 8 - ئاينىڭ 28 - كۈنى.

بىز ئۆلۈمنىڭ قوشنىسى

— شائىر ئوسمانجان ساۋۇتنىڭ ۋاپاتىغا

ماشىنامنىڭ ئەرۋاھى
لىپىلدىغان قىزىل چىراغدىن
بۇرۇلدى ئۇشتۇمتۇت ئۆلۈم بار ياققا.

يانفوندىن ئەنسىز جىرىڭلىماقتا
كۈندۈز دەپ ئاتالغان
ئاق قاراڭغۇلۇق.

تۇرۇپ قالدىم كوچىدا بىردىن
ئادەم يالغان
يا دۇنيا يالغان.
بىر ئۆمۈر مېڭىپ كىم ئاشتى قىردىن
يوق بار بولغان، بارلىق يوقالغان.
كۆمدۇق، كۆمۈلدۇق خەۋەرسىز سىردىن
ئاسمان ئۈستىمىزدە ئوچۇق قالغان.

قالغان شېئىر توپلام
ئاپتورسىز،
قالغان سۆزلەر كالامپاي، گۈنسىز
سەن كەتكەچكە ماڭالماي قىلدا.
بىر مىللەت ئۆزىنى تىڭشايتتى ئونسىز،
بىر كىشى كېلەتتى نەچچە يۈز يىلدا.

قۇربان ھېيت كۈنىدە
چېكىشتىن بۇرۇن ئىشىكىڭنى تېز
كۈز قەدىمدە، غازاڭ ئۈندە،
— دادا، دەپ يىغىلىپ بولماستا بەش قىزى
كارىۋاتتىن يۆلەپ تۇرغۇزغىچە ۋە
كېتىپتۇ ئەزرائىل پەتىلەپ تېز...

ياشاۋاتاتتىم تامنىڭ ئۆمرىدە
كېسەكتەك ئويغىنىپ كەتتىم تۇيۇقسىز.
ئاي قول سۇنغان، مەن ياتقان ئۆيدە
زەنجىر - كىشەندەك ئېغىر خىياللار.

ئەي، زىيالىيلار!
ئەنقا تىلىنى بىلىۋالساقمۇ
تىلىمىز يۇمشاق بىگىز ئەمەس.
ئېگىز قالپاقلارنى كىيىۋالساقمۇ
ئورنىمىز پەگادىن ئېگىز ئەمەس.
جاننى بىر ئۆمۈر سېلىۋالساقمۇ
بىزگە تەۋە بىر كىگىز ئەمەس.

ئىشەك چېكىلدى،
قەغەزدىن چىقىپ ئىشىكىنى ئاچتىڭ.
شېئىر — تۈرمەڭ، ئاچقۇچ تېپىلدى،
پېقىر بىلەن بىر پەس مۇڭداشتىڭ.
ئاندىن ھېكمەت سېنى رام قىلدى
سامادىكى كىتابنى ئاچتىڭ.
كەڭ كائىناتقا تەسلىم بولۇپ
مەن بىلەن تۈگىدەك چۆكلىنىپ

قۇرۇق لايىدەك تېنىڭنى سەزدىڭ،
شاتۇتىدەك دۇدۇقلاپ ئوقۇپ
بۈيۈك سۈكۈتنى بەش ئۆتكۈزدۈڭ.
ئاي ھەرپلەردىن ئىچىڭ يورۇپ
قۇياش ھەرىپىدە ئالەمنى كەزدىڭ.
مەن بۈگۈن ئۆمرۈڭنىڭ قۇم كىتابىدىن
كېكەچلەيمەن ئاشۇ دەملەرنى...

غەملەرنى جىسمىڭدەك تاشلاپ قويۇپ
ئۆتتۈڭ كۈچىدىن تەختىراۋاندا.
ئارقىڭدىن ئەگەشكەن ئازغىنا بىر توپ
بىز قەبرىستاندا، سەن كۆك ئاسماندا.

ئىشەك چېكىلدى،
قوشنامىدىن ئەنسىرەيمەن.
لېچەك ئۇچىدىن قىزلار چىرايى
غازاڭدەك ئۇچۇپ كەتمىسە دەيمەن.

ماۋزۇدىن باشلانغان ئاياغ تىۋىشى
ئايئاق قەغەز دە يېقىنلاشماقتا
سۆزدىن سۆزگە، سۈكۈتتىن سۆزگە،
سۆزلەر — ئىسسىقى كەتمىگەن بەدەن.
سۆزگە جان بەرگەن ئەي، تىمىتاس كىشى
ساڭا جان بەرگۈچى قىلغۇچە ھىممەت
ياشايسەن ئۆلۈمنى يېڭى شېئىردەك.

ئىشەك چېكىلدى
ئۆشتۈمتۈت
چىقىپ كەتتى قوشنا يۇلتۇزغا

قوشنىنىڭ ئۆيىدە ئوسمانجان ساۋۇت.
كىشىلەر ئىگىسىز قالغان غەپلەتتە،
ئاي بولار قەبرە تاش، يەر شارى تاۋۇت ...

2013 - يىل 10 - ئاي.

ئاپرېل كەلمەكتە كۆك پىكاپ ھەيدەپ

يامغۇر يەنە ئەزۋەيلەپ
سۆزلىمەكتە
بىردە ماشىنامغا، بىردە تامغا.
ۋاقىت قانغان ئاخىرقى چەكتە
باقتىم ئامالسىز ئىككى يانغا.
ئۆيۈمدە ئۇزاق مۇساپىرلىق
كالىلام ئۇشتۇمتۇت تورمۇزلىنىپ
ئاپرېل توختىدى بېسىۋالدى غەم.

يامغۇرلۇق كۈنلىرى
ھاياتىمنىڭ يېرىمى نەم.
ئۇيغۇر تىلى يالاڭشاياغ،
يۈگۈرۈپ يۈرەر، شېئىرىم ھەم.
ئىلھامىم سۆزدىن ئېچىلغان چېچەك
ئۆيۈم پېچەتلەنگەن جىمجىتلىق بىلەن.

ۋاقىت كەلمەكتە
بېسىپ شىددەتتە
ئۇنىڭ ماشىنىسى بۇزۇلماس.
مېنىڭ يولۇم تار، قالدىم بىر چەتتە،
ئۇنىڭ شوپۇرى ئالەملەرگە خاس.

2014 - يىل 3 - ئاينىڭ 26 - كۈنى.

دېرئەمدە ۋىچىرلايدۇ قۇشقاچلار

توختاپتۇ قار
ئېگىز سەپەردىن
مۇشۇ يەرگە كەلگەندە —
ئادەملەر ئالدىراش كېتىۋاتقان،
بىنلار كۆككە پېتىۋاتقان،
بەشىنچى قەۋەتتىكى ئايسىز كىشى
تۇمان ۋە غەم - غۇسسەگە پېتىۋاتقان،
پادىشاھى كۈمۈش تاج كىيىپ
قارلىق تۇپراقتا يېتىۋاتقان...

بۇ شەھەرگە
كەلگەندە قار
توختاپتۇ ئۆزىدىن ئۆزگە رەڭدە.
سۆزىدىن ھاۋانىڭ ئېغىرلىق چاقناپ
ئۆزىدىن بىر ئادەم يىراق كەتكەندە،
كۆزىدىن نەم سەھەرنى تۇغدى قۇشقاچ
بىر توپ ئاق قۇشقاچ دېرئەمدە.

ئۈشتۈمتۈت سۈكۈتۈڭ
ئۆيىنى يورۇتقاچ
ئاۋاز زۇلمىتى قالمىدى مەندە.

بارلىقىمىز سېنىڭ ئاۋازىڭ
يەرگە چېچىلغان ئەكس سادا بىز
قۇشقاچلار ۋىچىرىلغان تاڭ سەھەردە.

2013 - يىل 2 - ئاينىڭ 9 - كۈنى.

نورۇز ئېيىدا خۇدۇكسىرىكۈچى

قولنىڭ ئۇچى
ئۆزگە پەسىلنى كۆرسەتتى بىزگە
دەرەخلەر ئەمدىلا يانغان كۆك چىراغ.
پەلەمپەيلەردىن چىقتۇق ئېگىزگە،
ئەڭ ئېگىز بىنا ئاسمانغۇ بىراق؟

بىز كېلىۋاتقان يولنىڭ بىر ئۇچى
يەنە بىر ئۇچىدا ھەممە نەرسە ئىز.
سەن چېكىدىن ئاشقان يولۇچى
مەن لايغەزەل، ماڭمىغۇچى تېز.

ئاڭ بىر ئەينەك
قورقساڭ ئەگەر
ھەممە نەرسە ئۇنىڭ شولىسى
قورقۇتقۇچى يۈگۈرۈپ كېلەر.

نورۇز ئېيىدا،
دوستۇمنىڭ ماڭا قۇيغان چېيىدا
قورقۇنچىنىڭ رەڭگىنى كۆردۈم.
توختىماستىن قاچار ئېڭىدا
قاچقان جايدا ساقلايدۇ ئۆلۈم.

2013 - يىل 1 - ئاينىڭ 31 - كۈنى.

مەنزىرە سىرتىدىكى مەن

بېرىلگەن
سۇس كۆك رەڭ
ئالدىمدىكى ئارالغا.

قالپاقلىق ئىشچىلار يەر كولاۋاتقان
سايىلىرى ئۇل سالار تامغا،
دۆۋنلەكلىك شېغىل بىر يانغا.

قولۇم، يۈزۈم، لەۋلىرىم بىلەن
ئۇچراپ قالدىم ئىسسىق شامالغا،
كۆزۈم چۈشمەي تۇرۇپ ئايالغا.

سۇدىن چوقچىيىپ چىققان قورام تاش
يېرىمى قۇش، يېرىمى دولقۇن،
تۇخۇملىرى ئۇششاق قۇم.

تېشىمدىكى ئەي ئادىل
ئىچىمدىكى مۇساپىر
ھەممە يەردە سەندۇرمەن.

ئەگىپ ئۆتۈپ مەنزىرىدىن
چىقىپ كەتتىم تاكسى بىلەن،
قۇمۇشتەك بىغەم.

2013 - يىل 1 - ئاينىڭ 10 - كۈنى.

ئىسسىق بولكا

تېگەر قولغا

ئىسسىق سەھەر

پەنجىرىنىڭ سىم تورلىرىدىن.

يۈزىنى يۈزۈمگە ياققان ئادەم — يەل

پۇت بارماقلىرىم يورۇدى نۇردىن.

چاچلىرىم ئويغاندى قالايىمقان سەل،

سايەم سۆرۈلۈپ ئۆتتى چوڭ يولدىن

مەسچىتتىن باشلاپ ئويغانغان شەھەر.

بولكىخانغا كىرسەڭ ئەگەر

گىردە يوق،

مۇزدەك غېرىبىلىقنى يەنە ئالدۇق.

ھور چىقىپ تۇرغان بولكىغا قوشۇپ

يەيمىز يېتىمدەك ئۇشتۇپ - ئۇشتۇپ،

ۋەتەندىكى تەمگە ئوخشىتىپ.

بىر مۇساپىر ناشتا قىلدى،

قوپتى ئاندىن داستىخاندىن

ئۇزۇن - ئۇزۇن دۇئا قىلىپ.

بىر توپ ئادەم ئۆزىگە قىلدى

سايىسىغا ئايلىنىپ قېلىپ.

بىر تۈپ خورما نېمە ئىش قىلدى
زەڭگەر دېڭىزنىڭ قىش پەسلىدىن
مېھمانخانا ئالدىغا كېلىپ.

2013 - يىلى 1 - ئاينىڭ 3 - كۈنى.

ئەڭ چوڭ يۈك ماشىنىسى

ساقاللىق كىشى
توختاتتى سەۋزە رەڭ
دېۋىدەك ماشىنىسى.
بىر قولى يانفوننى ياققان قۇلاققا،
بىر قولى بەش قارىغۇ قاراپ تۇرماقتا،
پۈتۈمنى ئەپقاچتىم، بەھەيۋەت چاقتىن
ئۈشتۈمتۈت خاتىرجەملىك بۇزۇلماقتا،
تەشۋىشلەر قىستاپ كېلىپ ھەر ياقىتىن.
سۆزلەر رېزىنكە پۇرماقتا
قەلەم تۇتقان قولۇمنى تارتتىم.

چىقتى شوپۇر
دەجىلىنىڭ ئوڭ قۇلقىدىن،
سول قۇلقىدا تۈكلۈك ئاپتاپ.
قورقىمەن جانسىزنىڭ تۇرغان تۇرقىدىن،
قورقىمەن لاي تام قوپسا ئۇيقۇدىن،
قورقىمەن بىر ئادەم كەتسە چىقىپ
تۈندىكى جىپنىڭ يورۇقىدىن.
كۈل رەڭ چاشقاندا كۈنلەر ئارا
قورقىمەن ھەر ئىشنىڭ قۇيرۇقىدىن.
ھاياتىم ئېچىلماقتا بارا - بارا
قورقىمەن يات گۈلدەك پۇرىقىدىن...

كوۆكى تەكشى تارقالغان ئاسمان،
يۈكى نورمىدىن ئارتۇق ماشىنا.
ئەي كىشى، ئۇھ تارتقان، ئېغىر غەم ئارتقان
توختات كاللاڭنى چىقار كاشىلا.

نەقەدەر ئەپچىل ياسالغان تەن!
نەقەدەر ئەپلىك مېڭىش، تۇرۇش ھەم.
ئۆزۈم ھەيدەۋاتقان ماشىنا ئىدىم،
ئۇشتۇمتۇت يول خاتا، باسار ئەمدى غەم.

2013 - يىل 1 - ئاينىڭ 1 - كۈنى.

بوۋام قۇرت يېگەن ئالما يەيتتى

بۇنى ئويلىساملا،
يۈرىكىمنى قۇرت يەيدۇ،
مېنىڭ يۈرىكىم — قۇرت يېگەن ئالما.

بوۋام قۇرت يېگەن ئالما يەيتتى،
ئاق ساقلىنى سىيپاپ قويۇپ.
«تاشلىساق يامان بولىدۇ» دەيتتى،
قۇرتلىغان يەرنىلا تاشلايتتى ئويۇپ.
زېدە ئالمىنى ئۆزى يەيتتى،
ساقلىرىنى بىزگە قويۇپ.
بىز ئۈنمىساق مۇنداق دەيتتى:
— قۇرت يېگەن ئالما تاتلىق بولىدۇ،
تاتلىق بولمىسا قۇرت يېمەيتتى.

ئالەمنى باغ دەپ ئويلاۋاتىمەن،
بىر تال ئالمىدەك يەرگە چۈشتۈم.
بىر تۈپ ئالمىنى ئويلاۋاتىمەن،
ئالما بويلۇق قىزچاقتا چۈشۈم.
بىر مۇنچە ئالمىنى ئويلاۋاتىمەن،
قۇرت يېگەن ئالمىدۇر چۈشۈم.
مەن قىپقىزىل ئويلاۋاتىمەن،
سېمونت يولغا ئېقىپ چۈشتۈم.

بوۋام ياشايدۇ قۇم بويدا،
بىر پارچە يېرى بار قوياشتىن قالغان.
ياشايدۇ جەننەتتەك باغلىق ھويلىدا،
بىر تۈپ تاشئالمسى تاشتىن قالغان.
كونا بىر مەسچىت بار يول بويدا
«نېمىشقا ناماز ئوقۇيمىز؟» دېسەم،
«ئادەم دېگەن گۇناھكار، بالام،
ناماز گۇناھنى يەيدۇ» دەيتتى.
مەسچىتكە كېتىۋېتىپ مېنىڭ بوۋام
ئۆتكەن - كەچكەنلەرگە سالام بېرەتتى.
«ياتقىمۇ سالام قىلامسەن؟ دېسەم،
ھەممىمىز بىر ئادەمنىڭ بالىسى دەيتتى».

ئادەم ئاتىنىمۇ بىلىدۇ بوۋام
مېنىڭ كۆرمىگەنگە يەتمەيدۇ كاللام.
چۈنكى مەن بارنىمۇ تەستە كۆرمىمەن،
بىلمەيمەن ھەتتا پەس قوشنام كىم.
ئاسماننى قەۋەتلىك دەپ بىلسەممۇ
بىنانى بىز سالغان، ئاسماننى ھېچكىم.
ئاسمان ئىگىسىز، باشباشتاق بىز،
چىتلىقى بۇزۇلغان باغدۇر، خوتۇن - قىز.
ئۆزىمىزنىڭكىنى يەپ بولۇپ تويماي
قىلىشقا تەييار بىز ئوغرىلىق تىنماي.

بوۋام سۆزلەيتتى ئالما سويغاچ،
بۇزۇقچىلىق ئادىتى بولغاچ

قۇم ياغقان بىر شەھەر توغرىلىق،
بوشلۇققا قارىسام قالمىن قورقۇپ
چۈنكى شەھەرنىڭ ئۈستى ئوچۇق...

2010 - يىلى 2 - ئاينىڭ 7 - كۈنى

توردىكى بېلىق

— ئابابەكرى مۇختەرگە

گۈگۈم ئۆيۈمگە نېمە دەپ كەلدى؟
ئىسمى ئىككى گۈل قېتى بىلەن.
گۈل ھىدلىق سۆزلەر غەم ئەكەلدى،
كۈندۈزنىڭ يىرتىلغان ئاق بېتى بىلەن.

ئۆتۈك پۈتۈمنى قىستاۋاتاتتى،
سۈكۈت تىلىمنى قىستاۋاتاتتى.
ئايلاندىرغىلى يات كىشىگە
تۇرمۇش قىستايتتى يان ئىشىككە.
سەن كەلگەندە
ھايات قەسەدە

بىر جۈپ مىسرا ھاسا تايىمىڭ.
سەن كەلگەندە دولقۇن ئەۋجىدە
بېلىق قۇيرۇقى ئىككى ئايىمىڭ.

بۇرۇلۇش يىللىرىدا
ياز بۇرۇلدى،
بېشىل چىراغدىن.
مېڭىش ساڭا ئارتۇق تۇيۇلدى،
ماشىنىڭ دۈلدۈل كىشىنەر يىراقتىن.
گۈگۈمۈڭ تىمىتاس نۇردا يۇيۇلدى،
سەن يۈزلەنگەن مۇقەددەس يىراقتىن.

ئۈچىنچى قىرغاقتىن
بىر دېڭىز ئاچتىڭ،
توردىكى ئادەملەر ئىزدەپ نېمىنى،
يىتكەن ئۆزىنى، دىل سىرنى،
سۆز سويۇلغان، ئىسسىق تېرنى،
كۆز ئويۇلغان، ئەما تېنىنى،
يول قويۇلغان جىمى سۈكۈتكە،
ئۇلار بېلىق،
تورغا چىقىپ
دوغا تېكىپ قويغان جېنىنى.

بىر يىگىت
مەنە ئىزدەپ
ھەرپلەردىن دېڭىزغا چۈشتى.
ئامىتى دولقۇن، كۆك ئاسمان ئۈستى،
بېشى ئالەم، ئاچىماق قۇيرۇقى.
ئىدىيەسى يۈيۈلمىغان تاش،
تەنھالىقى — ئېكران يورۇقى.

ئەي، ھىممەتلىك ياش
سەندە بېلىقچىنىڭ كۆز ئۈچى.
ئۈندەرمە نېمىدۇر ياشاش؟
ئولجا ئالار ھەممىنى ئاخىر
ۋاقىت تورىنى يېيىپ قويغۇچى.

2014 - يىل 5 - ئاينىڭ 6 - كۈنى.

يېڭى ئاسمان

1

ئۇيغۇر تىلىدىن يولغا چىقتىم،
چىقتىم سۆزدىن پىنھان مەنىگە؛
بانان ئىسمىنى كۆتۈرگەندەك جىم
ئېغىر تېنىم.
قاراڭغۇ تونپىلدىن ماڭدىم كەبىگە،
تۆت پۈتلۈك شېئىر مەنئۇلغىنىم.

2

ئاسمان ئاستىدا
ئاسماندىن چۈشكەن بىر گۈل سايىسى.
يورۇۋاتقان ئەخلەت يېنىدا
تازىلىقچى
قويۇپ كەتكەن ھېلىلا
ئەخلەتنى تۈرگە ئايرىش قوللانمىسى.

ئايال — ئاغزى ئوچۇق سەدەپ قۇتا،
ئەتىر شېشىسىدەك پەم بىلەن تۇت.
قولۇڭدىن چۈشۈپ كەتسە ئۇشتۇمتۇت،
قىممىتى يوق مەڭگۈلۈك پۇچۇق.

ئەخلەتنى تۈرگە ئايرىش قوللانمىسىدا
مۇنداق يېزىلغان:

«جەرىمانە ئېلىنار، ئايرىماستىن
ئەخلەتنى پوملاپ تاشلىسا كىم»
ئاسماندىن چۈشكەن سۆز نۇرىدا
ئۆز بېشىمچە ماڭغان بىر كىشى
بېشى ئەخلەتكە تولغان پېتىشى^①
دۇنياغا تاشلىنىش — كېلىپ - كېتىشى.

3

بىر خالتا ئەخلەتنى
ساڭگىلىتىپ
كېتىۋاتمەن ئايتاپتا.
سايەمنىڭ سايىسى ئالدىرىتىپ
بانان يېزىلغان تەن كىتابتا
چاقىرار مەنىگە مېنى شۇ تاپتا.

4

بىر تۈپ دەرەخنىڭ يېشىل خىيالى
ھاياتىم ئۇنىڭ ئاستىدا.
ئەخلەت ساندۇقى ئۈستىدە
باشلانغان تەننىڭ زاۋالى،
يېڭى ئاسمان ئۇنىڭ ئۈستىدە.

2014 - يىلى 5 - ئاينىڭ 10 - كۈنى.

^① پېتىشى — لىمپۇلىق.

يازنى كېسىپ ئۆتۈش

بەشىنچى ئاينىڭ ئوتتۇرىدا
دەرەخلەر كىچىك كۈن نۇرىدا،
ئوغلۇم ئىمران
پەيدا بولدى مايكىچان
ئۆزى ياخشى كۆرگەن كوچىدا.

سامسىپەز جىلتا ئاچتى
قولى قىيمىدا،
يولى قىيما - چىيما يولۇچىدا.
دوغايچى قوچۇيدۇ مۇز پارچىسىنى
قىشنىڭ قالدۇق تەمى تىل ئۇچىدا.

باققالنىڭ ئالمىسى موسۇلداپ قالغان،
غالتىكى توختىغان يول ئۇچىدا.
ساتىراش،
ئۆلۈمدىن كەچۈرۈم قىلىنغانلارنىڭ
بېشىنى رۇسلىماقتا قول ئۇچىدا.

مىلىچمال دۈكىنىدا ھەممە نېمە،
دادىدىن باشقىسى سېتىلىدۇ.
يىرتىق ئىشتاندىن چىققان ۋەھىمە
ھەر كىمگە قارىقويۇق چېپىلىدۇ.

كوچىدىن
رىزقى تۈگىمىگەن بىر سايە قاچتى
دەرەخ شاخلىرى ئاسماننى ئاچتى،
ئادەم مېۋىسىنى تاپالايدۇ.
ئوغلۇم سامادىكى كىتابنى ئاچتى
ئالەمنىڭ ئىگىسىنى تاپالايدۇ...

يازنى كېسىپ ئۆتكىنىمدە
ھال رەڭ يامغۇرنى كۆردۈم.

2014 - يىل 5 - ئاينىڭ 15 - كۈنى.

كېچە يۈزۈمگە سۈركەلگەن قارا

1

كېچىنىڭ ئوچۇق ئىشىكى
سۇ ئېقىپ كىردى ئۇيقۇمغا تۇپتۇز.
ئېچىلغان گۈل مەن جايىنامازدىكى
سۈركەلمەكتە يۈزۈمگە بىر يۈز.

2

ياز ئۈجمە دەرىخىنى چالدى،
شامال مەجنۇنتالنى قولغا ئالدى.
ئەي بىزنى ياسىغان بۈيۈك سازەندە
ياسالمىغان داپ قالدى تېرىمىزدە.

3

تېنىمنى سۆرەپ ماڭغان چۈمۈلە
ئىسمىڭ نېمە ئاياللار قويغان؟
يۈزۈمگە ئۆلۈمنى يازغان چۈمۈلە
سەن روھىمنى پۇراۋاتقاندا
تەن توپىغا ئايلىنىپ بولغان.

4

يىغىننىڭ ئۇچى سۇنماس،
ئايالنى مەڭگۈ ياماپ بولماس.
يىغىنە بىزنى ئۆتكەندە تېشىپ
تارىخ — قارا يىپ.
ئەي، جان يىپىمنى تارتقۇچى
ئاغرىتىۋەتتى يىغىنەڭنىڭ ئۇچى!

5

ئەخلەت ماشىنىسى
چىرقىراق ئاۋازدا
توشۇماقتا مەينەت سەھەرنى.
ئۇنىڭ يېنىدىكى سۈكۈتلۈك يەردە
ئايغا تېگىپ تۇرغان قۇرۇلۇش
بۇرماقتا ئەزان تولغان شەھەرنى
ئەبەدىيلىك دەقىقىلەرگە.

6

شېئىر يېزىۋاتقان ئادەم
جىمجىتلىقنىڭ ئىچىنى كۆردى:
خۇدا، يىغىنە، كۈن تۆشۈك ئالەم.

2014 - يىلى 5 - ئاينىڭ 16 - كۈنى.

تېشىلگەن قاغشار

ئىزدەيمىز ئۆمۈرنى،
بالىلىرىمىزغا ئانا قوينى
قۇش تۇخۇمىدەك نازۇك دەملەردىن.
ئاسماندىن چۈشۈۋاتسا كۆڭۈل تۇيغان
ئۈچى ئۈچلۈك تىك غەملەردىن.
ئېھسانىم ئەتىگەندە مەۋجۇت بولغان،
تىكىلىپ تۇرغان كۆز بار يەردىن.

سۈيۈرگىنىڭ ئۆلۈمى
تۈيۈقسىز تىرىلدۈردى
داتلاشقان تۆمۈرنى،
ئېلىمىنتلار دەۋرىي جەدۋىلىدە.

ئېلىمىنتلار دەۋرىي جەدۋىلىدە
ئوغلۇمغا ئائىت تۆمۈر يوقتەك.
ئاسماندىكىلەر سىزغان خەرىتە،
بار ئېغىر دەققە، ئۆمۈر يوقتەك.

مەن ئۆشتۈمتۈت بىر قارا قورساق
قارشى قاپاقنى تىكىپ سۆكۈشكە،
چۈنكى يىپسىز تىككۈچى بار دەپ
ئىنسان تۇغۇلغاندا تېرىنى،
يۆگەيدىغان ئىگىسى بار دەپ
يىرتىلغاندا ئاسمان سىرىنى.

يود ئارىلاش ئامالسىزلىق،
كۆز ئارىلاش تۆشۈك قاڭشار.
قان ئارىلاش قورغاق رېئاللىق،
ئادەم بىردەمدە نەچچە رەت ياشار؟

تېز قۇتقۇزۇش بۆلۈمىدىن
ئوغلۇمنى ئېلىپ كېتىپ قالدىم
دوختۇرمۇ بىر كۈنى قالدۇ ئۆلۈپ.
مەن تېرەمنىڭ كەينىدە ئىدىم،
مېنى كۆرگەنلەر مېنى كۆرمىدى
سېنىڭ بارلىقىڭنى قالدۇ كۆرۈپ.

2014 - يىل 5 - ئاينىڭ 21 - كۈنى.

بۇ يوللاردا مېڭىش تەس بولدى

سۇ تولدى،

پەرىلەر تۇتقان ساپال كوزىغا.

ماشىنام يامغۇردا غايىب بولدى،

قىستايىمەن ئۆزۈمنى يول بويىغا.

قورقۇپ توختىغان مەجنۇنتال

يېشىل چاچلىرىدا بار ئىدى رومال.

ياز توختىدى يوپۇرماقلاردا

يىلتىزسىز دەرەخ مەن، قورشىغان شامال.

چېچەكتىن توزۇغانلار نەدە ئىدى؟

ھەسرەت ئۇلارنىڭ قالدۇرغان ھىدى.

يولدا مېڭىش تەس، ئاسمان بىزگە پەس،

ئاسمانغا كەتكەنلەر بۇلۇتمىدى؟

ئەينەن تەرجىمە — گىلەمنىڭ كەينى،

بىر تىل بىز چۈمۈلىدىن ئادەمگىچە.

تاشلىدىم شېئىرغا بىر تال پەينى،

ئاڭلىغۇچى بار ئالەمگىچە.

2014 - يىل 6 - ئاينىڭ 1 - كۈنى.

جىنلىرىم بىلەن يىغىندا ئىدىم

ھىدىك

تارقالمىقتا ئادەم يوق ئۆيدە.
ئالمىنى خۇشبۇي قىلغان سەن ئىدىك،
ئالما بار تەخسىدىن تەكچىگچە؛
تەكچىدىكى ئۈچ چېچى بار جىن
چىقىپ تارغاقنىڭ سۇنۇق چىشىدىن
قار پۇرىقىنى پۇرىغىچە،
ئاق مەرمەردىكى جىمجىتلىقتىن.

يۈگۈرۈپ چىقتىم
تېلېفون جىرىڭلىغاندا،
قۇلىقىم بىكار ئەمەس ئىدى.
ئىككى ئەسلىمنىڭ بىرى قاندا،
شەھۋەت قۇش پۇتىدا كەلگەنمىدى؟
ياتقاندا يوتقاندا،
تېنىم سوزۇلۇپ.

كۆزۈڭدە ئىككى پاي ئوق،
سۆزۈڭدە ماڭا بىر تالمۇ گۈل يوق -
ئۇيغۇر تىلىدا ھال رەڭ ئېچىلغان.

پىكرىم چېچىلغان،
كۆڭلىكىمنىڭ تۈگمىلىرى ئېگىز - پەس،

پات - پات ئۆزۈمنى يوقاتقان ھالدا
بۇلۇڭ - بۇلۇڭدىن ئىزدەيمەن دالدا.

جىنلىرىم بىلەن يىغىندا ئىدىم
سۇلايمان ئەلەيھىسسالامدەك
ھەممىنىڭ غوجىسى ساڭا سالام دەپ.

2014 - يىل 7 - ئاينىڭ 6 - كۈنى.

شېئىرىيەت مۇكاپاتى

1

چوغدەك سۆز ئۇرۇقى
پۈتۈن ئۆمرۈمدىن تۈتەپ چىققۇچە،
ياكى بىرنەچچە نان كۈچۈكى
مۇنبەردىن ئورنۇمغا كۆز تىككۈچە
شېئىرنىڭ ئالتۇن تاجى بېشىمدا
سەلتەنەت سۈردۈم ئۇيغۇر تىلىدا.

2

مايسا رەڭ ۋەھىمە
كوچىدىن تارقالدى ئۆيگە،
كۈندۈزدىن قاراڭغۇ قەلب رەڭگىگە،
شەبنەم تولغان كېچە بەرگىگە.
مەن
قورققان ھالدا ئاقىۋېتىمىدىن
ئىزدەپ دالدا ھەربىر خېتىمىدىن
ئاستا، ئاز - ئاز ئۆلدۈم جىم - جىملا.
مەڭگۈلۈك بىلەن پاناھسىزلىقنى،
گۈزەللىك بىلەن تىراگېدىيەنى،
بىرلەشتۈرمەك بولدۇم شېئىردا.

3

ئاسمان ئۆزىنى كۆرۈۋاتاتتى،
كۆرۈندى تۇيۇقسىز نۇر چاچقان يۈز.
قەغەزگە قاراڭغۇ چۈشۈۋاتاتتى
چىراغ ياقتمى ئۇنىڭ ئىسمىدا
يورۇپ كەتتى شۇئان ھەممە سۆز.

4

يالپۇز — يازنىڭ قەدەم تىۋىشى،
ئېرىق بويلىرى توشتى كۈتۈشكە.
ياز كېچىكتى،
قەلىم قۇرۇق شاخ، سۆز چېچكى.
كېچىكتى كىتابخان باشقا تىلدىكى
ئۇيغۇر تىلىدا مەن كۆرگەن چۈشكە.

سىمۋول بىر مىللەتتىكى
پارتلاپ چىقتى ھاياتى كۈچتە.

5

ئادىل تۇنىياز
بىر ئىسىم ئەمەس
بىر ئېقىن سۈدەك تۈگمەس جۈملە،

ئۇنىڭ ئىگىسى ئۆزى ئەمەس،
ئۇنىڭ مەنسى ئاقار كۈندە.

2014 - يىل 6 - ئاينىڭ 3 - كۈنى

قىياش ئۇچقان قارلىغاچ

بىر مىسرانىڭ ئۈستىدىن
يانتۇ ئۇچتى قارلىغاچ،
شۇ مىسرادا كېتىۋاتتۇق،
تۆگىلەرنىڭ كۈندۈزدىكى چۈشىدىن
ياپېشىل تاغ باغرىغا، ماشىنەنىڭ ئالدىغا
چۈشۈۋاتقان چۈش ۋاقتىغا قارىغاچ.

ۋاقت يىرتىلغان
پارچە - پارچە،
پارچە - پارچە.
بۈگۈن — بىز كىيگەن، تار كەلگەن كىيىم،
ئىچ ئەستىرى يىرتىلغان.
گىلەمدىكى تىڭشىغۇچقا سۈكۈت، يىڭنە چېچىلغان.

ئىشىك دېگەن خىيالىدۇر تاملار ئۆزى ئېچىلغان.
ۋاقت دېگەن خىيالىدۇر
قايتتى ئاق تاشلار
ئوردا ئاقسۆڭەكلىرىدىن
پەشتاققا...

قارساق تاغقا،
يانباغرىدا قۇياشنىڭ ئېگىلىشى.
قارساق ئاشپۇزۇل ئېچىلغان ياققا
بىر دۆۋە ئەخلەتتە خوراز بېشى.

توخۇ قورداقنىڭ ئاچچىق پۇرىقىدىن
ئاغزىغا سېرىق سۇ جۇغلاشقان كىشى،
چۈشتىن كېيىننى تېگىشىۋەتتى
قاناتلىرى سالپايغان غېرىبلىققا،
غېرىبلىقنىڭ بىر تۇخۇمىغا.

گۈگۈمغا

قىپپاش ئۇچتى،
قارا كۆزۈڭدىن چىققان قارلىغاچ،
مەندىكى ساڭا كۆزۈم چۈشتى
ئۆزۈمنى يوقاتتىم ساڭا قارىغاچ،
بىر ماشىنا مېڭىپ كەتتى
ئويغانمايلا قىزغۇچ ئويقۇدىن.

مېڭىش مۆجىزە
ئوڭ پۈتۈمنى كۆتۈرسەم يەردىن
سول مېڭەمدە سەن قۇرغان تەختىڭ —
كۆك ئاسماندۇر.

ھەممە نەرسەم ھاۋادىن ئېغىر
ئاسماننى كۆتۈرۈش ساڭا ئاساندىر...

پەس ئۇچقان قارلىغاچقا سەپسالغاچ
يامغۇر ھىدىنى پۇراۋاتىمەن
مەندە مېڭىۋاتقان قەدىمىڭ جاندىر...

2014 - يىل 6 - ئاينىڭ 14 - كۈنى.

سەپەردىكى ئۈچ دوست

ھېلى كۆرگەن ئادەم ھېلى يوق.
بازاردا
ئۈشتۈمتۈت
ياغلىقنىڭ گۈلى
ياز پەسلىنى كۆرسىتىۋاتقاندا،
ياكى بىر ئادەم يورۇغان كۈنى
ئۆيدىكى تۆت چاسا كىچىك ئاسماندا،
سۈۋەرەك بۇرۇتىنى لىكىلدىتىپ
جۈمەك تامچە - تامچە قانغاندا.
كۆزى يوق شامال
قارا خالتىغا قارىغاندا
چوڭ كوچىدا بىزنى ئىتتىرىپ...

ئۈچەيلەن سەپەرگە چىقتى
خورجۇنغا جەنۇبىنى سېلىپ.
مەن ئۇلارنىڭ بالىلىق دوستى،
يىلتىزسىز دەرەختەك ئالدىغا كېلىپ
مېۋەمنى سۇنسام ياز مېنى توستى.

ئادىل تۇنىياز قىزىلگۈلنى ياز،
ھەمدۇللا پېرسوناژ،
ئەزرائىل يازغان رومان ئىچىدە.
ئەسقىر ئېھتىياتچان پىشقان كىتابخان
ئاسمان كىتابىنى كۆرەر كېچىدە.

ھەر ئىنسان ئىزدەيدۇ يىتىكەن ئۆزىنى
قەدىمىي ھاياتنىڭ يېڭى بېتىدە.
(نەدىن ئاڭلايمىز ئاسمان سۆزىنى).

مەنە ئولتۇرار
غۇلماس تەختتە،
سۆزلەر چۆرىدەپ ئۆرە تۇرار
ئاڭلىغۇچى يىراق بەختتە.

ئۈنتۇغاق ئۈچ بالا يىل سەپىرىدە،
بىر شائىر چوڭ بولدى تىل سەپىرىدە.
باش ئامانەت، يىتمەس بىر تال چاچ
قىيامەتكىچە قىل سەپىرىدە.

2014 - يىل 6 - ئاينىڭ 27 - كۈنى.

دېڭىز دېلفىنى

سۇنىڭ تېلېفونى
جىرىڭلىماقتا،
جىرىڭلىماقتا خاتا ئۇرغاندەك.
ئۇنى ئالغۇچى دېڭىز دېلفىنى،
ئۇنى كۆرگۈچى بىز ئىككى ياقتا —
سۇ باغچىسىنىڭ مىخ - مىخ مېھمىنى.

بىردەملىك كۆرۈنۈش — ئويۇن - تاماشا
بىز كۈتۈۋاتقان مەڭگۈلۈك قېنى؟
يېقىنلاشماقتا ئاستا - ئاستا،
ئايال — تۇرمۇشنىڭ ئاق يەلكىنى.

مەن سۇغا سىزغان تۆت ئوغلۇم بىلەن،
ئەينەكلىرىگە دېڭىزنىڭ سۇنغان
قارىغانسېرى كۆرۈنەر ئېۋەن.
قارىغانسېرى ئىنسان ئۇنتۇلغان
مۇقەددەسلىك كۆز يەتمەس، تېرەن.

دېڭىز مەندە مەۋج ئۇراتتى،
پىلتىڭلاپ تۇراتتى
مېنىڭ قۇيرۇقۇم
ئاياللار ساھىلىدا چاقناۋاتقان قۇم.

ئۆلۈم - يەمچۈك بىزگە تاشلانغان،
شۇڭغۇپ كېتەرمىز دېلىقىندەك چوقۇم.

ئاسمان يېزىلغان سۇ ۋاراقلىرى،
ئاچسام ئەكسىم چاقنار دېڭىزدا.
تۈيۈقسىز مېنى بىرى ۋاراقلىدى،
سۇنىڭ سوزۇلغان تەلەپپۈزىدا.

2014 - يىل 6 - ئاينىڭ 29 - كۈنى.

گۇگۇمغا كىرىپ

ھېرىپ
ئاق گۈلدەك كۈندۈزگە كىرىپ
ئادەملەر شەبنەمدەك چۈشتى سىيرىلىپ
يىلتىزغا ئۆي دەپ ئاتالغان.

قالغان ئىشنىڭ قۇيرۇقى
ئىشخانا يورۇقى.
تاماکا چوغىدەك ئۆچۈۋاتقان ئەر،
ئۆزىنى پۇراۋاتقان ئايال پۇرىقى.

شامال گېزىت ئوقۇۋاتاتتى
ئىگىلەپ باغچىدىكى بوش ئورۇندۇقنى.

كوچىدا قۇياشنىڭ ئىزى قىزىل،
پۈتۈڭنىڭ ئۈچىدا ھۇجراڭغا كىر.
سېنى ھەجىلىگەن جىمجىتلىقتا
دۇپۇلدەپ سوقۇۋاتقان يۈرىكىڭ سىر.

سەن ئەمەس،
باشقا بىرى.
ساڭا مالائىك قىلىدۇ ھەۋەس،
سەن ئۇنىڭ ئۈچۈن ئالەم مەنىسى.

2014 - يىلى 7 - ئاينىڭ 6 - كۈنى.

بىر - بىرىمىزگە كۈلۈپ قارايمىز

ئەگەر خۇدۇكىمىز بولمىسا
سۇنىڭ ئەينىكىگە قارساق
كىرىپكىمىز چىم، ئاق يۈزىمىز ئاق.

بىر چوكان ئەرمەك ئىتىنى ئەگەشتۈرۈپ
قۇياشقا قارىدى قاپىقى تۈرۈك.

گۈل ياغماقتا ئۇيغۇر تىلىدا
بىر بوۋاي كىرىپكىدە تېرىۋالدى.
شېئىرىم گۈل بەرگىدەك تۆكۈلگەندە
بىر قىزچاق گۈلدىن كېپىش كىيىۋالدى.
بىر ئوغرى يانچۇقىغا سېلىۋالدى،
بىر ساقچى ئۆرنەكلىك ئېلىۋالدى.
بىر چىنار ئالمىقىنى ئېچىپ ئېگىز،
قۇياشنى ئۆز گۈلى قىلىۋالدى.

سۈر باسىدۇ يالغۇز ماڭغاندا
ئادەم ئۇچرىمىسا تەكلىماكاندا.

تۇپراققا قارىسام ئاتام ئادەم
يۈزىدە نېمىدىگەن كۆپ قورۇقى.
ھاۋانى پۇرسام ھاۋا ئانام ھەم
جېنىمغا جان تونۇش پۇرىقى،

ئاسماندا بىر كىتاب ئوقۇيلى تەڭ
چۈشەنسەك چېھرىمىزدە مېھىر يورۇقى.

2014 - يىل 7 - ئاينىڭ 5 - كۈنى.

يامغۇر قەپسى

كوچىلار — ھۆل شېئىرنىڭ مىسرالىرى.
گۈلنىڭ يۈزى ھۆل، كۆلنىڭ يۈزى كۆك،
قاتتىق يەرلەرنىڭ تېرىسى زېدە.
پەرىلەر! توي بولدى ئۈنچە - مارجان تۆك!
پەيلىرى يېشىل دەرەخلەر پالاقلار قەپسىدە.

قولۇمنى چىقاردىم رامدىن
نەم تۇيغۇنى تۇتۇۋالدىم.
كۈمۈش يىپىنى ساڭگىلىتىپ بىر تالدىن
يىرتىق ئاسماننى ياماپ بولغان كىم؟

2014 - يىل 7 - ئاينىڭ 6 - كۈنى.

كوچىنىڭ ئايلىنىشىدا

بىر يېشىل يوپۇرماق
سارغايىدى،
قارىسام ماشىنىدىن.
ئاندىن
قىزىل يوپۇرماق ياندى.

كوچىنىڭ ئايلىنىشىدا
مېۋىسى قىزارغان ۋاقىت دەرىخى.

ئاسماننىڭ ئايلىنىشىدا
قىزىل قۇياش بىر ئۆچۈپ چاقىنار،
توختىغان ماڭار، ماڭغانلار توختار.

2014 - يىلى 7 - ئاينىڭ 6 - كۈنى.

يېشىل كارتا

مارتتا

بىز بەلكى كۆرۈشەلمەيمىز
يېشىل رەڭ ئىچكەن ئىككى شامالداك.

باغدىكى جىمجىتلىقتا
سارغۇچ يېشىللىق قاراپ تۇرغانداك،
پۇتلىرى سېرىق قۇش لاي پېتىقتا
ئۆزىگە ناتونۇش ئىز قالدۇرغانداك.

جىرىڭلايتتى تېلېفون ئەنسىز.

غەمسىز شاخلار قول پۇلاڭلىتىپ
سەھەردىن مېنى كەچكە ئۇزاتتى.
شەھەردىن قۇياش قالدى كېتىپ،
روجهكلەر سوغۇق قاراپ تۇراتتى.

مەن سۆزۈمنى تەكرار تەكشۈرۈپ
سالدىم شېئىرنى، ساندۇقۇم — ئەينەك.

مەن ئۆزۈمنى تەستە كۆتۈرۈپ
قويدۇم ھاياتقا چېپىلداپ تەرلەپ.

يامغۇرنىڭ ئەڭ ئىچىدە
نۇردەك تەنھا ئۆزۈم،

سۆزلەر پارچە - پارچە، تامچە يۈزۈم
چىقىم تار كوچىغا كەڭ مىسرادىن.

دەرەخلەر يېشىل كارتا كۆتۈرۈپ
كېتىۋاتاتتى يىراق يازغا.
ئاسماندىن بىرى نۇراتتى كۈلۈپ
شامالنىڭ قوللىرى تەگدى سازغا.

2014 - يىلى 7 - ئاينىڭ 15 - كۈنى.

يېرىم كوچا

كوچىنىڭ بېشى يېرىم شېئىردا.

قوغۇن شاپقىدىكى بىر توپ كىشى
قانائىتىنى سۈزۈك سىلكىشىپ
ئىسسىق كەتتۇق دەپ ۋاپساۋاتقاندا،
يورۇدى پۇچۇق تامدا
تېرەكلەر يول بېرىۋاتقان
سايلىرى رول ئېلىۋاتقان
قەدىمىي رىم تىياتىرخانىسى.

ئابلان ناۋاي

قىزىغان تونۇرغا بېشىنى تىقتى،
ئېقىپ چۈشكەن خېمىر ھىلال ئاي،
قۇياش بولۇپ پىشقان نان چىقتى.

ساتراشخانا ئىشىكى

قىزغۇچ ئېچىلغان چىڭقى چۈشكە،
بويىنى چىگىلگەن بىرنەچچە باش
باشلىدى نائىلاج كۈتۈشكە.

باشلىدى بىر چىۋىن دوغ ئىچىشكە
دوغچى ماڭا سۇنغان چىنىدە،

شۇنچە خاتىرجەم، شۇنچىلىك بىزنىڭ
مېنى مەجبۇرلايتتى ۋاز كېچىشكە.

باققال پىشىپ كەتكەن
لىق بىر ھارۋا تاۋۇزى بىلەن.
تاۋۇز ئۇرۇقى كۆرسەتكەن —
مەڭگۈلۈك سېنىڭمۇ، مېنىڭمۇ ئىگەم.

كاۋاپداندا

بىر يۈرەكنىڭ ناخشىسى
بىر بۆرەكنىڭ ھېكايىسى.
ئىشتىھاسى قوزغالغان شائىر
خۇرۇج قوشتى شېئىرغا ئاخىر.

كوچىنىڭ قاپ ئوتتۇرىدا
توختىغان ساقچى ماشىنىسى
لىپىلداۋاتقان قىزىل نۇردا
قىزىلگۈلگە ئايلىنىۋاتاتتى.

ئايلىنىۋاتاتتى دەرەخلەرنى ياز،
بىر تۈپ كۆچەت ئارقىغا قايتتى.
تونۇردىن ئەمدىلا چىققان نان
قاراسلاپ سۈردى زۇۋان.

پارقراپ ساتراشنىڭ تاقىرىشى
ئاڭلاندى بىر تال چاچنىڭ تىۋىشى.

تاۋۇز يۈمىلىنىپ قېچىپ كەتتى،
ئۇرۇقى يوقنى كۆرسىتەتتى.

كاۋاپ تەملىك كۆيگەن سۆز بىلەن
شېئىرنى ئوقۇغان قارا-كۆز بىلەن
نەزەر سالدۇم يېرىم كوچىغا.

كوچىنىڭ يېرىمى ئاسمانغا تۇتاش،
قارماقتا ھەر يولۇچىغا
ئالەملەرنىڭ ساقچىسى قۇياش.

2014 - يىلى 7 - ئاينىڭ 7 - كۈنى.

مەن چەت ئەلدىكى كۈنلەردە

تۈنلەردە

ھىلال ئاي

نېپىز شايى ياغلىقنى ئارتىپ
دېرىزەمدىن بېقىپ خۇش چىراي
مېنى ئويۇدۇن چىقاتتى تارتىپ.

كۈندۈزدە

تونۇشۇم — غېرىبلىق تالا - تۈزدە،
سالام قىلاتتى دوپپىلىق قۇياش.

كېچە - كۈندۈزنى ئالماشتۇرغۇچى
ماڭا يېقىنلىقتا جان بىلەن تەن،
كىرىپكىلىرىمدە قورشالغان ۋەتەن.

2014 - يىل 7 - ئاينىڭ 7 - كۈنى.

شائىرنى تۆت پەسلدىن سورىساڭلار

ياز پەسلنىڭ ئىچكىرىسىدە
يالغۇز ئۆرۈكتەك
بىر تۈپ ئادەم بار
يەرگە چۈشكەن مېۋىسى زېدە،
تېتىڭلار شېئىرىنى بىر تال - بىر تال.

كۈز كەلدى قەغەزگە، سارغۇچ قەغەزدە
ئۈزۈمدەك پىشقان ئۇيغۇر تىلىنىڭ
شەرىپىنى چىقاردىم
شېئىردىن.

ئەي، ئاق جىمجىتلىق شائىر قەيەردە؟
قىش جاۋاب بەردى كېكەچلەپ تەستە،
— زېمىن تىرىك شائىر بار يەردە.

شائىر كۆكلەمگە كىرىپ
چىققان چاغدا ئۆلۈكتىن تىرىك
تاشلىدى قەلىمىنى پىرقىرىتىپ،
زېمىنغا، يېزىلغان شۇنچە جىق - جىق،
يېشىل شېئىرلارنى ئوقۇپ قېلىپ.

2014 - يىل 7 - ئاينىڭ 7 - كۈنى.

تېرىقچى

ئەتىيازنىڭ قاراڭغۇسىدا
قارنىڭ چۈشى لەيلەيدۇ سۇدا.
يەر ئۇيقۇدىن ئويغاندى تەرلەپ
دېھقان ئويلاندى ئۇرۇقنى سەرلەپ:
— قۇلىقىم قوش ياپراق، قوللىرىم شاخ
مېنى يەرگە كىم تېرىغان، دەپ.

2014 - يىل 7 - ئاينىڭ 12 - كۈنى.

كۆتۈرۈپ

كەلدى ھويلامغا
بىر تۈپ ئۈجمە باش يازدىن
مېۋىسىنى كۆتۈرۈپ.

مەن قەلەمنى كۆتۈرۈپ
شېئىر پىشقۇچە
سۈيى چىققۇچە
تۇردۇم ساڭگىلاپ مەنە ئۈستىدە.

بىر ئاق بۇلۇتنى كۆتۈرۈپ ئاسمان
رەھمىتىنى بىلدۈرۈۋاتاتتى
«بول» دېگەن سۆزنىڭ يۆنىلىشىدە.

2014 - يىل 7 - ئاينىڭ 12 - كۈنى.

يانفون

جىرىڭلاپ كەتتىم بىردىنلا
ئادەم مېڭىلاپ تۇرغان كوچىدا،
ئالدىنغان ئادەم يوق مېنى.
مەن گويا ئوغرىنىڭ قول ئۇچىدا،
مەن سۆيگەن مۇلايىم، ئاپئاق قول قېنى؟

قۇرۇق ئاۋاز مېنىڭ ئاۋازىم
كېرەكسىز زاپچاس مېنىڭ ئەزايم
سەن ئالمىساڭ
چالمىساڭ مېنى.

ھاياتىمنىڭ ئوتتۇرىدا
غېرىبلىق نۇرىدا
سالپىيىپ تۇرغان ياۋا دەرەخ مەن.

ئۆتكۈنچى پەسىلنىڭ يامغۇرلىرىدا
سەن ھۆل بولغان ئالمىدەك دەردەمەن.
تۆكتۈم غازاڭدەك پۇشايمىنىمنى،
سەنسىز ھاياتىم شالدىرلار قۇرۇق.
ئەي قۇرغۇيۇم ئەپۇ قىل مېنى
قۇشقاچمەن ئالدىڭدا بىر چىشلەم ئورۇق.
سەنسىز ھاياتىم جىرىڭلار قۇرۇق.

بىرنەچچە قېتىم خاتا ئۇرۇلغان،
قوپال ئاۋازدا ئۈزۈپ قويۇلغان،
ئالمىسى چىشلەنگەن تېلېفوندا
سوۋغا قىلدىم ئۆزۈمنى بۇندا،
توپ - توپ سۈكۈت، توپ - توپ مالاڭ
بىز بىلەن توپلانغان ئۇشبۇ سورۇندا.

كۆڭۈل تېلېفونۇم جىرىڭلار كۈندە
مەن تىڭشاپ تۇرغۇچى،
ئورغۇچى ئىگەم.
ئال يارىم سۈكۈتنى كاككۈكتەك ئۈندە
تۇتاشسۇن ئاسمىنىم ئاسمانلار بىلەن.

2014 - يىل 7 - ئاينىڭ 18 - كۈنى.

بىر تىلىم تاۋۇز

شەيتىنىم ماڭا سېمىز كۆرسەتتى
شېئىرنى تارتىپ ئەكەلگۈچى
قىزىل بىر سۆزنى.

مەنىنىڭ مەڭگۈلۈك تارتىش كۈچى
بېسىپ چۈشكەندە جادۇ كۆزنى
بىز بېھىشتەك سورۇندا.

مەن ئولتۇرغان ئورۇندا
ئىسمىمغا باغلانغان زەنجىر بەند كىشى،
نازاكەتلىك ئايال قولىدا
چەينەك جوغىسىنىڭ ئېگىلىشى،
قولۇمنىڭ قەندانغا بېرىش يولىدا،
پۈتلىشىپ تەگكەن بىر پىستە چىشى.

شەيتىنىم ماڭا قىزىل كۆرسەتتى،
پوستى نېپىز مېۋەڭنى قۇتقۇز
ئەي ئىگەم مەن باغقا قايتماقچى.

يان تەرەپتىن مېڭىپ
قەدىمكى ئەسلىمگە مەن
جەننەت ئىشكىنى چەكسەم،
ۋارقىرار ھاۋا: كەت! پوق يەپ كەپسەن.

2014 - يىل 7 - ئاينىڭ 14 - كۈنى.

دەرەخلەر ئىشكىنى چەكسە

جىمجىتلىقنى توختاتتىم
تۈنگە چىلانغان بارمىقىم بىلەن
شەرەنى چېكىۋاتقاندا،
قېچىۋاتقاندا كوچىغا ئۇيقۇ،
قېچىۋاتقاندا ئاي سوغۇق سۇ.

شەرە ماڭالماي
قىزغۇچ تۆت پۈتسە،
كىتاب تەكچىسى بولۇپ ئېگىز دار
جان تالىشىۋاتقان پېرسوناژلار.
ئاپتورلار ئامالسىز نېمە قىلار؟

بىرىنىڭ پاسپورتى بار
مەڭگۈلۈك،
ئۇنىڭ ئىسمى پابلو نرۇدا
مېنى يېنىغا چاقىردى ئۇنلۇك،
— كەل ئادىل، ماڭچو پىكچو ئېگىزلىكى^①گە
يامغۇردا ساڭا چىقىمسا ئىگە
دەرەخلىرىم بولىدۇ كۈنلۈك.

سۆزلەر
بىر تال يىڭىنىنى سۆرەپ ئولاش - چولاش،
قەغەزدىكى كۆلەڭگىلەرگە

^① شائىر پابلو نرۇدانىڭ شۇ ناملىق داستانى

قوغۇشۇندەك مەننى بەتلەپ،
سۇنۇڭ شەكلىنى خەتلەپ،
يوقلۇقنى بارلىق بىلەن سۈپەتلەپ
چىقىش ئىشكىگە ماڭدى شېئىرنىڭ.

ئەگەر ئىشكىمنى دەرەخلەر چەكسە
يىلتىزىدىن قورقمەن
سايىسىدىن قاچمەن.

يامغۇر پۇرىقى مېنى ئەكەتسە
ئاسمان ئىشكىنى ئاچمەن.

ۋاقتىمنى توختاتساڭ ئەگەردە
ئەي، مەڭگۈلۈك ساڭا قاچمەن.

2014 - يىل 7 - ئاينىڭ 25 - كۈنى.

ئاپتاپ

بىر قاناتلىق
ئىككى قاناتلىق

ياكى

ئۈچ قاناتلىق پەرىشتىمىكىن؟
كۆرۈنمەيتتى يېنىمدا لېكىن.

مەن ماڭا قونغان چىۋىنى قورۇپ،
پېشايۋاندا قاچماقتا ئىدىم
خوتۇننىڭ تۈگمەس تاپىسىدىن
ئاپتاپ سۇنغاچ ئولتۇرۇپ.

ئادەم ئەقلى بار تۇرۇپ
پوق يېمىسە بولاتتى

پوق يەپ بولۇپ،

توۋىدىن بېشىنى كۆتۈرگەندە ئۇ
كېتىپتۇ تۇيۇقسىز ئىچى يورۇپ.

ھاۋا ئولتۇرغاندا

بەداشقان قۇرۇپ

پىشقان ئەنجۈرگە ئوخشاپ قالار.

ئەنجۈر جەننەتتىن چىققان مېۋە،

يوق نەرسىنى ئېسىڭگە سالار:

يېمە! يېمە! يېمە!

بىزگە خۇش خەۋەر كېلىدۇ ئاقساي
ياق، ياق، ياق...

چېچىلغان ئاپتاپ
مېڭە قېتىقىدەك ئاق.

يوپۇرماقتەك مىسرالار ئارىسىدا
دۈمبەمگە كۈن نۇرى چۈشۈپ تۇراتتى.
پاكلاندىم كۆزۈڭنىڭ قارىسىدا
سۇ مەن، سۇ ئۆزىنى يۇياتتى.

2014 - يىل 7 - ئاينىڭ 26 - كۈنى.

ئۇيقۇسىزلىق

ئۇيقۇسىزلىق
چەپ قولىدىن كېلىپ
ئوڭ قولغا ئېتىلغان يىرتقۇچ ھايۋان.
يۇتۇۋەتتى مېنى ھاپ قىلىپ،
ئاغزىدا كۆزلىرىم ئېشىپ قالغان.

شام كۆتۈرۈپ تۇرغان قىزلار
ئاسماننىڭ ھەممە يېرىدە
تەسەۋۋۇرىمىزنى يورۇتىدۇ.
يوللار، بەلگىلەر، ئىزلار
ئاسماندىكىلەرنىڭ نەزەرىدە
بىزگە ئۆزىنى تونۇتىدۇ.

كۆزۈمدە ئۇيقۇلىق،
ئۆزۈمدە تانكىدەك ئېغىرلىق.
سۆزۈمدە كۆك ئاسمان،
ئىشىكى بىز تامان ئېچىقلىق.

2014 - يىل 7 - ئاينىڭ 26 - كۈنى.

گاچا پەلتو

بىنانىڭ ئۆگزىسىدە
ئەۋەتلەنگەن ئۈچ ئاق بۇلۇت
كۈلۈمسىرەپ تۇراتتى.

ئۆلۈم شۇنداق ئۈشتۈمۈتۈت
كۆك فورما كىيگەن دەرەخلەردىن
كوچىدا كۆڭلۈم بۇزۇلاتتى.

شامال ئىتتىك بۇرۇلاتتى
سامادىكى كەپتەر دەك،
ئايال تېنىدە بىرنەچچە گۈل ئېچىلغان
قاقشال دەرەخ مەن مېۋەم ئېسىلغان
شېئىرىم — تاش ياپراق، قۇياش يېزىلغان.

تاش ۋارقىرار
ئىچىدە،
بىز ئاڭلىمايمىز.
بىز ئاڭلايمىز تۇپراق ئىچىدە
كوس - كوس ئالما يەپ ياتقان ئايال،
ياكى بىر يىگىت دۈم يېتىپ ئۇخلار
دۈمبىسىدە قوغۇشۇن يېگەن پېتىچە.

نېمىدىگەن بىمالال
كوچىدا بىزنىڭ ھەسرەتتىمىز.

توغۇۋاتقان قىزىل شامال
شامال بوۋىقى بىلەن كېتىمىز

لېفىتقا چىقتىم
ئورۇن قالمىغان.
دادامنىڭ گاچا پەلتوسى
تىزىنى ياپالمىغان،
قولدا ھاسىدەك نۇر
قولنى تاپالمىغان
قولى چۈش كۆرگىلى قېچىپ كېتىپ.
يولى ئوخشايدۇ قۇم دەرياغا،
سۇنىڭ سۈزۈك ئەرۋاھى كېتىپ
تۇراتتىم قىرغاققا تىل چاكىلىدىتىپ.

بۇلۇت ئەۋەتىلدى
مول يامغۇر بىلەن.
يامغۇر نېمىدىگەن بەلەن.
يامغۇردا بەلەن كونا پەلتو،
بىز لەپىلىدىتىپ كىيىپ يۈرگەن...
دادا كېتىۋەر! ئاسمان كەڭخۇ...

بىنانىڭ ئۆگزىسىدە
ئاق بۇلۇت سىياقىدىكى
ئۈچ پەرىشتە.

2014 - يىل 7 - ئاينىڭ 27 - كۈنى.

يات كوچىلاردا

سايىنىڭ كۈچى

ئىتتىردى مېنى

كۆلدىكى بىنالارغا چىرىغى يانغان.

سوغۇق يۇلتۇزلار يات شەھەردىكى

ماڭا مىلتىقتەك توغرىلانغان.

ۋىبۇسكىلار چاقنايتتى نۇردا

كىشىلەر بىر - بىرلەپ كەتمەكتە ئۆچۈپ

قىزىل يامغۇردا، يېشىل يامغۇردا.

يوپكىسى قىسقا مېۋە سائقۇچى

پىشتى نېمىشقا پوستى مۇنداق ئاق؟

سىيرىلىدۇ قولۇمنىڭ ئۇچى

چەكلەنگەن مېۋە، توختىدىم ياق، ياق.

يۈرىكىم بىردىنلا قۇرت يېگەن ئالما

سېسىشتىن ساقلىدى ئىماننىڭ كۈچى.

قارىسام يېنىمدا

يېشىل لىباسلىق ھۆرى - غىلمانلار،

ئاتونۇش دەرەختىن بىر، ئىككى، ئۈچى.

سۇس يورۇپ تۇرغان دېرىزىدىن

توپلاندى كېچە كىرىپك ئۇچىغا.

بىر جۈپ پۈت تىرىلىپ چىقتى لاي ئىزدىن،

كېتەرمىز مەڭگۈلۈك بىر كوچىغا.

2013 - يىل 5 - ئاينىڭ 27 - كۈنى.

دوقمۇشتىكى بىر ئۆينى ئۈچ تەرەپتىن كۆزىتىش

1

بىر ئايال چىقتى كاشتان رەڭدە
تونۇش تۇرقى
غەمكىن پۇرىقى.

كۆزەينەك ئاستىدا غايىب بولدى
تولدى ئۆيىگە يوقلۇق يورۇقى.

2

سېنى پايلىغان،
سېنى قوغلىغان،
سېنى تۇتقان ئاي،
ئاخىر ئۆزى قاچالماي.

روجهك ئالدىدا ساڭگىلاپ تۇرار،
بىر تۈپ دەرەخ ئېگىز ياغاچ دار.

3

ئۈچىنچى تەرەپتىن كۆزەتكەندە
ئۆي جايلاشقان تۈننىڭ يېنىغا.
كەتكەنلەرنىڭ چىرايى مەندە
قاچقانلار ئاناردەك مۆكتى قېنىغا.

ئاندىن
يەنە بىر ياندىن
بىر - بىرلەپ توپغا قايتۇرۇۋەتتى.

توپدا ئادەم بار!
تام سۆزلەپ كەتتى.

توپا بىلەن
مۆكۈمۆكۈلەڭ ئوينايمىز
كۆرەلمسەك يوق دەپ ئويلايمىز.

2013 - يىل 5 - ئاينىڭ 30 - كۈنى.

دېڭىز مەھسۇلاتى زىيائىتى

سۈزۈك سۆزدىن
ئۈزۈپ چىقتى،
ئاچكۆزلەرچە ئۆتكۈزدۈك كۆزدىن.
ئاندىن چۆچۈتكەن مايغا تىقتى،
چىقتى قىزىپ باش، قاسراق، پۈتى.

تۈتتى،
ئۆرۈدى،
يۇغۇشتۇردى چوكا بىلەن.
دېگەن گېپىمىز دېڭىزدىنمۇ كەڭ
يېگەن گۆشىمىز پەقەت بىر چىشلەم.

ھەي، بىچارە جانىۋار!
ساڭا بار، ماڭا بار
ئۆلۈمدىن كېيىنكى تۈزلۈك تەم.
زاۋۇت غوجايىنى
قىلدى مېھمان
گۈگۈمدە مېنى.
دېڭىز بويىدا قاراڭغۇ ئىنسان
كۈندۈزدە كۆرۈنگەن نەرسىلەر قېنى؟

سۇدىن، يەردىن، ئاسماندىن
ئۆچۈرۈپ تۇردۇڭ بارلىق ئىزىنى،
بار يوق بولغان، يوقتىن بار بولغان
دەقىقىدە كۆرىمىز سېنى.

2013 - يىل 6 - ئاينىڭ 2 - كۈنى.

ھاۋا رەڭ

كۆلدە ئاق نېلۇپەر لەيلەپ تۇرغاندا،
بىر ئايال ئېڭىشىپ پەي توپ ئۇرغاندا،
ئوغرى كۆزلىرىم،
سۇغا سۆزلىدىم
تاشقا تونۇش باشقا زۇۋاندا.

ئاسمان يېقىن ماڭا بۇ يەردىن،
راۋاقتىن چۈشۈپ
ئاپتاپقا كەلدىم.
كەلگەندە ئىسسىق ماڭا سۈركىشىپ
بىر نەزمە تۈزگۈم كەلدى كۆك رەڭدىن.

تومۇزغىلار ئوت - چۆپنى قىلىپ دالدا
نېمە قىلماقتا؟ مەستخۇش ئاۋازى.
بارلىقىم ئالەمگە قوشۇلغان ھالدا
ئىگەم مەن مەست، سەندىن مىڭ رازى.

2013 - يىل 6 - ئاينىڭ 3 - كۈنى.

مېھمانخانا ئالدىدىكى مۇساپىر

ئىسمىم قاراڭغۇ،
بىر تامچە يامغۇر
يۈزلىرىمنى سۇس يورۇتقاندا
ئوققا تۇتقاندا روجەكلەردىن نۇر.

كۆككە ئېسىلغان قوڭغۇراقلار
ئۈمىد تەك بىر - بىرلەپ ئۈزۈلۈپ چۈشتى.
ئۈزۈلمەس بىر كۈي زالدىن قۇلاققا
تېپىلغاق گۈگۈم ئاق مەرمەر ئۈستى.

ياش مۇلازىم —
مېھمانخانىغا قويۇلغان تەشتەك.
كىملىكىمدىن
چېچىلغان بەرگىمنى يىغىۋالدىم،
ماڭا جاي يوق بەرسەممۇ ئۈستەك.

ئىگىسىز ئىگىسىنى ياد ئېتىدۇ
ئايىدىڭدا قاۋۇنغان لالما ئىتتەك.

ئەمدى ئوقۇرمەندىن سۆز ئىشتەك
مەندىن بىخەۋەر
ھور چىقىپ تۇرغان قەھۋەنى ئىچكەچ،
شېئىرىمنى ئوقۇپ تۈگىتىۋېتىدۇ.

بىر يولنىڭ ئۇچى ياز ئاخىرىنى كۈتىدۇ،
بىر قولنىڭ ئۇچى يەردىكى يۇلتۇزنى كۆرسىتىدۇ.
مېھمانخانا خىزمەتچىسى تالانى ئېچىپ
كېچنى ماڭا كۆرسىتىدۇ.

مۇساپىر يامغۇرغا يامشىپ بۇ كەچ
ئىگىسىنى ئىزدەپ كېتىدۇ.

2013 - يىل 6 - ئاينىڭ 3 - كۈنى.

تومۇزدىكى تومۇزغا

ئوخشايدۇ ئېرىگەن مۇزغا —
تۆت چاسا سۈكۈت،
ئىككى ياكى ئۈچ پارچە سۈكۈت
چاتقاللىقنىڭ ئارىسىدىكى.

پەس شاخنىڭ ئۈستىدە
دۈمبىسى چېپار ئىككى قوڭغۇز —
بىرى بىرىنىڭ ئۈستىدە.
ئېگىلگەن كەينى پۇتلىرى،
ئېچىلغان ئىسسىق سىرى،
بۇ ئۇلارنىڭ توي مۇراسىمى،
بىز ئۇلارنىڭ
چاقىرىلمىغان داپشاق مېھمىنى.

جمجىتلىق
يىرتىلدى قىزلىق پەردىسىدىن.
ئۆتۈپ كەتتۇق ھۇزۇر ئېلىپ
يېشىللىقنىڭ يان تەرىپىدىن.

تومۇزغا كۆرۈنمەس، ئاۋازى پەس
پەس ئاۋازدا سورىدى بىزدىن:
— كۆرسەتكەن، ئاڭلاتقان، ھېس قىلدۇرغان كىم؟
جاۋابى سۈكۈت ئىگىمىزدىن.

2013 - يىل 6 - ئاينىڭ 4 - كۈنى.

ئاق بۇلۇت تېغى

بىلمەيمىز تېغى،
ئاسماننى قاشالاپ ئېگىز قىلغۇچى
ئەۋەتتىمۇ گۈللەرنى بىزگە؟
پەستە تۇرساق قاراپ ئېگىزگە.

ئاق بۇلۇت تېغىنىڭ ئىشىكى ئوچۇق،
بىر توپ سەيياھ چىقىۋاتاتتى.
بىر توپ بۇلۇت چوققىدىن قايتتى
سۈر رەڭدە.

ئاتونۇش ئادەمدەك بۇ دەرەخلەر
تۇرۇشقان ئۆرە، ئاستى يالغۇنچ.
قوللىرىنى ئېچىپ ئېگىزدە —
بىر - بىرىنى قىلماقتا باغاش.

ئۈشتۈمتۈت چاقماق چاقتى.
ئىقتى،

بىر تامچە ئادەم،
ئىككى تامچە ئادەم،
تېخىمۇ شىددەتلىك جىق - جىق تامچە.

بىز قانچە؟
بىرىمىزمۇ تۇغۇلماستا
يا بىر - بىرلەپ ئۆلۈپ كەتكەندە.

سوغۇق شامالنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ
تاغ چوققىسىغا چىقىپ قالدىم،
بىر پارچە مەنزىرە رەسمى ئالدىم.

بۇ رەسىمنى سىزغۇچى
كۆرسەتمىدى ئۆزىنى تېخى.
ھەربىر دەرەختە قولنىڭ ئۇچى —
ئۇنى كۆرسەتمەكتە ئاق بۇلۇت تېغى.

2013 - يىل 6 - ئاينىڭ 5 - كۈنى.

شارقراتما

سەيياھ مەن قۇرلاردا، مەندىنمۇ ئاز.
قىرلاردا كېيىك مەن، قوغلاپ كەلسە ياز.

بېشىغا بۇلۇت تاج بولۇپ قونغان،
ئاسمان بىزگە تەۋە كۆك قورغان.
شامال بىنەپشە،
بۇ دۆڭدە ھەربىر گۈللەردىن ئۆتسە.

غەم مېنى قىيادىن ئېتىپ تاشلىدى،
بۇزغۇنلىنىپ نەگە بارارمەن؟
ئاق قۇم ئارىلاش گۈگۈم چۈشتى،
ئىچىم قاراڭغۇ سۇغا قارايمەن.
كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ ئاستى - ئۈستى،
شارقراتما — ھاياجانلىق تەن.

باقتىم بارلىققا تەشەككۈر بىلەن،
تاپالمىدىم ھېچ يەردىن ئېۋەن،
ھەممە نەرسە مۆجىزەڭ ئىگەم.

ئۇشتۇمتۇت بىر كۈنى شارقراتما مەن
يەردىن كۆككە ئېقىپ كېتەرمەن.

2013 - يىل 6 - ئاينىڭ 17 - كۈنى.

قارلۇق ئۆستەڭ

تارىخنى يالاڭئاياغ كېچىپ ئۆتسەڭ
سۇنىڭ رەڭگى بار، ئېغىرلىقى يوق.
مىڭ يىلدىن بېرى ئىزى ھۆل ئۆستەڭ،
يىقىلىپ قوپار، ۋاقىت ئاتقان ئوق.

كونا كېرىيە بازىرىنى
ئىزدەيمىز ئۆستەڭ بويلاپ.
ساقلىتىپ سۆڭەتلەرگە مازىرىنى
يېشىل قەبىلە كۆچتى دەپ ئويلاپ.

ئەگەردە بىرى ئالما يېسە
يېرىمنى ئەرۋاھ چىشلەيدۇ.
كەتكەنلەر كەتتى كەلمەيدۇ دېسە
قۇملۇق ئاق يالىنى سىلكىپ كىشنەيدۇ.

قۇياش ئېچىپ قويغان كۆچىدىن
ھىلال ئاي پەش قويغان كىتابقىچە،
بىرى ۋاقىتنى تارتتى ئۆچىدىن،
ئاقار شارقىراپ ئېگىزدىن كېچە...

ئوتتەك قۇملۇق سۆيۈۋاتقان،
مەن چۆكۈپ كەتتىم
يېشىل كىرىپىكلەر ئارىسىغا
چۈش كۆرۈۋاتقان.

قارلىق چوققىدىن چاقىرغاندا ئۇ
قارلۇق ئۆستەڭگە كەلدى يېڭى سۇ.

2013 - يىل - 6 - ئاينىڭ 19 - كۈنى

مەن چىۋىن

ئېگىلگەن نۇردەك پۇتلىرىم
كىتابنىڭ مۇقاۋىسىدا
سۇس يېشىل رەڭدە،
تانكا چاقى توختىغان يەردە.

ئەگەردە كوچىغا يەنە قارىساق
كۈندۈز قات - قات سۈپسۈزۈك پەردە،
ئەي پۇت ماڭا قوقاق سالماي ماڭ
نۇتۇق سۆزلەۋاتسام ئەۋرەزدە.

ئەي شائىر يوق ماڭا قارارغا كۆرۈڭ
چىۋىن پوقى دەپ قىلغان ئىشىمنى.
قەغەزگە ئىنجىقلاپ ئولتۇرۇپ ئۆزۈڭ
بۇلغاپ بولدۇڭ ئىسمى شېئىرنى.

ياز ئۆتۈپ كەتتى
گۈللەر بەرگىدىن،
ھەسەل ھەرىسىنىڭ پوقىدىن،
ئەخلەت ساندۇقىدىن، قان يۇقىدىن،
ئەمچىكى ئوچۇق ئۇخلاپ قالغان
ئايالنىڭ توپچىسىدىن، قۇلىقىدىن،
ئەرنىڭ مەن قونغان قورققان تۇرقىدىن،
چۈشتىكى قەھۋە پۇرىقىدىن...

ئايلىنىپ چىۋىنگە ياكى ئادەمگە
بارغۇچە يېتىپ ئوخشاش ئالەمگە
باشقا دەپ ئويلايمىز بىر - بىرىمىزنى.

بىر غېرىب شائىر كۆردى مېنى،
مەن كۆردۈم مەنتىقسىز قېچىۋاتقان
ئۇنىڭ باشسىز مىسرالىرىنى،
شەرنىلىك ئۇيغۇر تىلىغا قاراپ.

چىۋىن مەن
كۆرۈندى ئوقۇرمەن
قولدا پالاق.

2013 - يىل 7 - ئاينىڭ 16 - كۈنى.

تۇخۇمنىڭ قۇرۇلمىسى

يازنى پۈتۈن بىر ئايلىنىپ چىقتىم
ئىچىدىن تېشىغا
ئېللىپسىسمان،
ئىچى قۇرۇق شاكالدەك شەھەر
ئاق، سېرىق ئاياللار مېڭىشىغا
ئىچىمدىن تۇتۇپ تۇرغان كۈچ — ئىمان.

بىراق
سېرىقنى سېرىق
ئېقىنى ئاققا
ياپسا كەلتۈرۈپ بىر يۇمىلاققا،
يەر شارىنى تۇتۇپ تۇرغۇچى —
قىيپاش بىر ياققا،
مېنى ھېكمەتكە مەپتۇن قىلماقتا.

2013 - يىل 7 - ئاينىڭ 28 - كۈنى.

چۈمۈلە مېيى

ئاينىڭ قەدەم جايى
يورۇتقان قەغەزدىن
مېڭىپ كېلەر
قارا چۈمۈلەلەر — مەن يازغان خەت.

چېكىتلىك ھەرپلەردىن يېزىلغان كەچ.
ھاجىگۈل خانىم قىلغاچ بىزگە گەپ،
تەكچىدىن بىر شېشىنى ئالدى.
— چۈمۈلە مېيىدا مايلاپ بېرىپ
ئاقساق پۈتۈم ئوڭشىلىپ قالدى.

زەيتۇن يېغىدا
بىر يىل ئۈچ ئاي دۈملىنىپ تۇرغان
مىڭلىغان چۈمۈلە ئېرىپ، سۇيۇلغان.

بىر تېۋىپ چىقىپ
خوتەنچە سۆزلىمەكتە،
ئاللاھنىڭ كىتابىنى ۋاراقلاپ چىقىپ.

— ھەر بىر كېسەلنىڭ رېتسىپى بار
ئوت - چۆپلەرگە، جان - جانىۋارغا،
غايىب ھېكمەتتەك قويۇلغان تىقىپ.
بىز ھايات ۋە ماماتتىن چىقىپ
تەقۋادارلارچە چىقىمىز تېپىپ.

تارتتىم قولۇمنى
شېشىگە تىقىپ،
بىر تېمىم قارا يۇلتۇز
گىلەمنىڭ گۈلىگە چۈشتى ئېقىپ،
چۈمۈلە ۋارقىرار «مېنى قۇتقۇز!» دەپ.

ۋاقتىنىڭ ئەينىكىگە قارىغاندا
قۇتقۇزغۇچى قۇتۇلدۇرغۇچىدۇر،
بارلىق يوقلۇقنىڭ بىر ئۇچىدۇر.
قۇرۇق سۆزلەرنى مايلانغاندا
چۈمۈلە مېيىدەك مەنە بىلەن،
دۇنيانى ساقلىغان ھېكمەت كۈچىدۇر.

سىياھدەك كېچىنى كۆتۈرمەكتە سۆز،
مەن قارا كىگىزدىكى قارا چۈمۈلە
كۆزىتىپ تۇراتتى سان - ساناقسىز كۆز.

2013 - يىل 7 - ئاينىڭ 30 - كۈنى.

يۇرتلۇقلار يىغىلغاندا

داستىخاندا

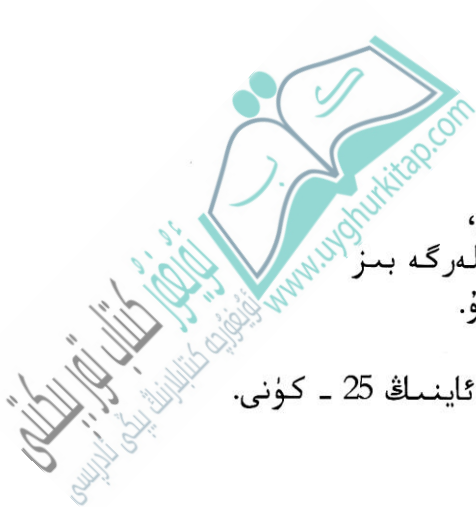
پولۇنى پادىشاھ قىلماقچى بولدۇق.
كۈندۈز ئېرىگەن قاراڭغۇ جامدا
چىرايمىزنى غىل - پال تونۇپ،
تەنھالىقتىن تاپتۇق بىر دالدا
شاراپسىز، نىقابسىز، قۇياشسىز ھالدا.

چېقىلدى سۈكۈت بىر قېتىم
بالىلىقىمىز ھىلال ئايدەك كۆرۈنگەندە
جامەنىڭ چاك كەتكەن تاملىرىدىن.

چېقىلدى سۈكۈت ئىككىنچى قېتىم
ئاڭلاشتىن جىددىيلىك كۆرۈلگەندە.

بىز ئاڭلىغۇچى،
يوپۇرماقتەك زامانلار ئارا
مېۋىدەك ئېچىلىپ قالغان يارىمىز.
بىز ئۇچلۇق تىكەن،
گۈلدەك يارىمىز.

سورۇن تارقاپ
قايتقاندا ئەنۋەر،
تارىخ يولىدا ماشىنا ھەيدەر،
قۇرۇم تاغلىرىدىن — يۇرتىمىزدىن
ئۆتكەندەك لەشكەر تارتىپ مىرزا ھەيدەر.

بىز ئاڭلىغۇچى،
ئاۋازلار ساماغا يېزىلىپتۇ،
تاراپ كەتكەندە ئۆي - ئۆيلەرگە بىز
ئاسماندىكىلەر يىغىلىپتۇ.

2013 - يىل 7 - ئاينىڭ 25 - كۈنى.

بۇ مسرادا

بۇ مسرادا ئېچىلغان بىر گۈل
چېكەڭگە قىساي، ئوقۇرمەن ئايال.
گۈل پۇراپ تۇرسا ياغلىقنىڭ ئۇچى
بولار شامال مېنىڭ نامىمدا
ساڭا ئاناپ شېئىر يازغۇچى.

ئۇ مسرادا بىر ئەر كىشى
قاراپ تۇرىدۇ روجەكنى ئېچىپ.
كوچىلاردا تۇرمۇش تەشۋىشى،
ساقاللىق كۈن ماڭغاندا قېچىپ
ئاپتاپ چېچىلىپ كەتكەن مېۋىسى.

ئۇزۇن مسرادا
تانكا رەڭلىك ياز،
ئۆتۈپ كەتتى ئاستا - ئاستا...
قاتتىق نەرسىدىن يۇمشاق نەرسە ئاز...

قاراڭغۇ چۈشتى.
ئاسمان ئۈستى —
ئۆرۈلگەن بىر بەت.
ئويلايمەن ئاي - يۇلتۇزلار قەدەم ئىزى،
قەغەزدە چاقنار قەلەم ئىزى.

بۇ مسرادا
ئېچىلغان لەۋ،
جېنىم ئاشقىلىقتىن تىپىرلايدۇ،
ئاسماندىن بىرى پىچىرلايدۇ...

2013 - يىلى 8 - ئاينىڭ 3 - كۈنى.

ئاق ئۆرۈك

چاچلىرىم تاغداك ئاخىرلىشىرمۇ؟

ئىككى تۈپ پاقىقاي ئۆرۈك

چىقتى يۈگۈرۈپ،

ئەتىيازغا،

چېچەكلەرگە پۈركەنگەن قىزدەك.

ئاندىن جۇۋاندەك كىردى باش يازغا،

تامشىمەن ئاغزىمغا سۇ يۈگۈرۈپ.

كوچىنىڭ مىسرالاردەك ئىككى چېتى

كۇچانىڭ قەدىمىي ئېغىرلىقىنى

كۆتۈرۈپ تۇراتتى سېۋەتلەر بىلەن.

مەن

شېرىن ئارزۇدەك ئۆرۈكلەر بىلەن

قىلغۇم كەلدى قولۇمنى شالتاق،

يەنە بىر مىسرا يېزىپ ئەڭ شاللاق،

ئۇرغۇپ تاشقان ھاياجىنىمدا.

سايلىرىنىڭ قېنىدا

ئۈچ - تۆت ئۆرۈك يازدى ئېتىنى،

ئاندىن ئىزى يوقالغان جايدىن

پۇرىدىم جەننەتنىڭ خۇش پۇرىقىنى.

ئۆرۈك سېۋىتىدىن ئۇچقان بىر چىۋىن
قوندى شېرىن
قاڭشارلىق قىزنىڭ پېشانىسىگە،
قونار ئۆلۈم بىر كۈنى لېكىن
پالاق تۇتۇپ تۇرغان كىشىگە.

2013 - يىل 8 - ئاينىڭ 4 - كۈنى.

رادىيودىكى قەبرە

— قەدىناس خىزمەتدەشىم، شائىر ئىلھامجان ئابلىزغا

قار ئارلاش ياغماقتا يامغۇر،
ئىچى ھاۋا رەڭ ئۇيغۇر تىلىنىڭ.
ئۆلۈم يۇلغاندا بىز بىر باش چامغۇر،
ئىگىسى نەدە مەجھۇل پېئىلنىڭ؟
نەم رادىيو دولقۇنلىرىدا
بىر شائىر ئۆزىنى يىرتتى شېئىردىن.
ئەلۋىدا، ئەلۋىدا، دوستۇم ئەلۋىدا
تارلىرى يامغۇردەك ئۈزۈلدى دىلىنىڭ.

ئۆزىمىز يۇيۇپ تاراپ
ئۆزىمىزنى،
ئۆزىمىز كېپەنلىگەن مېيىتكە قاراپ
ئۆلۈمگە كۆندۈرگەندە كۆزىمىزنى
يۆتەل ئاۋازى بىنادىن تاراپ
ئۈزۈپ قويدى سۆزىمىزنى.

ھېرىپ خىزمەتداشلار قايتقاندا ئىشتىن
مەجنۇنتالار قېرىپ ئاق قاردا
توختىغان بولسا شېئىر يېزىشتىن
كىمگە ئېيتارمىز دىل سۆزىمىزنى؟

زەمبىرەك ئاغزىدا مېنىڭ ئاغزىم،
گۈل پورىكىدەك قات - قات سۈكۈتۈڭ.

قۇش چاڭگىسىدا بالىلارنىڭ
جۈدەپ كېتىپسەن، توزۇپ پەي - تۈكۈڭ.

سېنى نەزمەمگە كۆمۈپ قويۇپ
تۇپراق بېشىدىن قايتىۋاتقاندا،
توختىدى ماشىنام
تۇماندەك سوقۇلۇپ
ياتتىڭ ئۈشتۈمتۈت ھۆل، ئاپئاق قاندا.
كۆزلىرىڭ كۆرمەپتۇ، بەدىنىڭ سوغۇق،
نەم پۈت ئىزلىرى يۈگۈرەر تامدا.

ئادىشىم ئىلھامجان
ئىلھام، جان، ئەقىل قىلار تىنماي دوق
بىز ئۆلۈمۈڭنى ياشاۋاتقاندا.

بىنا ئالدىدا
كىملىرىنىڭ قالايمىقان ماشىنىسى؟
قىشنىڭ ئالدىدا، بىزدىن دالدىدا
قاتار چىنارلارنىڭ ئىگىسى.

تۆتىنچى قەۋەتتىكى ئۆي ئىگىسى
ئۆلگۈسى كەلمىگەن جىمجىتلىق بىلەن
دەسسدى ئاسماننىڭ پەلەمپىيىگە.
ئاسماندىن قايتقانلار يەڭگىل، ئاق ئىكەن
بىز قايتتۇق بۈگۈنمۇ ئىسسىق تېرىگە.

2013 - يىل 11 - ئاينىڭ 8 - كۈنى.

ماشىنا سۇغۇرتا شىركىتى

كۈن نۇرىدا
مەن تونۇمايدىغان بىرمۇنچە خەت بار،
تەرجىمەم نۇرلۇق ئۇيغۇر تىلىدا.

كۈن نۇرىدا
ئالتۇن چاقلار پىرقىراۋاتقان،
كالا قويدى ئىككى ماشىنا...

يوق ئىدى بۇ ئىش كۈن تەرتىپىمدە،
قوللىمىزدا رول، ئالدىمىزدا يول
شوپۇرنىڭ رولىنى ئالغان ئىككىيلەن
كۆرۈنمەس سېنارىست يازغان فىلىمدە.

ئاسماندا توشقۇزۇلغان ئىش جەدۋىلى
ۋاقتى ۋە ئورنى مۇشۇ ئىدى.

40 ياشلار چامىسىدىكى
كۆزەينەكلىك قارا باشنىڭ
چۈشۈپ كەتتى ئىچىگە دېمى،
يەنە ھاجىتى يوق ئالدىراشنىڭ.

يىراق پىلانېتادىن كەلگەندەك
سۇغۇرتا شىركىتىنىڭ ياش خادىمى
تاماكىسىنى قىڭغىر چىشلەپ،
نەق مەيداندا كەتتى ئىشلەپ.

كۆرۈنمەس قول
يازماقتا خەت
كۈن نۇرىدا.

2014 - يىل 8 - ئاينىڭ 5 - كۈنى.

نگاھ

چاقتى چاقماق
كۆرۈپ قالدىم لاپىدە
يورۇتۇۋەتكەن چىرايىنى يوپۇرماقلار كەينىدە.

2014 - يىل 8 - ئاينىڭ 21 - كۈنى.

بوغۇز

تاغ ئېغىزىدىن
ئۆتۈۋاتقان كىچىك سۇ،
توختاپ قالغان قورام تاش.

يول ئەگرى - بۈگرى،
ۋاقىت ئېغىر يۈك يۈكلەپ ماڭغان،
بىز يېغىرى.

بوغۇزدىن ئۆتكەندە
ئاسمان يەنىلا كۆك رەڭدە،
بىر تۇتاش ئۇيغۇر يېزىسى
قۇيرۇقى ياپپېشىل،
سۇ بېشى.

مەسچىتنىڭ
قىيسايغان كېسەك تامللىرى
ئۆزىنى قوپۇرالمىدۇ،

بىز ساڭا كەلگەن.

يامغۇر بىر تامچىدىن كېچىكىپ كەلگەن،
جامائەت يامغۇردىن كىيىم كىيگەن،
تېرەكلەر دۇئاغا قول كۆتۈرگەن.

بىز سەندىن كەلگەن.

تاغ ئارسىدىكى بوغۇزدا
ئادەملەر يۆتىلىپ بولمىغان تېخى،
قەدىمكى شامال چۈشمىگەن ئاتتىن.

بىز ساڭا قايتىمىز
ئۆتۈپ بوغۇزداك ئىسسىق ھاياتتىن.

2014 - يىل 8 - ئاينىڭ 7 - كۈنى.

قەشقەر خەلق باغچىسى

شامالنىڭ ئاغچىسى —
قىزىل چېچەكلىك پاكىر دەرەخ.

شېئىرنىڭ ئالدىدىكى چېچەكلىك دەرەخ
كەينىدىكى چىنارغا ئېيتتى
قىزارغان پېتى:
تاج قىلىپسىز ئالتۇن قۇياشنى
ئەي زېمىننىڭ بەرنا يىگىتى!

كۆلدىكى تونۇش سۇ
ئۆز - ئۆزىدىن خۇدۇكسىرەيدۇ،
ئەخلەتلەردىن قىلىپ ئېھتىيات.

دادامنىڭ جىمجىتلىقى تام تۇۋىدە،
قوللىرى قىزىل يۆگمەچ گۈللەر
ياماشماقتا قورقۇپ ئۈستىگە.

بىكارچىلىقتا قارت ئويناۋاتقانلار،
ئويناۋاتقانى كۆرۈۋاتقانلار،
ھەم ئۇلارنى ئاسمانلاردىن كۆرگۈچى.
ئۇنىڭ قولىدا چىگىك زامانلار —
بارچە ئويۇننىڭ ئاخىرقى ئۇچى.

ئاسماندىكى بىرى
قىپقىزىل ئالمىنى بىرمۇ چىشلەمەي
شاختىن يەرگە تاشلىۋەتتى.

ئاغزى ئويماقتەك ئالما
يۇمىلىنىپ - يۇمىلىنىپ
شېئىرنىڭ ئىچىگە كىرىپ كەتتى.

2014 - يىل 8 - ئاينىڭ 8 - كۈنى.

گىلەم ئۆلدى

كاۋاپداننىڭ تۈتۈنى
يازماقتا ئەگرى - بۈگرى خەت،
كۆيۈپ چوغلانغان ئۈرۈك ئوتۇنى
قالدۇردى گويا ئۇن - تىنسىز ھەسرەت.

قاپاقلىرى ساڭگىلىغان ئەر
ماڭا قارىدى بىرنېمە دېگەچ،
موماي تىڭشايتتى كاۋاپ يېگەچ.

— تالادىن كىرسەم، ئەۋرەز تېشىپ
مېھمانخانا ئۆي بويىتۇ ۋەيران.
— ۋاي جېنىم بالام
چوڭ گۈللۈك گىلەم ئۆلدىمۇ ئىست!

مەن گويا ناتونۇش بىر ئەلدىكى
قەتلىئامنى ئاڭلاۋاتقان چەت ئەللىكتەك
ئۇلارنىڭ پارىڭىنى تىڭشىدىم جىمجىت.

كوچىدىكى كىشىلەر
ئۇياندىن بۇيانغا ئۆتۈپ
بۇياندىن ئۇيانغا ئۆتۈپ
ئىچ پۇشۇقنى چىقىرىۋاتقاندەك.
بازار خۇشاللىقىمىزنى بېسىپ
چۈجە چىقىرىۋاتقاندەك.

چۆچەكلەردىكى ياساۋۇللار يۈگۈرەتتى
قورقۇپ ئىشتانغا چىقىرىۋاتقانداك.

زېمىندىن توپاننى چىقىرىۋەتكەندەك
تۆت ئەتراپ نەمخۇش، تىنچ ۋە گۈزەل...

تۇپراق ئۆلدى،

ئاندىن تىرىلدۈرۈلدى.

گويا يېپيېڭى، چەكسىز گىلەمدە

گۈللەر چوڭ - چوڭ ئېچىلىپ تۇردى.

2014 - يىل 8 - ئاينىڭ 10 - كۈنى.

سەھرادا يالاڭئاياغ مېڭىش

بىنلار قىستاپ كەلگەن تاش ئارىلىقتا
بىر باش پىياز دەك قايتتىم يۇرتۇمغا.

قايتتى تاپنىم
بالىلىققا،

قۇمغا

ئىسسىق توپىغا.

يېزىنىڭ كىرىش ئېغىزىدا،
ھاۋادىكى قۇشلار ئىزىدا،
ياڭاق دەرەخلىرى چازا قۇرغان.

چۈزگۈن قوناقلىرىنىڭ ئۇچىدا،
سەككىزىنچى ئايىنىڭ دوقمۇشىدا،
ئەرۋاھلار قىستىلىپ تۇرغان.

قويۇلغانسېرى ئاز قالدى كۈندۈز،
سۇيۇلغانسېرى ئىچىمدە مەن يوق.
جىگدىلەر مايماق، دېھقانلار تۈپتۈز —
مېڭىپ يۈرگەندەك روھلار يوپپورۇق.

باغدىن چىقساق
سۇ يورۇتقان ھويلىغا،
ئات ئويناق، قوتان ساق، قويلار ئاق.
ئايلىنىم ئىگەمنىڭ قارا قويىغا،
بولدى جايىناماز كەڭ كەتكەن يايلاق.

2014 - يىلى 8 - ئاينىڭ 14 - كۈنى.

تام

ئاپتاپ،

يىرتىق كوچىلاردىن

چىقمۇۋاتقاندا يىپ تارتىپ ئاپتاپ،

كېتىۋاتقاندا ئېگىز ئۆتمۈشكە

پەستىكى لاي ئۆيلەر ئاقساپ - ئاقساپ،

كۆك ئاسماندا

بىرنەچچە ئاق ئەرۋاھ

قەدەملىرىنى توختاتتى.

تامدا

ئېتىك پەنجىرە،

تۈرمىگە ئوخشايتتى.

تۈرمىگە ئوخشمايتتى يەنە بىر ياندا

گۈل تەشتەكلىرى تولغان مەنزىرە.

جان قورغان،

بىر جان — بىر قورغان

مىسكەر، ئوقەتچى ھەتتا قەلەندەر.

ئۆشتۈمۈتۈت يەنە بىر تاشلىساڭ نەزەر،

رەسىدە بولغان قىزچاقلار چىقار

رەسىمدە قالغان جانان كوچىدىن.

مەڭگۈلۈك جانان ئىشكىنى ئاچتى،
كۆردۈق قايتىپ كەلگەن قۇياشنى،
خەۋەر يوق بايا كەتكەن يولۇچىدىن.

2014 - يىل 8 - ئاينىڭ 20 - كۈنى.

گۈل ۋە مەقبەرە

گۈل ماڭدى
قىزىل رەڭدە،
شەھەر چېتىدىن كۆز ئىچىگە.
ئەي، ئۆلۈك بەندە! ئاۋازىڭ مەندە،
سەن تىنغان ھاۋا ۋە سەن ئېيتقان تىلدا
مەن سۈكۈتۈڭگە يېتىپ كەلگەندە.

دوغ ئىچىۋاتاتتى
قانائىلىرى سۈپسۈزۈك كىشى،
ۋىڭىلىدىشى ھۆل، چىنىدە بېشى.

ئۆلۈكنىڭ نامىنى ساتقۇچى ماڭا
ئىشك بېلىتى سۇنۇپ بەرگەندە،
ھازىردىن ئۆتمۈشكە ئېچىلدى ئىشك.

ئادەملەر ئېتىك،
ئۈستىدە يوپۇق.
مازاردىن مەن تىرىك چىقىۋاتقاندا
بازاردىن قايتقان ئەرۋاھلارنىڭ
قەبرە خېتى تۇراتتى يورۇپ:

«— ئاللاھنىڭ ئاشىقى بولغان ئۇشبو زات،
ئەلنىڭ مەشۇقى بوپ ئۆتكۈزدى ھايات.»

قىزىلگۈل غۇنچىسى پورەكلەپ تۇراتتى،
بىرى ھاۋادىن پات - پات پۇرايتتى.
شامال چىقتى دەپ ئويلىغان كىشى
كىم چىقاردى دەپ يەنە ئويلايتتى.

2014 - يىل 8 - ئاينىڭ 25 - كۈنى.

تۆمۈر ئاشقى

تاغلار تاۋۇتى
ئۆزى كۆتۈرگەن.
تاغ باغرىدا قەد كۆتۈرگەن
بىز كۆرگەن دىۋە ياكى سېھىرگەر
ئىكەن پولات - تۆمۈر زاۋۇتى.
گۈرۈلدەپ كۆيەر پېچنىڭ ئوتى
سۇيۇق بەدەن —
ئېرىگەن مەدەن.

ئۆمۈرنى ئۇپراتتۇق
تۆمۈردەك خۇددى
ئاسماندىن زېمىنغا چۈشۈرۈپ بەرگەن.

بىز قۇيۇنتازدەك پىرقىراپ كەلگەن،
باي زېمىننىڭ بالىسى رۇدا —
تاشلاردىن خىلمۇخىل چاپان كىيگەن.

كەسكەن تاشلار ئايرىلىۋاتاتتى،
شاراقلانغان تاشلاردا رۇدا.
چىشلىق چاقلار ئايلىنىۋاتاتتى
شاخارلار چاقىنار يۇيۇلۇپ سۇدا.
ئۈزۈلۈپ، تېشىلىپ، ئۇپراپ تاڭ ئاتتى
تاسمىلاردا، بۇرما مىخىلاردا.
كارخانچى، بىزنى ئويغاتتى

تاشنى سىقىپ سۈيىنى چىقىرىپ
چىقىرىپ ئوي تاغنى ئويماي گۈزىدىن،
قاتتىق جىسمىنى قاپلىق روھىدىن
بىز ئىس چىقارساق قارا مورىدىن
ئىش چىقتى قولىدىن
پەخىردىن ھاجىمنىڭ،
چىقتى قۇدرەتلىك ئېغىر سانائەت.
زاۋۇتتىن چىققان پولات چىۋىقتىن
پۈتمەكتە بىنالار ئېگىز، ئالامەت.

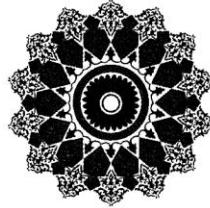
كۆرسىتىۋاتقاندا سېختا ئۇ بىزگە
سۈدەك سۇيۇقلانغان تۆمۈرنى،
ئەزان چىقتى تىلىدا سۇنىڭ،
كۆردۈك بىز ئۇنىڭ
دىلى سۈدەك ئېرىگەن ھالدا
تەلپۈنگىنىنى قۇشتەك ئېگىزگە.
ئىزدەپ ئالەمدىن مەڭگۈلۈك دالدا
كۆرسەتتى تۈۋرۈكسىز ئاسماننى بىزگە
ئالەملەرگە ئېگىلگەن ھالدا.

دانلاشقان تۆمۈردەك غەپلەتتە قالغانلار
ئۆمرى ئۇپراپ يىڭىندەك قالغانلار
قارىغۇلارچە ئىزدەر
تۆمۈرنى كاندىن، ئۆلۈمنى جاندىن
تاپالماي ئاندىن مەنبەسىز بىز دەر...

※ ※ ※

ۋەتەننىڭ ئانا تاغلىرىغا
تولغان رۇدا، «بىز تولغان قىز» دەپ.
تاغلاردىن، تاشلاردىن، مەنبەنى ئىزدەپ،
قەلبىگە ئاشقىلىق سېلىنغان بىر ئەر.

2014 - يىلى 8 - ئاينىڭ 26 - كۈنى.

مۈشۈك پىياز يېگەندەك

ئىچ پۈشۈقى
مۈشۈك پىياز يېگەندەك
ئاز - ئازدىن يەپ بولاي دېدى
ئاق قەغەزدىكى قاراڭغۇنى،
ئىسمىدىن ئاققان سۈنى
رەڭسىز، ئاۋازسىز چاچماقتا پولغا.
ئىشىك، دېرىزىدىن كىرگەن كۈن نۇرى
سايەمنى ئۈشتۈمتۈت ئالارمۇ قولغا؟

نومۇر تاختىسى باشقىچە بىر جىپ
سېلىپ ئۆتمەكتە ۋەھىمە يولغا.

كۆك تاكسى تىللاندى «كۆك پىت» دەپ
تىللىغان توك ھارۋا ئۆزى سۆۋەرەك.

تام تۆشۈكىگە كىرىۋالسام
ساراڭ قىلىۋېتىشى مۇمكىن بولغان تام.

سۇدىن سۈزۈۋالغان جىمجىتلىقنىڭ
ئىچىدە بېلىقتەك ئۈزۈپ يۈرەر غەم.

كېلىۋاتتىم خالتا كوچىدىن
ئەزان ئاۋازى ئاڭلاندى بىردىن.

ھەممە ئاۋازنى تېگىششۋەتتىم
ئۆيۈمدىن ئاللاھنىڭ ئۆيىگە كەتتىم
ئۆزۈمنى بىر تالمۇ ئاشۇرۇپ قويماي
گۈللۈك گىلەمگە بېرىۋەتتىم.

2014 - يىل 8 - ئاينىڭ 27 - كۈنى.

تۇپراق بېشىدا

قېشىدا

دەرەخلەر قاتار - قاتار
ياساشتىن بۇرۇنقى كارىۋات، ئورۇندۇق.
ياشاشتىن زېرىككەنلەر ئارام ئالار
سوزۇلۇپ يېتىپ، تۇرۇپ، ئولتۇرۇپ.

ھاياتنىڭ تېشىدا
كېتىۋاتقان
توپ - توپ كۆرۈنمەس ئادەم.

توپلار تۈزۈپ
ئۇچتى ئاسمانغا.
ئاسمان بىلەن يەر تۇتىشىپ
بىز باردىن يوققا قەدەم باسقاندا.

چۈشتىن كېيىننىڭ ئىچىگە كىرسەم
كۆرۈنۈپ تۇرار ئارتۇق نەرسەم.

دىگەر ۋاقتى بىلەن قەسەمكى
مەندىن ئىككى ھەسسە ئۇزۇن سايەم.
سايىدەك ئۆمۈر ئالدىدا مەن يوق،
قەلەم تەۋرەتكۈچى مەن توغرىلۇق
يازار ئاخىرىمنى ئاسماندا تۇرۇپ.

2014 - يىل 8 - ئاينىڭ 28 - كۈنى.

دادا قوشۇق شەيخ

مامۇت ئاقساقال —
يۇرتنىڭ چىرىغى،
توقسان يىل بولغان يېنىپ تۇرغىلى.
ئەڭ ياش ئوغلى —
بېغىدا تۇرغان
بىر تۈپ قېرى ئەنجۈر دەرىخى.

ئۇنىڭ ياشلىقى —
كۈندەك توقاچ نان،
ئانىسى كىيىملەرنى خۇش بولسۇن دەپ
كىيىم بار ئىشكەپقا تىقىپ قويغان.
شۇ تۈنۈگۈنگە يەتمىش يىل بولغان —
دادا قوشۇق شەيخكەچە
ئون ئەۋلادنى بەردى ساناپ.
ئۇنىڭمۇ ئالدى، ئۇنىڭمۇ ئالدى
ئادەم ئاتىدا قالدۇ توختاپ.

ئادەمنىڭ يىلتىزى تۇرىدۇ چاقناپ
ئەنجۈر شاخلىرى ئارىسىدا.
ئالەمنىڭ يىلتىزى سەندىن بىر چاقماق
بىز ئۇنىڭ سايىسىدا، سايىسىدا.

2014 - يىل 8 - ئاينىڭ 28 - كۈنى.

ئۆستەڭ بويى كوچىسى

ھوي، بۇ نېمە توۋلاش؟
چىۋىنلەر ئولاش - چولاش
يازنى قۇراشتۇرماقتا،
تىك، پاراللىل يا قىيپاش
ئۆزلىرى تېرىپ كەلگەن ھەرخىل پۇراقتا.

ئىككى ياقتا تۇرىدۇ
بىنالار غېرىبقىنا.
ئىچىگە كىرىپقىنا زەنجىر بەنت بولغان سۇ
كۈچ - قۇدرەتتىن، ھەسرەتتىن ئىچى يورۇپ تۇرغان سۇ.

بىر تاش ئۆستەڭ
ئاقماقتا كوچىدا
ئاقماقتا قۇرۇق ئىسمى بىلەنلا.

چىقتى ئەنجۈر ساتقۇچى
قولدا سېۋەت كۆتۈرگەن.
سېۋەت ئۈستىدە ئەنجۈر ياپرىقى
ياپراق ئاستىدا مەي بولغان شېئىر،
ئۇلۇغۇر شائىر يېزىپ بەرگەن.

ئۈنسىز ئاقار ئىسمى باشقا سۇ.
ئۇ
ياز شامىلىنى قويۇۋەتتى،

ئىشكى ئوچۇق تىنجىق كوچىغا،
ئاستىدىن ئۆستەڭلەر ئېقىپ تۇراتتى
مەڭگۈلۈك سەپەردىكى يولۇچىغا.

2014 - يىل 8 - ئاينىڭ 29 - كۈنى

سۇلتان سۇتۇق مازىرى

ئۆلۈكلەرنىڭ بازىرى
تىرىكلەر كۆرمەيتتى، كۆرمەيتتى.
دوغچىنىڭ چاڭقاق ئاۋازىدىن
ئەتراپقا بىرلىك توپا ئۆرلەيتتى.

تاۋۇز ساتقۇچىنىڭ تەرلىگەن يۈزى
ھاۋانىڭ يورۇق ئەينىكىدە
تىلىنغان تاۋۇزدەك ئەكس ئېتەتتى.

دەرۋازىدىن كىرىشىمىزگە
لەيلى گۈلى
ئوتتەك سالام يوللىدى بىزگە.

بىز
گۈل بەرگىنى ۋارقلاپ
كۆرگىنىمىز نەم، قىزىل ئىز
شەبنەم يازغان سەھىپىلەردىن.
سۇلتان ھېچ يەرگە قاچالمايتتى،
قەبرىسى بىلەن قويۇپ يەردىن،
رىشاتكىلار تۇراتتى ساقلاپ
قول قېنى؟ قىلىچتەك ئوينىغان ئاپتاپ
قۇياش يورۇتقان ئەسلىمىلەردىن.

گۈمبەز ئۈستىدىكى يېڭى ئاسماندا
تەنھا بۈركۈتنىڭ كۆرۈش سەزگۈسى

ننگاهىم بىلەن ئۇچراشتىمۇ لېپ - لېپ
كۆردىم بۈركۈت ياقام ناۋات رەڭگى.
ئېتەكلەر ياقا ياقىلار ئېتەك ...

ماشىنا قوزغالغاندا
ۋادەكتىن بىر ئەرۋاھ قاراپ تۇراتتى
بىر نۇردىن تېخىمۇ ئېگىزدىكى
قۇياش ۋە ئاسمان يورۇپ تۇراتتى.

2014 - يىل 8 - ئاينىڭ 29 - كۈنى.

قۇمچاق

كۈزنى تۇتماقچى بولاتتىم
قوغۇن پۇرئى كېلىۋاتقان
شېئىرنىڭ جەنۇبىدىن.

قوللىرى لاي رەڭ
يوللىرى توپا
مەرى ئىسسىق قارا قۇمچاق قىز.

تۇيۇقسىز چىقتى پاقا
دىك - دىك سەكرەپ
ھويلىدىن باغقا.

بەك كىچىك بېشى،
پۇتلىرى ئىنچىكە يېتىلگەن،
يېتىلمىگەن كۇرۇلدىشى،
ئۆمىلەۋاتقان بوۋاق ئىكەن.

بەك ئوماق ئىكەن،
دىكىدە قىلىپ
كىرىپ كەتتى گۇگۇمغا.

مەنمۇ خۇشال كىرىپ كەتتىم
ئىشىكتەك ئوچۇق مەۋجۇتلۇقۇمغا.

2014 - يىل 8 - ئاينىڭ 30 - كۈنى.

شېئىرنى قانداق ئوقۇش كېرەك

ئاۋۋال سۆزلەرنى ئېزىش كېرەك
سۈبى چىققۇچە
ئانام سىركە سىققاندىك،
كۆك ئۈزۈمدىن.

سورايىمەن بىر ساپاق تۈننىڭ تەمىنى
سۆزلەرگە ئېسىلىپ قالغان ئۈزۈمدىن.

قانداق ئېغىز تېگىش كېرەك؟
بەك چۈچۈمەل بولسا ھەسرەت،
بولسا ھال رەڭ، دۈپدۈگىلەك.

ياغلىقنى قانداق چىگىش كېرەك؟
سىڭلىم چىقماقچى بولۇپ كوچىغا
گۈل ياپرىقىدا يۆگىسە ئېڭەك،
تىكەن سانجىلسا قول ئۇچىغا.

كۆڭلەكنى قانداق كىيىش كېرەك؟
ياقىسى ئېتەك بولسا،
يەڭلىرى يىپەك بولسا.

سۇ ئۆزىنى تونۇيالمايدۇ
كۈندۈزدە قارا بېسىپ، جۆيلۈپ كېتىپ.
سۇنى قانداق ئىچىش كېرەك؟
— يۇيۇۋېتىپ.

بىر ۋارق ئاسمانغا يازغاندا سەن
قارا سىيادا،

قاپپەسى ئاي.

شېئىرنى قانداق ئوقۇش كېرەك؟
— ئۇخلىماي.

2014 - يىل - 9 - ئاينىڭ 1 - كۈنى.

چۈجە موللامنىڭ مانتىسى

تاشتىن قاتتىق يۇرت
سۇيۇقلانغان ئەسلىمىسى
رەڭسىز رەسىمدەك كونا يىللاردىن.

ئۇشتۇمتۇت
يۈرىكىمگە تۇتاشتى ئوت
ئاتۇش تاتلىق يۇرت.

چۈجە موللام
چۈجە موللام
گۆردىكى ئۆلۈكلەر تاماق يېسە
مانتىدىن باشقىنى يەرمىدى؟
سەن ئەتكەن مانتىنى دېمىسە
يەكشەنبە بازار، كەلمەي خېرىدار
قاسقانداك سوۋۇپ كېتەرمىدى؟

دېھقان ئاق قوناقنى سېتىپ بولۇپ
يۈگۈرەر قاسقانغا مانتاڭدىن بۇرۇن.

باغۋەن ئەنجۈرنى پۇل قىلىپ بولۇپ
ئاشخاناڭدا مالتىلار قويۇن.

بىر يۈدە ئوتۇننى يەرگە قويۇپ
ئوتۇنچى بوسۇغاڭدا قىسار بويۇن.

يەپ باقمىغانلار پۇشايما يەيلى
قىما قىلىپ ئاچچىق يىللارنى.

چۈجە موللامنىڭ ئەرۋاھى،
شاھى قۇياشتىن تاج كىيىپ
يول ئالغان قەدىمكى ئاسمانغا.

داستىخنى كەڭ، شاھانە يۇرت.

قول سۇندۇم بىسىمىلاھ دەپ داستىخانغا،
رىزىق بەرگۈچى تارتسا ئۇشتۇمتۇت
ھەممىمىز زار بىر بۇردا نانغا.

سۆزلەرنى ئاسماندىن ئۈزۈپ بىر - بىر
ئۇيغۇر تىلىدا تىزدىم قاسقانغا.
مەن جانغا تېگىشكەن ئىسسىق شېئىر
بولارمۇ ناشتا كىتابخانغا؟

2014 - يىل 9 - ئاينىڭ 2 - كۈنى.

ئەنجۇر پىشىتى

ئوڭ قولۇمنىڭ چۈشى:
كۆمۈلگەن ئەنجۇر دەرىخىنىڭ
يوپپورۇق ئۈستى
يېشىلغا ئايلانغاندا،
شاخ - شاختا مانتا
باغۋەن ئەتمىگەن.

ياز بىلەن كۈز كەتسىمۇ ئاستا
يىل بويى ئېغىزدىن تەمى كەتمىگەن.

تۇغۇلماستا
ھېچكىمنىڭ قولى يەتمىگەن،
ھېچكىمدىن تەخسىرەت يەتمەيدىغان
ھاۋادىكى ئالتۇن بوۋاقلار.

يۈڭكى يوپۇرماق، ئاق سۈتى ئاپتاپ،
مەن غەمكىن ئاتا كېلىمەن ئاقساق.

پىشىتى ئەنجۇر جەننەت مېۋىسى.

شامالنى ئەۋەتتى تاغ تەرەپتىن،
چىقتى ئەنجۇر جەننەت مېۋىسى.
ئىسمى چاقىرىلسا باغ تەرەپتىن
چوغنى پاختىدا ساقلار ئىگىسى.

مېۋىسىمان ئوچۇق ئەۋرەنتىدىن
پىشقان ئادەمنىڭ كەلدى يېگۈسى.

ئەنجۇر سورىدى ئۇيغۇر بوۋايدىن
مېنى ئۇرغىنىڭ نېمىسى؟

— سەن بوۋىمىزنى ئازدۇرغان مېۋە
يېيشتىن بۇرۇن بىر شاپىلاق يە!

جەننەت سېماسى ھويلىمىزدا،
ساماۋى خۇشاللىقتا ھاياتىمىز.
قىشتا ئەنجۇر كۆمگەن قولىمىزدا،
ئەتىيازنى چېچەكسىز ئاچىمىز.

2014 - يىل 9 - ئاينىڭ 3 - كۈنى.

شامالنىڭ ئىچىدىكى

— شامالنىڭ ئىچىدىكى كىم؟ دەپ سورىسام
زۇۋانغا كەلدى تام،
— مەن ئەمەس، مېنىمۇ لايدىن ياراتقان.

سورىدىم، شامالنىڭ ئىچىدىكى كىم؟
چاقى توپىدا، شامال توختىدى.
شامال قوزغالدى، ئالدى - كەينىدىن
ئىتتىرىۋاتقان ئادەم يوق ئىدى.

كۆرمىدى ئادەم،
ئادەم قورقىمىدى.
لېكىن شامالداك ئۇمۇ توختىدى،
كۆزدىن يىتىپ كەتتى، يوقىدى.

2014 - يىل 9 - ئاينىڭ 6 - كۈنى.

ۋاقتىنى ماغدۇرغۇچى ۋە توختىماي قول سائەتكە قارىغۇچى

مەڭگۈنى كۆرسەتتى
بارمىقىم ئۇچى،
ئەتىگەن سائەت ئۇچتىن ئۆتكەندە،
ئاسمانغا ماڭغاندا بىر يولۇچى.

ئىككى غاز تۇخۇمى ئۆتكەندە ئۇچتىن،
ئۆسكەندە بىر تۈپ تەتۈر سۆگەتتەك
قۇيرۇقۇم كېچىنىڭ ئوتتۇرىدا ۋە
كارىۋىتىمىدىكى ئايال يوق يەردە.

ئاممىياك پۇرىقىدىن قورقۇۋاتىمەن.

سەن

نەيزىدەك ئۆسكەن ساقلىمىدىن قورقۇپ،

مەن

كىيىملىرىڭ ئىچىدىكى ھاڭدىن قورقۇپ.

كۈن توغرىلۇق زورۇقۇپ يازغان مىسرالىرىم

دېرىزىدىن ئۆتۈپ كۆرپەمنى قانغا بويدى.

گېزىتكە ئورالغان ئىسسىق گۆشناننى

ماڭا سۇنغۇچى بىر ئايدىن كېيىن،

جاندىن ئايرىلدى، ئىسسىق جېنىدىن.

قۇلىقىم پىشقان، ئىچىم ئېچىشقان

گۈل پۇرىقىدەك ۋەھىمىدىن.

قەغەزنىڭ پارتلىغان ئاۋازى بىردىن
ئىلھامىم ئېقىپ كەتتى بىكاردىن.

قارا سىياھ ئىچىدە بىرنەچچە ئادەم مىدىرلايتتى،
مەن توپا ئىدىم، مېنى مىدىرلايتتى،
مەن مېۋە يېدىم، ئۇرۇقلىرىم جىمىرلايتتى،
مەن جەننەتتىن قوغلانغانىدىم.

ئەزان ئاڭلاندى، كېلىۋاتاتتى جەننەت ھىدى،
ئۈستىگە ئاي ئورنىتىلغان قۇرۇلۇش.
كۆك گۈمبىزى ئوچۇق ئىدى،
ئاسمان جىسىملىرىدا شىددەتلىك بۇرۇلۇش.

ئەتىگەن سائەت سەككىزدىن
بىر قىزىل گۈل ئۆتكەندە،
قۇياشتەك كۆيۈۋاتقان بىر كىشى
سائىتىگە قارىدى.

2014 - يىل 9 - ئاينىڭ 15 - كۈنى.

مېنىڭ قوشنام ساقچى

گېنشۇناس ئالىم نېمە قىلماقچى؟
ئافرىقىدا ئۆسكەن ئاق گۈلنى
يات تۇپراققا يۆتكىگەندە
بىنەپشە رەڭدە.

مەن چىققاندا كارىدور غەمدە،
مەن قويۇپ قويغان بىر تەشتەك گۈل
ماڭار يازغا تەڭكەش قەدەمدە
بىنەپشە رەڭدە.

بىر تۈپ دەرەخ چاقىرىلغاندا
يوپۇرماقلارنىڭ رەڭگى ئۆزگىرەر.
بىر تۈپ ئادەم چاقىرىلغاندا
كۈز كېلەر،
توغراقلاردەك ئورتاق بىر نامغا.

قۇرغاق يىللاردا مەن قېرى بېلىق
ئۇلار ئۇچۇپ كەتتى ئاسمانغا.
سۇلار قاچماقتا جۈمەك يېرىق
ھاجىتىم چۈشتى تام قوشنامغا.

يېتىپ كەلگەندە ياردەمگە ئۇ
يان قورالى كۈلۈچ ئىدى.
يەنىلا ئايال، ساقچى ئايال،
ئورۇلدى بۇرۇنۇمغا ئەتىر ھىدى.

مۇزدەك تام،
تاپانچا تەڭلەپ تۇرغان غېرىبىلىق
ئايال قوشنام
ساقچى فورمىسىنى سېلىپ،
ئۇخلاۋاتقاندىن بىنەپشە رەڭ،
تېكىنىگە ئۆزى سانجىلىپ.
بەرگىلىرىنى ئۈزۈۋەتسەم...

سامادىن مۇقەددەس تۈزۈم چۈشۈرگەن،
ئۆز ئوربىتامدا يۈرەمەن لەيلەپ،
ئەڭ كىچىك گېن زەنجىرى تۈزۈپ بەرگەن،
ھاياتنى قايتىدىن تۈزۈمسۇن دەپ.

ئاسمان غىچىرلاپ ئېچىلىۋاتاتتى،
چىقىۋاتقان زەنجىر بەنت كۈندەك.
يازسام پىكرىم چىچىلىۋاتاتتى،
يېغىۋاتقان بىنەپشە گۈلدەك.

2014 - يىلى 9 - ئاينىڭ 22 - كۈنى.

كەلپىن چامغۇرى

ئېتىزدا نۇرى
يۇلۇنغان قىزغۇچ باشلارنىڭ.
بولماي بىر باش كەلپىن چامغۇرى
بولغاي قىشتا نېمە ھۇزۇرى؟
قۇيۇق ياكى سۇيۇقئاشلارنىڭ.

ئۆيۈم بىپايان
ئۈستەلدەك قاچسام،
مۇساپىر قەلەم قەغەزنى ھۆللەر.
ئاپتوبۇسنىڭ ئىشىكىنى ئاچسام
يۈگۈرۈپ كەلدى ئالدىمغا چۆللەر.

قۇياش يالاڭباش، يالغۇچ زېمىن
دەرۋىشتەك ئەرلەر يۈكسەككە ئۆرلەر.
بوستان چاچ قىزلارنىڭ ياغلىقىدىن
ئېچىلىپ تۇرار رەڭمۇرەڭ گۈللەر.

چۈش كۆرەر
چامغۇر كۆكى،
يەر ئاستى شەھەردە كېتىۋاتقاندەك.
يورۇق يۈزىدە قورۇقى، تۈكى
قۇياش ئېتىزغا پېتىۋاتقۇدەك
ئۈستىدە بىر تاغار ئالتۇنى — يۈكى.
تاجسىز بىر كىشى چىقىۋاتقۇدەك

دېھقان مەن بۇ يەرنىڭ پادىشاھى دەپ.
ئۈستىبېشىنى قېقىۋاتقۇدەك
قوپ، توپىدا ياتقان ئاقسۆڭەك!
دېھقان مۇلايىم ئېڭىشىپتۇ،
ئاندىن چامغۇرلار ئورنىدىن تۇرۇپ
ئوتياش بازىرىغا مېڭىشىپتۇ.
ئوخشاش بولسىمۇ چامغۇر، ئاق تۇرۇپ
نەرخىنى يامبۇغا ئېلىشىپتۇ...

ئەسسالام يولۇچى نەدىن كەلگەن بول
يات ئەمەس ئادەم، ئادەم ئاتىمىز.
يىپەك يولىدۇر قەدىمكى بۇ يول،
ئىشىكلەر ئوچۇق قونساڭ ياتىمىز.
ھەممىمىز چامغۇر
بۇلار يەردىن كۆرۈنمەس بىر قول،
كۆك ئاسمانغا يىلتىز تارتىمىز.

2014 - يىل 9 - ئاينىڭ 24 - كۈنى.

جەنۇب شېۋىسى

بېشى، يوپۇرمىقى، غوزىكى بار،
ئېتىزدىن ئۈنگەن ساناقسىز كىشى.
ئىزدەپ ماڭغاندا ئۆز - ئۆزۈمنى مەن
سۇدىن ئاڭلاندى قەدەم تىۋىشى،
جەنۇبتىن كەلگەن سۈيى يوق كىشى.

قۇرغاقچىلىق توختار،
يامغۇر — كىرىپكەتە يېزىلغان خەت.
سۆزلەرنىڭ مېڭىشى كىمگە ئوخشار؟
مەنە كىيىم كىيىپتۇ رەت - رەت.

پېشانەم ئويمان - دۆڭ،
ئوڭۇم بۇغداي ئۆڭ،
شېئىرىم بۇغدايدىن ئالغان مول - ھوسۇل.

كەلدىم شىمالدىن، يامغۇر، شامالدىن
جەنۇب ئىسسىق قۇچاقلار مېنى.
تەلەپپۈزۈمدە، يېگەن تۈزۈمدە
قۇشقا ئوخشاش كۆتۈرۈپ يۈردۈم
ئۇنىڭ ئىسمىنىڭ ئېغىرلىقىنى.

«قۇش مېڭىسى بىلەن
ئىش ئىگىسى بىلەن».

دېھقاندىكى تىنىمىسىز ئىشلەيدۇ مېڭەم
نەدىن كەلگەن، كىم تېرىغان دەپ،
جەنۇبىنىڭ تومىتاق شېۋىسى بىلەن،
سېنى توختىماي ئىزدەيمەن ئىگەم.

2014 - يىلى 10 - ئاينىڭ 20 - كۈنى.

قىشلىق چاق

كەينىدىن قارىغاندا،
ئوتتۇرى ئاجرالغان قىزىل ئاي —
كېتىۋاتقاندا مۆدۈرۈپ قاردا،
قىزىل پوپايىكىلىق قىز دەپ ئاتالغاي.

كەينىدىن قارىغاندا
دەرەخ شېخىدا ئولتۇرۇپ
مۇزدا كېتىۋاتقان ماشىنامغا،
قارىغان ئاق قۇشقاچ كەتتى ئۇچۇپ
تېپىلىۋاتاتتى چاقلار بىر يانغا.

قارىدىم مۇزدەك سۆزلەردىن
يات تىلىدىكى ئۈستام بار ياققا،
ئۇ ماشىنامنى كۆتۈرۈپ يەردىن
دامكراتتا،
ئالماشتۇردى قىشلىق تۆت چاققا.

ھاياتقا تېشىدىن قارىغاندا
ئۇپرسا تەن
مەڭگۈلۈك سەپەرگە ماڭغان جاندا
ماشىنا مەن
چاقلرىم يەڭگۈشلىنەر ئۆلۈم بىلەن.

2014 - يىلى 11 - ئاينىڭ 14 - كۈنى.

پارچە ساقال

بار مۇنداق ماقال:

«ئادەم ئەتكەنگە تازىم ئەت».

ئۇزاتقاندا بىزنى ئاق تاغلار

ساقلاۋاتقان قىش ئۆچرەت.

تار جىلغىدا

ھېلىغىچە تۈزلەلمەي بىر سەپ

پۆپۈكلۈك نەيزە تۇتقان چىغلار؛

سۇ ئۆز ئىزىنى ماڭغاندا ئىزدەپ

ئادەمسىز، قەبرىسىز بىر ئېقىن يىغلار.

غېرىبلىقنىڭ شېۋىسى قانچە؟

بوران غارالڭ - غۇرۇڭ ئاۋازدا،

ھاۋا، سۇ، تۇپراق سۆزلەر تۇرپانچە،

تەلەپپۈزى بىز چالغان سازدا.

پارچە ساقال، ساقال پارچە،

ئاي ئىككى پارچە، خىيال قانچە؟

ئايال ئايدەك ئىككى پارچە

سۇنار يىڭنەم يامىغانچە.

ئالەم كىتابىدىن پارچە - پارچە

زامان، ماكان، ئىنسانلار، بارچە...

2015 - يىلى 11 - ئاينىڭ 15 - كۈنى.

كىيم

چاپلاشتى ماڭا رودۇپايدەك.

بويۇم ئېگىز
ئۆلۈمدىنمۇ،
ئازابىم كېلەنسىز، ئېنى كەڭ، سېمىز،
يالىڭاچ ھالىتىم ئادەممۇ، جىنمۇ؟

تاپىنىغىچە ئورالغان كېچە،
تېلىسىم گۈزەللىك ئاي چىققان تۇرقۇڭ.
لەيلەپ قالمىمەن كارىۋات ئۈستىدە،
بوراندا يىرتىلغان ئاق يەلكەن — ئۇيقۇم.

ئويغانسام
كۈن ئالتۇن رەڭدە،
كىيىۋاپتۇ كۈندۈز ئىچ كىيىم.
ئېگىلگەندە،
كۆرۈنۈپ قالار ھەممە ئەزايى —
بېلى
ئەگمىلىرى،
ئويمىقى گاھى.

ئۆچكە — جۇۋىلىق، ساقاللىق كىشى،
ئامالسىز تىك ياردىن سەكرىگەندە.
مايمۇننىڭ ئىشتان بىلەن نېمە ئىشى؟
پەلتۇلۇق قاغا قاپقارا غەمدە.

زىياپەتتە مەن،
ئەقىدە — تاج، تاجىم بېشىمدا.
ھەممىدىن بەھۇزۇر ھەمدە كاتتا مەن،
پاكلىق نۇرى چاقنار بېشىمدا.

شۆپۈكلەر — مەن مېۋە يېگەندە
ئالدىراش - سالدېراش سالدۇرغان كىيىم.
غايىبىتىن بىر ئاۋاز يېمە دېگەندە،
شەيتىنىم كۆرسەتتى بۇدەك ھەم شېرىن.

چەكلەنگەن مېۋىگە قول ئۇزاتقاندا،
ئادەم ئاتىمىز قىپپالغىچ.
ھاۋا تەڭرىدىن ئۇيالغاندا،
ئۇيات يېرىدە بىر تال يوپۇرماق.

كىيىمىم ئەت رەڭ،
بىر كۈنى تۇيۇقسىز سېلىۋېتىمەن.
ئاندىن غەم ۋە شادلىقتىنمۇ كەڭ
پەستىكى ئاسمانغا كىرىپ كېتىمەن.

2014 - يىل 10 - ئاينىڭ 24 - كۈنى.

چۈن دورسى چاچقاندەك

ئاچقاندەك

بىر يېزا ئىككى قانستىنى.

ئاچقاندەك قىزغۇچ ھاياتىنى

قوناق پۆپۈكلىرى شامالدا.

سۇنىڭ مىڭ جېنى

ئىزدەر بىر دالدا.

ئاق بۇلۇتلار سۆرەيدۇ،

ئىگىسىز موزاي مۆرەيدۇ،

ئاۋازى ئويمان - دۆڭ.

دۆڭدىن چۈشسەم سۇيۇق رەڭدە،

ئاي — تۇل خوتۇن، كۆزلىرى مەندە.

مەن سۇندۈكتەك سۇ ئىچكەندە

جۈمەكنىڭ تۇمشۇقى يالغان.

لايدەك ۋەھىمەمدە

قۇش ئىزى قالغان.

ئىككى قۇلىقىم ئاڭلاپ بىر نۆۋەت

ئىلھامىم بەش كۈنلۈك قاچقاندەك.

مازاردىكى بىر تۈپ سۆڭەت

قوللىرىنى دۇئاغا ئاچقاندەك.

ئاسماندىن چۈشكەن كىتابنى ئاچتىم،
تور، تۆشۈك كېچىدىن، دۇنيا ئىشىدىن
ئۆلۈم يوق يەرگە گىزىلداپ قاچتىم.

2014 - يىل 10 - ئاينىڭ 24 - كۈنى

كېپىل ئىزدەش

كۈز قويغان ئالتۇن پەش
دەل - دەرەخلەرگە،
شېئىردەك گۈزەل سەھەردە.

جەنۇب قۇشىدەك كەلسەڭ ئەگەردە
چاڭگا تىزغىلى بۇ شەھەردە،
كۈندۈزلەر يىرتىلغان پۇرلاشقان ئاق بەت،
سەن كېپىل ئىزدەپ، مەن قاپىيە.

قاپىيەگە چۈشمىگەن سۆز سەن،
كىرىپك بىلەن قورشالغان كۆز مەن
كۆككە بويۇن قىسىپ قارىغاندا.

قېنى بىز يالغۇز قالغاندا،
قىزارغان كۈندەك نان ياققانلار؟
ھارۋىغا تۆت پەسىل تىزغان باققاللار...
ياق، ياق، بۇلا ئەمەس، ھەممىسى،
بۇلا ئەمەس، تۇرمۇش مەنسى.

ئالدىمدىكى قەغەزدە
سۆزلەرگە ئىسسىق ئۆتۈشۈپ تۇرار،
كۆزلەر كۆرمەس، سۈركىشەر، پۇرار،
سىياھى ئاق، ھۆل بولار، قۇرار...

ياق - ياق،

شېئرنىڭ بىردەملىك مەنىسى بولار.

مەن سۆزلەرگە بولۇپ كېپىل

يوقتىن بارنى كۆرسىتمەن.

ئىسسىق جاننىڭ ئىگىسى بىر،

قورقما، مەڭگۈلۈكنىڭ ئىچىدە سەن.

2014 - يىل 10 - ئاينىڭ 26 - كۈنى.

تۆت تۈپ دەرەخ

ئېچىلغان زامان كىتابى،
زامان بىرمۇ، ئىككىمۇ، ئۈچمۇ؟
«يول ئازابى گۈر ئازابى»
ھايات سەپەردە كۆرگەن چۈشمۇ؟

سايدىن يۈگۈرۈپ چىقسا تۈلكە،
توپا چىرايغا يۈگۈرەر كۈلكە.
سايدىن ئۇزۇن ئەسلىملەر
ئايلىنار كېيىنچە بىر ياۋا گۈلگە.

چۆل ئىچىدىن ھۆركىرەپ چىققان
كۆزىنىڭ ئېقى پۇلتىيىپ چىققان
ماشىنىنىڭ قورسىقىدا،
ھەزىم بولمىغان ئۈچ - تۆت كىشى.
قىيسايغان بېشى،
كۆزىدىن تۆكۈلۈپ چۈشەتتى چۈشى،
شامالنىڭ خاتا يۆنىلىشى،
بىزنىڭ توغرىدەك،
چىقساقمۇ چەكتىن.

سۈپەتكە بېسىلغان يېسىمۇبەلەكتىن
يېشىل تۈگمىسى يېشىۋېتىلگەن
غۇنچە بوي چوكاندەك بىرقانچىسى.

سۇر بۇلۇتلارغا بېسىلغان پامغۇر،
ھۆلدەرمۇ بۇرۇتۇمنى بىر تامچىسى؟

يېزىنىڭ ئىسمى
چۈشتى ئاسماندىن
بىزنىڭ بىپايان تىلىمىزغا.
تۆت تۈپ تېرەك تاشلىغان سايە،
توشقۇزدى ئاپتېپىڭنى دىلىمىزغا.

2014 - يىل 11 - ئاينىڭ 10 - كۈنى.

قۇم رەسىملىرى

تام تۆشۈكىدە ئېچىلغان ھەسرەت،
مۈشۈك قاراپ تۇرغان كوچىدىن
پەشتاقلارغا چۈشۈۋاتقاندا.

بىر تۈپ قىيىن سىز، يۈزى نېپىز قىز،
كەچكۈزدىن قىزىرىپ چىقىۋاتقاندا.
ھويلىدىكى بىر توپ سەيياھ بىز
قەدىمى ئاستا، خۇشاللىقى تېز.

قۇم قاتما رەسىملەرنى كۆرۈش ئۈچۈن
قۇم كېرەك، كۆز كېرەك، كۆزدە سۇ كېرەك،
كېرەك قۇم تاغدەك ئويغاق بىر يۈرەك.
قۇم كوچا، ئۆيلەر قۇم، دەرەخلەر قۇم،
قىيپاش ئېچىلغان قۇم دېرىزىدىن
ماراۋاتقان كىم؟
كۆرۈنمەس باش.

قۇمدىن ياسالغان ھەممە ئازابىم،
خۇشاللىق ياسالماس ئەزەلدىن مەندە.
بىز شۇنداق ئويلىغان، ئىشەنگەن دەمدە
سىزىلغان بىپايان قۇملۇق كۆپ رەڭدە.

بۇرۇلدى مۇشۇك چەكسىز ئوچىغا
نوركا پەلتۇسىنى سېلىۋېتىپ
قۇم سانالماقتا،
بىز كېتىپ...

2014 - يىل 11 - ئاينىڭ 11 - كۈنى.

ئۇرۇق - تۇغقانلار باراۋىتى

قۇلاقلار يورۇپ كەتتى
ئاسمان پۇتى گەپلەرنىڭ
ئاستا ئۆرلىگەن ھىلال ئېيىدا،
يا دەملىگەن چېيىدا
سىگىنى چىقىپ قالغان
ئاتونۇش تەمنىڭ.
تونۇش بىر غەمنىڭ،

ھەببەللى،
تۇغقىنىم ئابدۇۋەلى
سېتىۋاپتۇ ئۆيىگە
ئاسماننىڭ كۆك پارچىسىنى.
ئاسما گىلەمدەك قاپتۇ ئۆزىگە
سىدام كۈندۈز ۋە گۈللۈك كېچە.

مۈشۈكىمىز توختىماي مياۋلايتتى،
بىسەرەمجانلىق ئۇنىڭ ئىسمى.
سۈزۈك ئۆيىدىن دات ئۆيگە قايتتى،
بىراق يوپپورۇق سۇنىڭ ئىسمى.

ئىككى سۇ،
يەتتە سۇ،
ئون سۇ،

قاتتىق، قىزغۇچ قىسمى بۇ
تۇرمۇشنىڭ،
زورۇقۇپ يەۋاتقىنىمىز.
يىللار قۇرتتۇر يۈزمىزدىكى
ياغاچتەك يۇمشاق يېيىلگەندە بىز.

بىر تۇغقان،
ئىككى تۇغقان،
ئۈچ تۇغقان،
نەدىن كەلدۇق دەپ ئويلىساق؟
يەردىن ئۈنمەپتۇق،
يىلتىزلىرىمىز بىر بولۇپ چىققان،
سۇدا ئۈزگەن، ئاسماندا ئۇچقان...

ھەممىمىز بىر بىپايان ئۆيدە،
ھەممىمىزنى قىلىپتۇ تۇغقان.

2014 - يىل 10 - ئاينىڭ 28 - كۈنى.

ۋانىدا يۇيۇنۇۋاتقان ئىككى ئوغلۇم

قىش پەسلى ئاق قۇم
كىرمەكتە دېرىزە ئاراچلىرىدىن
بىز چۈشكەن ئېگىز مېھمانخانغا.
ۋانىدا يۇيۇنۇۋاتقان ئىككى ئوغلۇم
بىر جۈپ نېلۇپەرگە ئايلانغانلىقتىن،
نەمخۇش خۇش پۇراق توشتى خانىغا.

سۇنىڭ مارجىنى چاچرىدى تاشتىن
ھاياتىم ئاق مارجان ئۇنىڭ قولىدا.
جۈپلەپ قوللىرىمنى دۇئاغا ئاچتىم،
كۆكتىن چۈشۈۋاتقان كۆك شولىدا.

2014 - يىل 11 - ئاينىڭ 15 - كۈنى.

تۇرپان

قۇياشتىن ئۈزۈلۈپ تۇرپان،
بىر شىڭگىل، بېرىلگەن كۆك كېچىگە.
تۈزۈمى ئۈزۈمدەك ساڭگىلىغان،
كۆك ئاسماندىن مەسچىت ئىچىگە.

تاغلار دولقۇنلاپ،
توختىغان توپان.
كىرسەڭ چوڭقۇرلاپ
دېڭىز ئاستىدا قۇيقۇرۇق تۇرپان.

تويۇپ ئوقۇساڭ خەتىلىرى ئاق تۈن،
تويۇققا ماڭساڭ غاردا تاڭ ئاتقان.
ياتقان ئىت چىشىدەك غاردىكى تاشلار،
قاتقان بىرقانچە يىلەن، تىرىلىۋاتقان كۈن.

جامائەت بامداتتىن قايتقان.
ئاسمانغا مېڭىش ئۈچۈن
كىشىلەردىن سورىساڭ يول،
گۈمبەزدە يول بەلگە — ھىلال ئاي تۇرغان،
جاۋاب بەرگۈچى —
توپىدىن يارالغان ھالەتتە تۇرغان
شۇ تومتاق ئىنسان.

قارىدى نوھ ئەلەيھىسسالام
تاغلار دولقۇنلاپ
توختىغان توپان،
154 مېتىر كىرسەك چوڭقۇرلاپ،
دېڭىز ئاستىدا قۇيقۇرۇق تۇرپان.

2014 - يىل 11 - ئاينىڭ 15 - كۈنى

چاقچاقچىلار سورۇنى

سوزۇلۇپ بويۇنى
ئوغرىلىقچە ئاڭلاۋاتقاندا
قىزىرىپ كەتتى ئالمىلار شاختا.
قىزىپ كەتتى مەشرەپ سورۇنى،
سۆز ئويۇنى، كۈلكە - چاقچاقچا.

قىزغۇچ لەۋلەر ئېچىلدى
گۈل بەرگىدەك.
نازۇك مەنە ئېچىلدى،
چىت كۆڭلەكتە، چوڭقۇر تامبالدا
بولغان قىزدەك ئەرگە بەرگۈدەك.
سۆزلەر بىر - بىرلەپ سەپكە قېتىلدى،
جۈملە سەپ - سەپ مېڭىپ كەلگۈدەك.

چاقچاقچى
ئەتمەكچى
تۇرمۇشنىڭ تۈندەك تۆشۈكلىرىنى،
مەنىسىزلىك تېشىۋەتكەن.
غەم - قايغۇ مەرگەندەك كۆز قىسسە
چاقچاقچى قاقچاقچى قاقچاقچى جەرەن.
بىز ھەر كۈنى كۆتۈرۈپ كەلگەن
تارىخنىڭ ئېغىر چاقچىقى ھەم.

تەرلىمەكتە ئۇيغۇر تىلى
ئىپادىلەشكە بىر مەنىنى —
ئاسمانلاردىن مېڭىپ كەلگەن.

2014 - يىلى 11 - ئاينىڭ 15 - كۈنى.

دېھقانلار بازىرى

ئاسماننىڭ كۆك يۈزىدە
بىر توپ ئەرۋاھ يورۇۋاتاتتى.
بازارنىڭ ساپال رەڭ پۇچۇقىدا
دېھقاننىڭ يۈزى يورۇۋاتاتتى.

كونا ساياھەت كىتابى
ئالدىدا ئېچىلىپ تۇراتتى،
رەڭلەر بىلەن، ئاۋازلار بىلەن
ئوغلۇم ھەجىلەپ ئوقۇماقتا،
ئۆزى ياخشى كۆرگەن پۇراقتا.

ھەر خىل مېۋىلەرنىڭ ئىسمى
غالتەكتە نۇر چېچىپ تۇراتتى.
چۈش ۋاقتى —
بىر مېۋىنىڭ سارغايغان قىسمى،
بىز ئەمەس سايىمىز قول ئۇزاتتى.

چالا ئۆكلەنگەن قوچقار كالىسى
پىشىپ كەتكەن،
قوللارغا چاپلىشىپ كەتكەن،
پادىشاھنىڭ بېشىدەك
يەڭگەن قۇللار تالىشىپ كەتكەن.

بىر كۈنى
چىۋىن بولغان ۋاقتىمدا،
تاقىرباش راھىبىنى نوم ئوقۇۋاتقان
گىزىلداۋىرپ قىلمەن بىزار.

بىر كۈنى پەي قەلەم بىلەن
ھەدىس خاتىرىلىگۈچى مۇنداق يازار:
«شەيتان تۇخۇملىغان بازار».

بىر كۈنى بارچە كىشىلەر
بىر دېھقانغا ئەگىشىپ
شۇئار توۋلىشىپ ئېتىزدا ئىشلەر.
ئاشلىقتا ئەمەس بەلكىم ئاچلىقتا
بارچە ئەللەردىن ئېشىپ كېتەر.

دېھقانلار بازىرىدا
كۆردۈم بەختىيار دېھقاننى
بەھۇزۇر يېمەكتە ئۆپكە - ھېسىپ.
باقماقچى بولدۇم مەنمۇ جاننى
قەلەمنى، دەرد - ئەلەمنى تاشلىۋېتىپ،
(جاھام بىر پاي ئوق قىلمىسا نېسىپ).

ئويلىدىم ئۈستۈمدىكى ئاسماننى،
ئۈستىمىزگە چۈشمىگەن بېسىپ.
ئويلىدىم تەقدىرداش بارچە ئىنساننى،
ئالەمگە مەڭگۈلۈك قويۇلغان بېسىپ.

بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ
توپا - چاڭدىن چىقىپ كەتتىم
تىرىلگەن ئادەمدەك
يېڭى ھاياتىم...

2014 - يىلى 11 - ئاينىڭ 16 - كۈنى

ئىككى تۇتقۇچلۇق ئەگمەچ جامدا قەھۋە ئىچىش

ۋاز كېچىش —

بىر خىل قىزىل سۇيۇقلۇق
ئىسسىق ھور چىقىپ تۇرغان،
پادىشاھنىڭ زىياپىتىدە
دېۋىدەك بويى بار بەستلىك غۇلام
سەدەپ ئاپقۇرغا ئېگىلىپ قويغان.

قولدا ساپال جام شاراب توشقان،
قوڭىدا غىلدىرلىغان شايى ئىشتان،
ئوڭىدا مىڭ ياشلىق موماي، بىر چوكان
ھەر قېتىم مۇزىيغا كىرىپ چىقسام.

يېقىنلاشسام ساڭا ھەر قېتىم
ۋۇجۇدۇم جام، بىر تاشقىن كۈچتىن.
سۇ يالقۇنىدەك نەم لەۋلىرىڭ،
سىرىلار قوللىرىم ئەگىم تۇتقۇچتىن.

ئىككى تۇتقۇچلۇق

ئەگمەچ قەدەھتە

بەردى ئەسقىر قەھۋە قۇيۇپ،
شەرەگە غەمدەك دۆۋىلەنگەن
ئۇيغۇرچە گېزىتلەرنى سۈرۈپ قويۇپ.

نەقەدەر نەپىس - ھە، سىنچىلاي باقسام
يوق ئىدى بۇنداق جام، ياساپتۇ ئىشچى.
يوق ئىدى قەھۋە، سۇ، ئۇسسغان ئىچتى.
تام تۆشۈكىدىن تۇغۇلغان ئىنسان
بىلمەس ھېچقاچان رەھمەت دېيىشنى.

كەچتە قەھۋە ئىچكەچ
جاندەك ئىسسىق سۆزلەردىن
قارىدىم قاراڭغۇ تېنىم ئىچىگە.
ئېچىلغان ئاسمان كىتابىدەك
ئېچىلغان چەكسىز روجەك كېچىگە.

2014 - يىل 11 - ئاينىڭ 16 - كۈنى.

ئايالچە ئاياغ

ئۆچۈپ بولدى ھەممە چىراغ،
ئاسمانلاردا.

يورۇپ كەتكەن بىر پاي ئاياغ
ئۆيدىن چىقسام تۇرار زالدا.

— تۇرۇپسىزغۇ يولىڭىز قاياق؟
خۇرۇمىڭىزنىڭ رەڭگى قاردا،
ئاز - ئاز توختاپ، يەنە توختاپ.

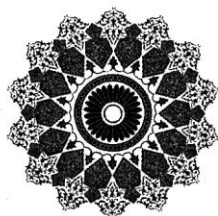
تەن دەسسەلگەن نەم ئىزلاردا،
سەن كىيگەن پۇت تارتىپ، تۇتۇپ
ئەت رەڭ، قىزىق، يالاڭ ئاياغ.

جېنىڭ بارىچە قېچىپ كەلگەن،
كىم كىيگەن؟ جىن كىيگەن يەككە پاي ئاياغ.
ئوڭغا بۇرۇلسام ئوڭخەي ئاتالغان،
سولغا قاچسام سول تەرەپتە جان.

بىلجىرلايدۇ چەكسىز بىر ئادەم،
— ئۆلۈم يالغان، ئۆلۈم يالغان!
بىلمىگەنگە ئاغەم يا ما غەم،
بىلگەنلەر پات - پات ئۇنتۇپ قالغان.

بىر جۈپ ئاياغ يالغۇز قالدى
ھەممە يەردە.
ئۈشتۈمتۈت،
ئىگىسىنى ئىزدەپ ماڭدى
ئۆلگەن پۇت.

2014 - يىل 11 - ئاينىڭ 16 - كۈنى.

شاهمات

قۇم بارخانلىرى، ئاق، قارا ھەسرەت.

توختارمەن تۇيۇقسىز
مېڭىشنى ئويلاپ
قۇم تاغلار بويلاپ
تېز پويىز تونېلغا كىرىۋاتقاندا.

پادشاھ سۈرلۈك،
گەردە
تۈرلۈك - تۈرلۈك
پەنت ئويلاپ، بەند قىلىپ، قىرقتىپ ئويىناپ
تەرەپ - تەرەپتىن بېرىدۇ زەربە.

توپ
ھەر ۋاقىت ئورنىدىن قوپۇپ
ماڭار پەسكە تىك
ئەردەك سۈلكەتلىك.

ئىنچىكە ئاۋازدا ئەركىلەر پىل:
— نېمە قىل،
مېنى قىل!
قىل ئۇيان، قىل بۇيان كەتكەن ھەر دودا
قىلغىلى تاس قالار جاندىن جۇدا.

دېرىزەم ئاق قارغا بەردى ئورون
ئىس قارا ئاتتەك ئەگدى بويۇن.

ھەل قىلغۇچ مىنۇتلار، مىلتىق تەپكىسى
مات بولغان پېچكا،
پېچكا ھەممىسى.

ئالدىدا ياۋروپا خەرىتىسى
قۇبلايخان بىر قول شاھمات ئويناپ
قەدەھ كۆتۈردى ئۇتتۇم دەپ ئويلاپ،
ۋادەرىخ، يەڭگۈچى مەڭگۈلۈك كىشى.

2014 - يىل 11 - ئاينىڭ 18 - كۈنى.

قاسقان شەپكە

1

ئاغزىم بار قوشۇق سالمىغىن گەپكە،
قورالم سۈكۈت شاككاك ئوقۇرمەن.
قاراپ دېرىزىدىن سەن بار تەرەپكە
ئاپئاق يېزىلغان قارنى ئوقۇيمەن.

قاپىيە ئاسماندىكى يازغۇچىدا
كىرىپكىم ئۇچىدا تامچە تاڭ ئاتتى.
ئاق قاپلىغان جىمجىت كوچىدا
ماشىناڭ لاپ - لاپ كېتىۋاتتى.

2

قېچىۋاتىمەن، قېچىۋاتىمەن
قېچىۋاتىمەن چوڭقۇر مەنىگە.
ئىچىدىن پاناھلىق ئىزدىگەن ئادەم
كېتەر تاشلاپ تېنىنى بەزەن.

يېپىلغان تەن،
ئېچىلغان شېئىر.
سۆزلەر قورقىدۇ،
كۆزلەر گۇمانلىق سىر ئاچىدۇ.
ئوغرى پۇتلار قاچىدۇ

ئوزۇۋېتىپ يىپ ئۇچىنى.
ئىنسانلار كارىۋىدىن ئەپچاچىدۇ،
بۇلاپ بەخت ئاتلىق يولۇچىنى.

3

ئىنىم تۇرسۇنجان
ئاددىي بىر ساقچى
چارلار كوچىنى.
ئۈزمەي چىقىپ تۇرغاچ چاتاقچى
ھەر كۈنى ئۆيىگە قايتىدۇ ۋاقچى.
قاسقان شەپكىسىنى كارىۋاتقا قويۇپ
ياتقان بالىسىنى سۆيۈپ قويۇپ،
كۆزىتىۋاتقان مۇرىدە تۇرۇپ
ئىككى پەرىشتىدەك —
ۋەزىپىسى ئېغىر پەرىشتىدەك،
ئۈشتۈمۈتۈ ماڭار ئورنىدىن تۇرۇپ.

تىرىكىنى ئۇخلاشقان،
ئۆلۈكىنى ئۇيقۇدىن ئويغاتقان،
كۆككە كۈن، ئاي، يۇلتۇز ئورناتقان،
مۇھەببەتنىڭ ئوربەتسىدا
ئايلىندۇرۇپ ئويناتقان،
ئۇلارغا ئىنساننى باش دەپ ئويلاشقان.
ھەر بىرىمىز بىر بۈيۈك ساقچى،
ساماۋى تۈزۈمنى بىزگە قوغداتقان!

4

مەن ئاسمانغا بارماقچى،
چىقىم سايمەمدىن.
كۈن - ئايلانغان نۆۋەتچى ساقچى،
كۆز ئۈزمەيتتى ھەربىر ئادەمدىن
ئىش تەرتىپى قىلدەك ئىنچىكە
خاتالىق پەرقى نۆلدەك ئالەمدىن.

5

تىل ساقچىسى
مېنى شېئىردىن قوغلىماقتا.
زېمىندا ھەربىر ئەخلاقلىق كىشى،
ئاسمان تەرتىپىنى قوغدىماقتا.

2014 - يىل 11 - ئاينىڭ 20 - كۈنى.

تاپانېلىق تېغى

تاپالمىدىم ماشىنىلىق،
ئېزىپ قېلىپ
سەھەر يورۇتقان كۆك ئايلىنىدىن.
تۇيغۇم بىلەن يوللارنى سىزىپ،
مەن يازغان شېئىردەك ئەركىن مىسرالىق
شەھەر ئەتراپىنى تۆت ئايلىنىدىم.

تاغ يۇمىلاق كۈندۈزدەك،
تاغنىڭ ئىسمى تاپانېلىق،
قۇيرۇق قىسمى يايىسمان، ئاق.
ئەگىپ ئۆتۈپ مايماق - سايماق.
قىشنىڭ ئاپئاق دولقۇنىدا
بىر بازارغا كىردىم قايناق.

ئەينەكتەك بازار ئەكس ئەتكەن،
قىقاس - چۇقان ئەۋجىگە يەتكەن.
تەلەپلىك ئۆلۈكلەر دەس تۇرۇپ كەتكەن
جەڭگاھ تۇرمۇشى.

جەڭ ھارۋىسىدەك سۆرەپ كەتكەن
قەھرىمان باققالنىڭ كۆرۈنۈشى.
نان يېمەسلەرگە كۈچ بەخش ئەتكەن
ئۆلۈكلەرنىڭ باي بولۇش چۈشى.
كونا ئۆتەڭدىن يېڭى ئۆتكەن
يىپەك يولىنىڭ
قۇملۇقلاردىكى يېشىل يۆنىلىشى.

قەدىمى قۇتلۇق
قەدىمكى ئۇيغۇر.
تۇرۇپتۇ بىر پۇتلۇق،
تېرەكلەر بىز بىلەن يۇرتلۇق.
يول ئىچ مايماق، ماڭغانلار ياكى
ماڭغانسېرى، پېتىشماي تۇردۇق.
غېرىبلىق غىچىرلار بار ئۈچ - تۆت چاقى
بىز بازاردىن چىققۇچە تاكى...

بېشىدا چاقنار
كۈن تاجى،
ھەربىر ئادەم بىر پادىشاھ —
تاشلىۋېتىپ تاجۇتەختىنى،
بولغان غەمسىز ساكىيامۇنى
مەڭگۈلۈكتىن تېپىپ بەختىنى.

ئۆتۈپ كەتتىم ماشىنىلىق،
تاغنىڭ ئىسمى تاپانپىلىق.
ئۈزۈپ كەتتىم زىكىر قىلىپ
كۆپ ئىسمىغا بىر مەنىلىك.

2014 - يىل 11 - ئاينىڭ 21 - كۈنى.

ئانام بەرگەن تەككى

ئانام بەردى
گۈللۈك تەككى،
بەردى كېچىنى گۈللىرى بىلەن.
يىرتىق ئۇيقۇمنى تىكىپ بەردى،
يىغنىدەك تال - تال كىرىپكى بىلەن،
تەككىدەك يۇمىلاق كۈنلىرىم ئەمدى...

بېشىم ياستۇققا تېگىش بىلەن
چۈشۈم رامكىدىكى رەسىملەردەك،
ئومۇرتقام ئېگىلىپ كەتكەن،
چۈشسەم كارىۋاتتىن تۆت چاسا غەم.

قۇياش ئايلىنىدۇ،
ئايلىنىدۇ ئۆلۈككە تىرىك،
ئادەملەر قوۋملارغا ئايرىلىدۇ،
ئۆزى چۈشەنگەن ۋاقىت بويىچە —
يۈنىلىشى ئەگمەچ ياكى تىك.

كۈن نۇرى تىك چۈشكەن شەھەردە
كۈندەك يەتتە ئايلىنىپ چىقتىم
كەبىنىڭ ئەتراپىنى تاڭ سەھەردە.
توپىغا قايتارمەن توپىدىن چىقتىم،
چەمبەردەك بىر نۇقتا باردۇر ئالەمدە.

توپىدىن چىققان ھالەتتە ئانام
كەم سۆز، كۆڭلى تۈز، ئەگرىسى يوق.
ئەگمەچكە ئىشىنەر ئادەتتە ئانام
يېرىم ئاي مۆجىزە، يارالغان تولۇق.

يارىم باش قويدى گۈللۈك تەككىگە،
ئۆلۈمنى سىزدىم،
ئۆلۈم — تىك سىزىق.
مەنە چۈشۈپتۇ ھەربىر قوۋمگە
بەلگە تۈز يا يايىسمان يېزىق.

2014 - يىل 11 - ئاينىڭ 22 - كۈنى.

ئات

مەن ھاياتقا تامچىلاپ كەلدىم،
كۆكتىن تامدى ئىنسان ئۇرۇقى.
تەن ئاساۋ ئات قامچىلاپ كەلدىم،
سېنىڭ ئېتىڭ ئاتنىڭ ئومىقى.

ئوخشار جاڭگالغا
تۇرمۇشنىڭ قاراڭغۇلۇقى.
ئاق قەغەزدىن چاپتىم ھەر يانغا،
قەلىمىم مالچىنىڭ ھاسا تايىقى،
ئۇچراشتىم توساتتىن يارغا — ئاق تايغا.
ئاي ئۆتتى، يىل ئۆتتى كېيىنمۇ تېخى
سۆرەيتتى تەن ئېتىم سازلىققا — لايغا.
سېمىز شەيتىنىم ئالاتتى مىنىپ،
قاتتىم بەزىدە پۇشۇلداپ تىنىپ
تەن ئارتۇق يۈك، يۈك بولۇپ قېلىپ.

ئېغىرلىشىپ كۈنسىرى ھايات
چىقالماي كۈندۈزدە قاراڭغۇلۇقتىن
تالاي كېچىلەر ئىزدىدىم قانات
بىر ۋاراق - بىر ۋاراق چۈشكەن يورۇقتىن.

مەن ئەركىن ئات قۇتۇلدۇم ھەيھات،
ئىنسانغا خاس بويۇنتۇرۇقتىن!

ئاهىم يەتتى، يەشتى خۇدايىم
ئارغامچامنى ئۆز قولى بىلەن.
كەچۈر يارىم، سادىق ھەمراھىم
ئانلىق مەن، دۆلدۈلۈم — ئىگەم بەرگەن تەن.

2014 - يىل 11 - ئاينىڭ 23 - كۈنى.

بىر كۈن ياكى بىر كۈندىنمۇ ئاز

قوپ، قالپاقلق پېرسوناژلار قوپ!
كىتاب تەكچەمدىن،
توپلىرىڭنى قېقىۋېتىپ.
ئايتماتوف كەتكەن ئۆلمەس بىردەمدىن
بىر خەت بىر خەتتىن تىرىلىپ چىقىپ.

بېشىمدا مېنىڭ بىر كۆرۈنمەس تاج
ئۇيغۇر تىلىنىڭ پادىشاھى مەن.
قىرغىزچە قالپاققا چوڭ كەلگەن ئەي باش،
بىرگە بىز مەڭگۈلۈك بىر تېما بىلەن.

توختىدىڭ
«ئەسەردىن ھالقىغان بىر كۈن» دە سەن،
سۈرە «كەھق»نى ئوقۇۋېتىپ
توختىدىم كەپتەردەك مۇڭلۇق ئۈندە مەن.

سانى بىزگە قاراڭغۇ بىر توپ
ئۈچ يۈز توققۇز يىل غاردا ئۇخلايدۇ،
زالىم شاھنىڭ زۈلمىدىن قورقۇپ.
ئۆلۈك ئادەمدەك كۈننى ئوقمايدۇ،
بىر كۈن ياكى بىر كۈندىنمۇ ئاز
ياتتۇق دەيدۇ ئورنىدىن قوپۇپ.

يەتتە بولسا ئۇلار ساناقتا
ئىتى بىلەن بولار نەق سەككىز.

ئالتۇن زەنجىرلىك قۇياش باغلاقتا
كۈنلەر يەتتە، باغلانغىنى بىز
كىملەر شەھۋەتتە؟ كۆيگەن قۇياش
زىناخور ھەرىكەتتە، باغلانچىسى يوق
ئىنسانلار بىلەن بىردەك قارشى —
يۇلتۇزلار چەكچىيىپ تۇرغان دورامچۇق
كەبىنى ئايلاندۇق سائەتكە قارشى،
ئايلىنار كۈنى ئۇلار يوپپورۇق.
زىناخورلار ئاۋۇسا توپ - توپ
ئۇلار ئوربىتادىن چىقار قويۇپ،
سۈركىلىشىپ، سوقۇلۇپ، سوقۇپ
ئوت يالقۇنىدا كېتەر يوق بولۇپ...

ۋاقىت ئاسمان زاپچاسلىرىدىن
بىزگە قوراشتۇرۇلغان رىتىم.
ئاسمان جىسمى بىزنىڭ جىسمىمىز،
قۇياش — سائەت، بۇزدۇق بەش قېتىم.
كۈن يەتتە كۈن، يەتتە نىھايەت،
يەتتىنچىدە بولار قىيامەت...

قورققان ھالدا باقتىم ئاسمانغا،
يوقتۇر دالدا، تۆپىمىز ھالالڭ^①.
نېمە چۈشسە چۈشەر ئىنسانغا
پەسكە قارىماي ئۈستىگە قارالڭ...

2014 - يىل 11 - ئاينىڭ 25 - كۈنى.

① ھالالڭ — ئوچۇق (يەرلىك شېۋە)

چارلس سىمىكنىڭ^① يېرىم تال قېرىنداشى

1

ئۇچى ئۇچلانغان
سۇنغان ئوتتۇرى،
سۇنۇلغاندا چارلس سىمىكقا
بېلگىرادنىڭ تېڭىلغان قولى.
باشباشتاقتا تارىخ ئۈستى مەخقا،
قىتئەدىن قىتئەگە يۆتكەلدى يولى.

ئامېرىكا
تىنچ ئوكيان بويىدا
ئاق دولقۇنلارنى ئويناۋاتاتتى.
بىر بالا يېرىم تال قەلەم قولىدا
ئىنگىلىز تىلىدا ئويلاۋاتاتتى،
مەن يازماقچى بولغان شېئىرنى.
بىز ھەممىمىز تىل مۇساپىرى
ئىزدەۋاتقان ئۆلمەس بىر تىلنى.

2

قىش مېنى ياز دەيدۇ،
قىزىلگۈلنىڭ ياپىرىقى بىلەن.

^① چارلس سىمىك (CHARLES SIMIC) 1938 - يىلى يۇگوسلاۋىيەنىڭ بېلگىرادتا تۇغۇلغان، 16 يېشىدا ئامېرىكىغا كۆچمەن بولۇپ كەتكەن ئامېرىكا شائىرى.

دېرىزەم ئاسماننى ئاز دەيدۇ،
نەزمەمدىن قارىسام بىپايان ئىكەن،
يېرىم قار مەن دېگەن پۈتۈن ساز دەيدۇ،
چالسام پۈتۈمدا غىچىرلايدىكەن.
سېنىڭ يازغىنىڭ زېمىندا بولسا،
مېنىڭ ئىشتىكىم سامادا ئىكەن.

3

ئاق يولۋاس قەغەزدىن چىقتى ئېتىلىپ،
قورقۇۋاتىمەن.

بىر ئاۋاز چېكەمگە كەلدى ئېتىلىپ،
شېئىرىم قان رەڭ، قورقۇۋاتىمەن.
شېئىر يېزىپ، غىزا يەپ، سۇ ئىچىپ
قورقۇۋاتىمەن، ئەي چارلىس سىمىك
چۈنكى ھېچكىممۇ كېتەلمەس قېچىپ
ئەزرائىل بار بولسا بىز تۇرغان يەردە،
ئىنگىلىزچە ۋارقىرىسا ۋە:

— جۇڭگولۇقمۇ سەن؟

ئاسماندىكى يۇلتۇز ئارتۇق دەپ.
قاراڭلار تېخى مۇسۇلمان ئىكەن
يېرىم ئاي ئارتۇق، ئايغا باردۇق دەپ.
ساقىلى نەچچە مىڭ يىل ئۆسۈپ كەتكەن
يىپەك يولىدىكى مەن ئارتۇق ئادەم.
بۇتخانا، چېركاۋدىن كۆچۈپ كەتكەن
ئاللاھنىڭ ئۆيىگە بېسىپ قەدەم.

ئىشىكى ئوچۇق، چىرايى ئوچۇق
ئادەم ئاتا ساقلاتتاتتى

قۇم بويىدا ئەۋلادى بىلەن.
قاپىيەم يەتتە بەت ئاسماننى ئاچتى،
ھەممىمىز بىر ئادەم، ئۆيگە كىر ئادەم!

4

چارلىس سىمىك
مەن سېنىڭ ناتونۇش قېرىندىشىڭ،
كىردىم ئاياغ سېلىپ
سىيدام شېئىرنىڭ ئىچىگە —
ئۆيۈمدەك گىلەم سېلىنمىغان.
خىرۇستال چىراغلار ئېسىپ كېچىگە
ئاسقۇچى تىلغا ئېلىنمىغان.
كۈندۈزنىڭ توشقۇزۇلغان ئاق بېتىگە
نۇرنىڭ ئاپتورى يېزىلمىغان...

چارلىس سىمىك،
ئىنگىلىز تىلىدا قېشىڭغا كېلىپ
ئالەم تىلىدا سالام قىلدىم،
سالىمىنى ئالغايىسەن ئىلىك.

2014 - يىلى 11 - ئاينىڭ 29 - كۈنى.

شاللىق بىنا

چىرايلىق ئايال — قەرەلسىز مىنا،
دەڭسەپ دەسسە،
پارتلاپ كەتسە،

مېڭەڭ بازارغا چېچىلار پۈتۈن؛
گۈرۈچى چوكانغا باققىنىڭ ئۈچۈن
كەمچىلەپ بەرگەندە يايپاڭ كەپسەندە.

ياغلىقى دەيدۇ: — تونۇپ كەپسەن - دە!
زۇۋان سۈرمەيدۇ قولىنىڭ ئۈچى —
قاماللاپ تۇتقان نازۇك قۇش پۇتى.
يات دېھقان تىلىدەك ئاق گۈرۈچى
ئاغزى ئېتىك تاغار - تاغارد،
مېنى تونۇماس، تونۇماس ئۇنى.
يوق قىزىل گۈرۈچ پۈتۈن بازاردا،
يوق بىز چوڭ بولغان شاللىق دولقۇنى.
بىنالار تۇغۇلۇپ چاسا - چاسا
قاچقان، مۆككەن، ئۆلگەن ئېتىزلار.
كۆرۈنمەس ئەمدى ئۇ يەرگە بارسا
كۈزدىكى شال ئاتلىق ئالتۇن چاچ قىزلار.

بىنادىكى شاللىق ئەرۋاھى
بىز كىرگەندە، چىقىۋاتقاندا
زەيدەك ئۆرلەر پەشتاقتىن گاھى،
چىرايى كۆرۈنەر سارغۇچ تامدا.

خىزىر چىشىدەك چېچىلىپ ياتسا،
يەتسە بىر تال گۈرۈچنىڭ ئاھى،
دېھقاننى يەرگە تېرارمۇ قايتا
چاڭگاللاپ تۇتقان قۇشنىڭ خۇدايى.

قانىتىنى دۇئاغا ئاچقان
بېلىق ئالغۇچتەك گۈرۈچنى تەردىم.
قازناققا كىرەلمەي ئۈركۈيتتى چاشقان،
سۇ ئىچمۇ ئاتقان ئەرۋاھ بار يەردىن.

مەن ماشىنىدا،
قاتار - قاتار شاللىق بىنا
ئۆتۈپ كەتتى غەربىقىنا..

2014 - يىل 11 - ئاينىڭ 30 - كۈنى.

يەرلىك سەۋزە

— ئىسمىڭىز نېمە؟
چىلگە سەۋزە.

— نەدىن كەلدىڭىز؟

— ئاق يەردىن،

مېنىڭ يارىم يار بويىدا

ھارماي كولار، كەتمەن قولىدا.

— ئاق سېرىق چىلگەم، مەن سىزگە كۆيدۈم،

سىزنى ئالاي دەپ چىققان ئۆيدىن.

خوتۇن قويۇق ئاش ئېتىمەن دەيدۇ،

بولمىسا يامانلاپ كېتىمەن دەيدۇ.

مەن سىزنى ئىزدەپ، غۇنچە بوي قىز دەپ،

كەزدىم بازارنى ئەشكەن لەڭمەندەك.

— بازاردىكى شالغۇت، ئەركەك زەدەك،

مېنى تاپالمايسىز سەت، قارا مەدەك!

— بىر چىشلەم خېنىم ئايلىناي سىزدىن،

كەتمەڭ بۇنداق يۈز ئۆرۈپ بىزدىن.

دىقماق، تاتلىق، سۇلۇق ئىدىڭىز،

نېمە دېگۈلۈك، نېمە يېگۈلۈك؟

— ئەخمەق! ئىلغىماي كەلسە يېدىڭىز،

تاتلىقنىڭ نازى بار تۆت تەڭگىلىك...

— ئاڭلىدىڭلارمىكى ئۇيغۇر كىتابخان؟
قۇلىقىڭلار تېخى يۇلۇنمىغان،
ھەۋەس قىلىمىدىڭلار يەرلىك سەۋزىگە —
ھەۋەش^①، يۈزى توپا، يۇيۇلمىغان.

چىلگە سەۋزە - كۆكى بار ياركەن،
قەدەم جايى ئاقسۇ يا يەكەن.
تېرىپتۇ دېھقانمىز ئويلىماپتۇق بىز،
دېھقاننى كىم تېرىدى ساقىلى باركەن؟

2014 - يىل 11 - ئاينىڭ 30 - كۈنى.

---

^① ھەۋەش — قاغىلىق شېۋىسى سەت، كۆرۈمىسىز دېگەن مەنىدە.

ئايكۆل

ئىسمىمىز يېقىن چۆل،
بىر قىسمىمىز ئاي.

ئاي،
كۆلدە.

كۆل،

قاراڭغۇ قۇلاقتا.

ئاڭلاۋاتتىم ئەگرى - بۇگرى،

گېپى تۈگىدى ئالما پۇراقتا

مەڭزى ئالمىدىن قىزىل جۇۋاننىڭ —

جەرەندە كىرىپكى، كۆزى بۇلاقتا.

— بەشتۈگمەندە توي بولدى

مانتا كۆرمىگەن موللا قوغۇنچى

قاسقانغا دۈم چۈشۈپتۇ،

ئالغان خوتۇننىڭ ئۈچ شۈمى باركەن

«تۈگىنىڭ كۆڭلى يانتاققا چۈشۈپتۇ»...

پۈتۈن مەنزىرە:

يېرىم چۆل، ئەرۋاھ كۆل، ئەرمۇدۇن خىرە.

لايدىكى كىشىلەر، ئايدىكى پۇت،

بىر قەبرە يورۇتۇپ تۇرغان تىرىك يۇرت.

قاراۋەردى سىڭار كۆزىدە

بىز ئۇنى كۈن دەپ ئاتىمىدۇق.

يۇرت ئىسمى مۇساپىر كەلكۈن سۆزىدە،
بىز سۇنى كېكەچ دەپ داتلىمىدۇق

توغراقلىقتىن قاچقان قىرغاۋۇل
قۇم قازاندا قايناپ توختىدى.
يۇرتۇم قۇملۇقنىڭ يېشىل تۇخۇمى،
تۇخۇمدىن چىققىنى يۇلتۇزلار ئىدى.

قېرى ئەرمۇدۇن دەرەخلىرى
ئىچىدە قانتىق كىشى باردۇر.
كەكە دەستىسىدە تاشتەك چىڭ سىرى،
تاشنىمۇ تاشلىماڭلار ئىشى باردۇر -
ئېغىرى يوق.
قاغىنەك قاقشال نېمە مېۋىسى باردۇر
قاغىدەك كېچە قونماقتا توپ - توپ...

كۆلدىن ئاي چىقتى،
سۆزدىن جاي چىقتى.
سۆزدىن يەر بىلەن ئاسمان چىقتى،
ئاسماندا دەپ بىلدۇق، كۆردۇق يوپيورۇق
بىلدۈرگۈچى ئۆزىنى تىقتى.

2014 - يىل 12 - ئاينىڭ 1 - كۈنى.

كونا شهەر

1

قەدىمكى قول يازمىدەك
يازغان توپىغا
پۇنى،
كۆزنى،
يۈزنى يورۇق.
ئاندىن ئاڭلاپ، قوپ! دېگەن سۆزنى
يۈز - كۆزى توپا ماڭغانلار قويۇپ
كوچىدا ئۆرتۈپە بولۇپ.

ئاق دوپپا، ياغلىققا توشتى رەستە،
ئۆلۈكلەر ئېگىزدە، تىرىكلەر پەستە،
بىر كىشى قولىزما ئېچىلغان پەيتتە،
سۆزلىرى ئاق بەتتە، كۆزلىرى خەتتە،
مېنى كىم يازدى دەپ ئويلار مىڭ تەستە.
بىر دېھقان چىڭ يۇمغانچە كۆزنى
توغرا ئوقۇيتتى ھەربىر نەپەستە.

2

يەنە كەتتى
بىر مۇساپىر
ئۆز شەھرىدىن،

— كەل، ئاسمان جىسمى ئوربىتاغا كىر!
بىر ئاۋاز كەلدى ئاسمان قەرىدىن.

3

قۇياش ھارۋىسى —
باققالنىڭ ئالدى،
بىر شاپاقنى تاللىشىپ ئالدى
ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ئۈچ ئەرۋاھ يولدىن
ۋىڭلىدىتىپ قاناتلىرىنى
قوغۇن يەۋاتقان بالا قولدىن.

4

سۆڭەكتەك ئاپئاق بىنالار
كۆرۈنەر گۈگۈمدە قارىيىپ.
زاراتلىقنىڭ پۇچۇق تېمىدىن
ئۆلۈكلەر قېچىپ كەتمەكچى بولار
كۈندىن - كۈنگە ئۆيى تارىيىپ.

كىردىم
سۇلتان كىرگەن ئىشىكتىن
كۆك گۈمبەز ئىچىگە،
ئىچىگە ئويۇلغان ئىۋىرىق، گۈل، يېزىق
ئوخشايتتى نەقىشلىك نەپىس كېچىگە.

5

پىچىرلاشقۇچى ۋەھىمدە
ئادەم يوق جايىمۇ ئادەم بار جايدەك.
چاسا ئۆيلەر، كېسەك ئىدىيە،
تىك ماڭساق ئاستىغا ماڭمىز،
قارا لايدەك.
ئەگىپ ماڭساق ئاسمانغا ماڭمىز،
ھىلال ئايدەك.

6

«ئۇمىچى يوق مازاردىن شەيخ بىزار»
ئۆلۈكلەر باشقا جايدا جان باقالماس.
ئۆلۈكلەر بار شەيخى يوق مازار،
ئەنسىز شامال تەر جىمھال يازار
يۇلغۇنلار باش لىڭشىتار دېيىشىپ راست.

بۈگۈن شەھەردىن چىقتى تاۋۇت،
قىزىلىم مازىرىغا پاتمايدۇ بەلكىم.
مازارنى يازار راھىلە داۋۇت،
ئۆلۈكۈم قالسا، كىم بولار شەيخىم.
قەلىمىم دوسلار، ئاق قەغەز ساۋۇت،

7

مازار يېنىدا خۇمداننى كۆردۈم،
جان يوق ئادەمنى، ئۇۋۇلغان تەننى

كېسەك قۇيغاندەك قۇيۇش كېرەك.
يەتتىنچى قەۋەتتىكى ئادەمسىز ئۆيىدىن
بىر ئاۋاز كەلدى چالغاندەك غىجەك،
— مەنغۇ ئاق ئاتتىن يىقىلىپ ئۆلدۈم،
سەن كىم بولسەن؟
— مەن ئەمدى كېسەك.

تام تەرەپكە سۈرۈلسەك ئەگەر،
پۈتتىمىز قاراڭغۇدا نېمىگە تېگەر؟
يەتتە قەۋىتى ئادەمسىز ئاسمان،
ھەربىرى چىراغلار يېقىلغان شەھەر.

8

قۇياش بىلەن تەڭ قېرىغان
ئەي، قۇرۇق، قاقشال، مويسىپىت يەر،
بىزنى مۇشۇ يەرگە تېرىغان،
يىلتىزىمىزدا قۇم چېچەكلەر.

يېڭى ياشارغان زېمىندا يېشىل
ئۈنۈپ چىققان ياش ئادەملەر
يېڭىلىق دەپ ئايرىماي پاسىل،
ئۆلۈم دەرىخىنىڭ مېۋىسىنى يەر.

يېرىم ئاي كۆچتى پۈتۈن كوچىدىن،
ماڭالماي قالغانلار، بىر پۈتلۈك تىرەك.
ئىتتىك كېتىۋاتقان يولۇچىدىن
مېڭىشىم كېرەك كالامپاي ئاستا
ئۆلۈم، ئۆلۈم ئۇنىڭ مەنزىلى بولسا

ئۆلۈم يېڭى،
ھاياتلىق كونا،
كونا شەھەر.

2014 - يىل 12 - ئاينىڭ 2 - كۈنى

ئالما ۋە قەسى

مەۋقەسى مەۋجۇتلۇقنىڭ
سۈدەك ئېنىق،
بىر كۈنلەردە بىز ئۇشتۇمتۇت
دېگەن چاغدا ئاياللار بېلىق
ئۇلار سۇ ئورنىغا ھەسرەت يۇتۇپ
ئاق كۆپۈكنى چىقىرار تىنىپ.
ئاياللار تېگى يوق كۆل، بىز چۆمۈلگەن.
ئاياللار تىرىك قەبرە ئازاب كۆمۈلگەن.

مەن دادا قەبرە،
سەن كىچىك قەبرەم ئويناۋاتقان،
سەن ماڭا ئالما دەپ قىلغاندا غەلۋە
مەن چاپىناپ تۇرمۇشنى يۇتالمايۋاتقان.

جېنىم بالام، يۇمشاق قۇرتۇم،
ئالمنى غەزەپ بىلەن ساڭا ئاتتىم.
تال ئاتقۇچە ئويغاق بۇرۇتۇم،
بىر تال ئالمىغا سولىنىپ ياتتىم.

ھاياتىم دەريا،
ئۆلۈم بىر ئالما،
ماڭا ئېتىپ بېرەر ئۇ قاتتىن.

2014 - يىل 12 - ئاينىڭ 2 - كۈنى.

ئاق كىگىز

قار يېغىۋاتانتى،
قاراڭغۇ كۆڭلۈم.
دادامنىڭ ياداڭغۇ چىرايى،
كۆرۈندى ساقلى ئاپئاق كۈندۈزدىن.

ئاخىرقى قورغاندەك ئۆيۈمدە مەن،
ئاستا لەيلەپ چۈشمەكتە
ئاق بۇلۇتتا ئولتۇرغان دادام.
كىم بوش سىركايدىن سۈت چاي ئىچمەكتە؟
قارايتتى چەينەك سوزۇپ بويۇن.
ئۆتتۈرۈۋەتكەن دادام شاھماتتا
ھاياتىنى ئون تۆت يىل بۇرۇن،
يوقلاپ كەپتۇ - دە، مېنى بۈگۈن.

بىز سۆزلەشتۈق
تۇرمۇشنىڭ رەڭگى توغرۇلۇق،
دېدى: ياشىۋال جاننىڭ بارىدا
ئۆلىۋېرىش زېرىكىشلىك ئىش.

نۇرغۇن ئادەملەر قاتارىدا
ئۇنىڭ كىملىكى تەكشۈرۈلمىگەن.
دادامنىڭ ئاۋازىدا، چىرايىدا
كېتىۋاتاتتىم دوقمۇشتىن ئۆتۈپ
ھاياتقا تېخىمۇ كۆك، تېخىمۇ كەڭ.

دادام ماڭماقتا قار ئۈستىدە
گۈللىرى يوق ئاق كېگزەك قار.
دادامنىڭ ئىزى يوق، ئۆزى يىتتى - دە،
مېنىڭ ئىزىمدا ئىككى تال گۈل بار.

ئوغۇزنى
كۆتۈرۈشۈپ كۈندەك تۇرغۇزدى،
ئاق كىگىزگە ئولتۇرغۇزدى.
ئاندىن بىزنىڭ خاقانىمىز دەپ
كۆك تەڭرى بىلەن كېلىشىم تۈزدى.

كېلىشىم يىرتىلىپ
تالاي يىللار ئۆتكەندىن كېيىن
بەلگە كەلگۈدەك كەتتى قار يېغىپ،
ئۆيدىن چىقىشمۇ بولدى قىيىن.

2014 - يىل 12 - ئاينىڭ 2 - كۈنى.

ئۆيگە كىرمىگەن ئوخشايىمەن

«ئىككى تېكىننىڭ ھېكايىسى» دىكى

شىرغا ئوخشايىمەن،

ئورنۇمدا چۆرگىلەپ توختايىمەن

ئاچقۇچ قويغان يەرنى تاپالماي.

بايام ئىشكىنى ئېچىپ كىرگەن

ئۆيدىن باشقا يەرگە قاچالماي.

قاچالماي تۈگىمەس ئىشتىن —

قۇيرۇقى كۈندۈزدىن كېچىگە چۈشكەن،

سايىسى تۇيۇقسىز ئىچىمگە چۈشكەن.

تېخى ئۆيگە كىرمىگەن ئوخشايىمەن،

پۇتلىرىم — گىلەم كۆرگەن چۈش ئىكەن.

دۇنيا قۇلۇپلانغان،

ئاچقۇچ ئۆزىمىزدە ئۇنتۇپ قالمىز.

ئېگىزدە يوقتىن بار بولغان ئاسمان،

ئاسماننى ئاسان ئۇنتۇپ قالمىز.

ھەممىدىن ئۇلۇغ يارالغان ئىنسان،

ئىنساننى ھەر زامان ئۇنتۇپ قالمىز.

2014 - يىل 12 - ئاينىڭ 4 - كۈنى.

كەچلىك بازارنىڭ قەبرىسىدە

بىرنەچچە كىشى مېڭىپ يۈرەتتى،
ئاسماندا ماڭغاندەك
يوق يەردىن ئورۇندۇق ئىزدەپ.

ئولتۇرۇپ كاۋاپ يېيىشەتتى،
چاي ئىچىشەتتى،
ئاغزىنى كۆيدۈرۈپ ئوگرە ئىچىشەتتى.
ئوتلۇق ئاياللار ئۆتۈۋاتقاندا
تۇرمۇش تەمىنى تامشىپ كېتەتتى.

كېسىشتى
كۈندۈز بىلەن كېچە رەستىدە.
ئاينى تۆت كوچىغا تاشلاپ كېتىشتى
بىر پۇتلۇق،
ئىككى پۇتلۇق،
ئۈچ - تۆت پۇتلۇقلار،
پەشتاما تارتقانلار، ياغلىق ئارتقانلار،
ھارۋىلىق قوشۇندەك ئارتتا قالغانلار،
قەيسەرلىك بىلەن چىشلەپ چىشىنى
يېڭىشكە ئەتىياز، ياز، كۈزنى، قىشنى.

ئەمىر قىلدى
سۇلايمان پادىشاھ
ھۆپۈپكە:

ئېيتىپ بەر!
ماڭا بويۇنتاۋلىق قىلغۇچىنى
ئايال پادىشاھ سۇ ئوخشايدۇ دەپ
كۆتۈردى كۆڭلىكىنىڭ ئۇچىنى،
كۆرگىنى ئوردا ۋالىلداق ئەينەك...

شۇ ئوخشايدۇ دەپ بارغانىدىم يوق،
تارىخى شاۋقۇنلۇق، كېچە بولماس جاي.
ئۈستىدە ئاسمان تۇراتتى ئوچۇق،
كەچلىك بازارنىڭ گۈمبىزىدە ئاي.

مەن بىلمەيمەن قۇش تىلىنى،
سۈكۈتۈمنى سۆزلەيمەن چۆچۈپ.
يوقلۇقتا بار بىز، ئىزدەيمەن سىرنى،
بازار ئاسمانغا كېتىپتۇ كۆچۈپ.

2014 - يىل 12 - ئاينىڭ 1 - كۈنى.

كاشتان دېگەن نېمە؟

چاقىرغاندا ئىسمىنى ئىگەم
شاختىن ئالدىڭغا كەلگەن بىر مېۋە،
ئۇيغۇر تىلىنى قىلدى قوڭۇر رەڭ
قىلدى مەنىسى، مېغىزى بار ھەم.

ئەگەر مېنىڭ توقىلىم بولسا
بولار ئىدى كاشتان رەڭگىدە،
تاش بۇرىكىم كۈچكە تولسا
توشار ئىدى كاشتان شەكلىدە.

كاشتان شەكلىدە
سول مېڭە
سۆرەپ ماڭسا ھايات ئەكسىگە
ئوڭ يېرىمنى يەر شارىنىڭ،
ئارتۇق، قۇرۇق، مەنىسىز بىردىن.

بىردىنلا شېئىرىم كاشتان رەڭ،
دۇنيانى شاكىلىدىن چىقىرىپ مەن
تولمۇ قاتتىق، تولمۇ قاتتىق
غېرىبلىقنى تىتىۋاتمەن.

بىر تۈپ دەرەخ يورۇپ كەتتى،
شاخ - شېخى مېۋىگە تولغان پەيتتە.

پشқан کاشتان —
کچک بر داستان،
ئاسماندا تۇرۇپ زېمىنغا يازغان.

2014 - يىل 12 - ئاينىڭ 7 - كۈنى

تەن خەرىتىسى

1

ئاخىرىدىن باشلاندى بېشى،
ئادەم بىنا بولۇشتىن بۇرۇن
ئالەم ئۇنىڭ خەرىتىسى.
يۇلتۇزلار قارايتتى سوزۇپ بويۇن،
شېئىردىكى بىز گەنە شۇ كىشى.

2

206 پارچە سۆڭەكنى
جۈپ - جۈپگە تىزدى كەلتۈرۈپ.
ئېسىپ قويدى كۈندەك يۈرەكنى
نېرىپلارغا تۇتاش سىر قىلىپ.

3

ئادەم تامچە - تامچە.
رەڭلىك سۈنى سانغاندەك
قان قانچە؟
قىزىل قان، ئاق قان، سېرىق قان،
ۋە سۇيۇق تۆمۈرنى قېتىپ قويغان.

4

ئالەم بوشلۇقىدىن تەن بوشلۇقىغا،
ئاسمان جىسمىدىن ئىنسان جىسمىغا،
سۆزنىڭ مەنىسىدىن كەڭ بوشلۇقىغا،
ئادەم ئەزاسىنىڭ پىنھان قىسمىغا.

5

ئاسمان جىسمىغا سەپسالىمىز،
نۇر چېچىپ تۇرغان يەتتە ئەزاسى.
قايسىسى كۆز، قۇلاق، ئېغىز - بۇرۇنلار؟
ئوپىراتسىيە كارىۋىتىدا يەر ئانىمىز،
ھەممىسى بىز تەشكەن، كەسكەن ئورۇنلار.

ئالەمدىن نەگە قېچىپ بارىمىز
سوزۇلغان قوللاردەك ئاپئاق شوللار.

2014 - يىل 12 - ئاينىڭ 9 - كۈنى.

يۈرەك تىقىلمىسى قەسدىسى

ھاياتىم ئېچىلماقتا
غەزىنە ئىگىسى
ماڭا كۆرسەتمەي كۆمگەك سىردەك.
ۋە ياكى قىزغۇچ شاختا
پۈۋلەپ بىرى
ئېچىلغان گۈلدەك
ماڭا سوۋغا قىلىنغان يۈرەك.
سوزۇلماقتا قارا قوللىرى
ۋارقىرايمەن جالاقلاپ تىترەپ
يېقىنلىغان كۆلەڭگە كىم دەپ؟

ھەر تەرەپكە ئۈسۈپ بېقىپ
ماڭغۇدەك بىر يول تاپالمىسام،
مۆدۈرۈپ داق يەرگە چۈشۈپ كېتىپ
يۆلەيدىغان قول تاپالمىسام،
ئۈشتۈمتۈت چۈشكەن ئەلچى
يەر بىلەن ئاسمان تۇتاشقان يەردە
ماڭا چىقىش يولى بەرمەكچى،
چىقىپ كەتمەكچى بولسام ئەگەردە
ئۆچكەن تەننىڭ ئوربىتاسىدىن.

سوراي قايسىدىن
بار قىلىنغان تۇنجى قېتىم
موتۇردەك گۈپۈلدىگەن يۈرەك كۈچىنى.

جان تومۇر، قان تومۇرلار ئارىسىدىن
يوللارنىڭ كۆك، قىزىل سىزىلغان
ئىرماش - چىرماش يۆنىلىشىنى.

ئوراپ قايتىدىن

چارىسىز دوختۇرنىڭ دورىسىدىن
تارتىمغا تابلەتدەك تىزىلغان

يۇپۇمىلاق ھايات چۈشنى،

يۈرىكىگە ساق دەپ يېزىلغان

ئۆزىنى ئۇيغۇر دېگەن كىشىنى —

تىلىنى چىقارتىپ، تومۇر تۇتۇپ

تۇتۇپ سۈكۈتگە تىڭشىغۇچى.

توقاچنى ئۇشتۇپ

مەرزە قىلىپ يەي

بىر قوشۇق گۈلشەنتەكە قوشۇپ.

تۈن بويى، ئۆمۈر بويى سىڭدۈرەلمەي

بىر مىسقال دەردنى چىقاردىم قۇسۇپ،

ئاشقازان ساق، يۈرەك ئاغرىق دەي.

جېنىم كۆككە ئوچۇق، بەدىنىم يەرگە

قەدىمىڭ دەقىقەمگە يېتىپ كەلگەي

تۆكۈلگەندە قۇياشتىن پەيلەر...

ئۆزۈم زەمبىلدە،

كۆزۈم يۇمۇلغان.

كېتىۋاتىمەن دەپ سېنى كۆرگىلى

يۈرىكىم سوقماقتا قالايمىقان.

2014 - يىلى 12 - ئاينىڭ 21 - كۈنى.

چايخاندىكى كىشىلەرنى ياندىن كۆزىتىۋاتقان ئەينەك بېلىقداندىكى تاپانېلىققا

— قاراۋېرىسىز نېمىشقا؟
ئۆتسەم سۈزۈك ياندىن،
كۆزىڭىزنى پۇلتايتىپ
بېلىقداندىن.

— شەيتىنىڭىز چوڭ كۆرسەتتى
پەرقىمىز چوڭ ئەمەس ئىنساندىن.
قۇيرۇقىڭىز تەتۈركەن ئوڭ كۆرسەتتى،
ئۈزگەن ياخشى دەمىسىز چىقماي ئىشتاندىن؟

كۈنلەر قىسقا،
ئوخشار قىلىتىرىققا،
بەزىدە ئۆتمەكچى بولساقمۇ ياندىن
ئۇچى ئۆتۈپ كېتىدۇ جاندىن.

ھەممىمىز يۇمشاق ياشغۇچى،
بېلىق بىز كۆرۈنگەن ھەر خىل ھالەتتە.
ئاسماندەك بېلىقداننى ياسىغۇچى
كۆزىتىپ تۇرغاندەك بىزنى بىر چەتتە.

2014 - يىل 12 - ئاينىڭ 30 - كۈنى.

قومۇلدا چىلان يەۋاتقان بىر كىشى

ئويۇنچۇق تانكىنىڭ مايسا رەڭ قىشى،
گۈللۈك گىلەمدە چىلاندىك تىمتاس.
ئىلىياس ئۆي تىزىپ ئويناۋاتاتتى،
كىرىپكى تىزىلغان ئۆزىگىلا خاس.

لەۋلىرى سىزىلغان گىلاس رەڭدە،
يۈزى ياسالغان قونچاقتەك كىچىك،
ئۈنچىلەر يالغان چىشنى كۆرسە.
ئۈستىخان، مۇسكۇلى
مىخسىز مىخلانغان، يىپسىز تىكىلگەن
نازۇك، ھىم قىلىپ.

ئورۇندۇق بىكار ئولتۇراتتى،
پۇتلىرى گىلەمگە سەت خەت يېزىپ.
سۆزۈمدە پىكىر ئۆزۈمدە كىبىر،
ئويناۋاتاتتىم مىسرالار تىزىپ.

ئوغلۇم گىلەمدە ئويناۋاتاتتى،
تانكىنى توختاتتى،
قارىقويۇق ئوق ئاتتى،
كۆڭلۈم ئاغدى، بىر شۇملۇق سېزىپ...

توساتتىن
دادا ! دېگەن بىر ئاۋاز،

قانغان ئاۋاز،
قولۇم قانسىدى، دېگەن ئاۋاز...

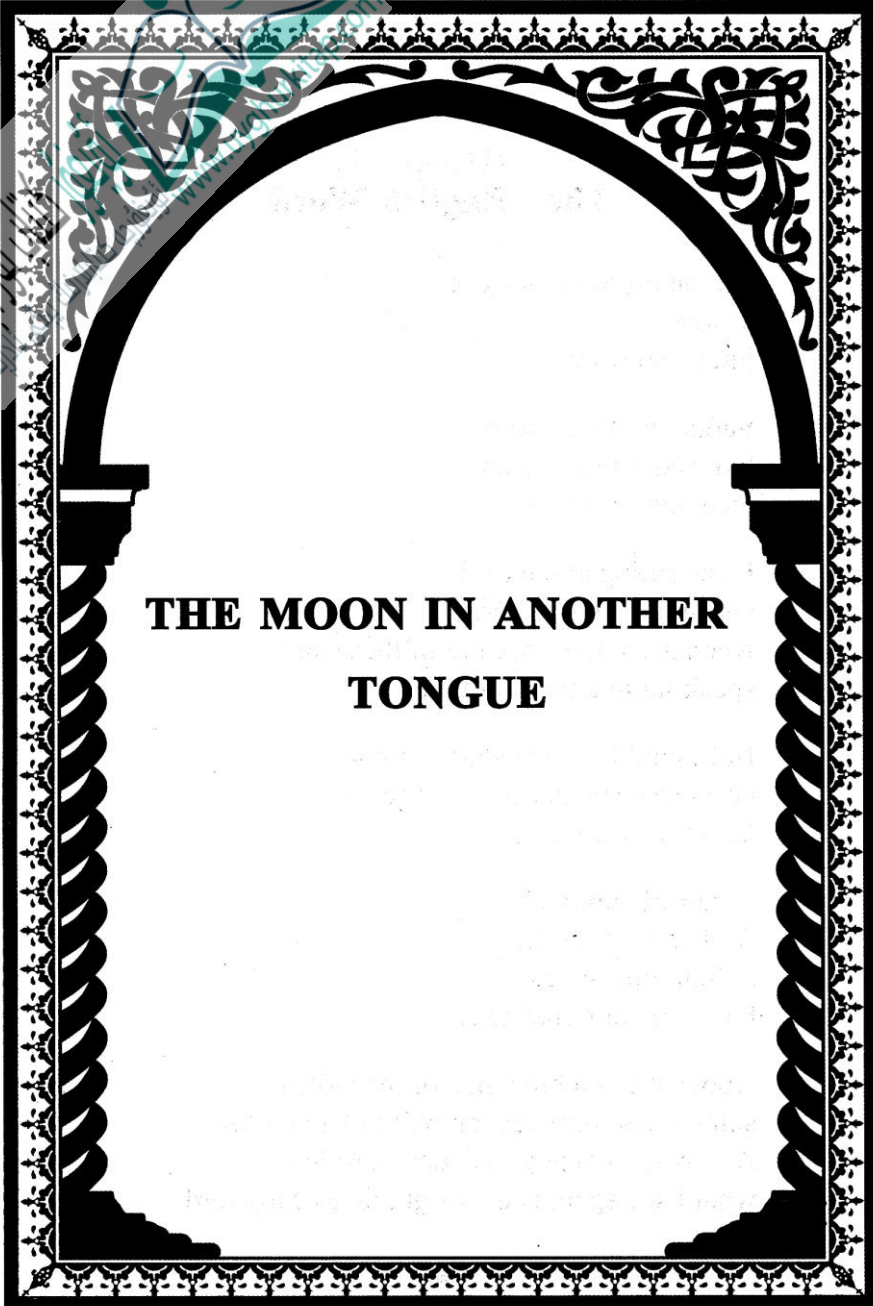
– ئوغلۇم، جېنىم ئوغلۇم
ئەمدى قان ئەمەس بۆلجۈرگەن دەڭ
ئاغرىمايدۇ، تېڭىپ قويدۇم

– دادا بۆلجۈرگەن ئاغرىپ كەتتى
بۆلجۈرگەن تەملىك قان ئاقتى

شېئىر يازمىسام بولۇپتىكەن،
ئازمىسام بولاتتىكەن شائىرمەن دەپ.
مەن يازدىم دېگىنىم خاتا ئىكەن،
ماختىنىپ، تەمەننا قويۇپ، ئەزۋەيلەپ.

ماڭدىم شېئىردىن چىقىپ كەتكىلى
ئۇيغۇر تىلى مەنسىز قالار بوش.
ئىنگلىزچەم مەنسىز بەلكى،
تەرجىمەم بەك بولسا، گىلەمنىڭ كەينى.
قەلەمداشلىرىم بولۇپ مەندىن خۇش
ئالدى يۈزىنى يېزىڭلار ئەينى
قېرىنداشلىرىم ئوقۇرمەن خەير - خوش!

2015 - يىلى 2 - ئاينىڭ 15 - كۈنى.

**THE MOON IN ANOTHER
TONGUE**

The English Word

On the tip of my tongue
a stone
juicy and warm.

Suddenly it was born
like water in a bucket—
meaning or form?

I was sitting at the café
and stirring coffee foam,
when my father rose out of the steam,
speaking in a familiar tone.

But I could not translate it alone,
because death is easy but life
heavy as a stone.

A pair of empty shoes
flashed past my feet
at lightning speed,
but I cannot translate it.

Above me is a blue map of the world,
sometimes from heaven will fall a new word.
And when I take a look deep inside,
what I see again is the bright face of my lord.

ئىنگلىزچە سۆز

تلىمنىڭ ئۇچىدا
بىر تال تاش،
ئىسسىق شەرىپە تلىك.

توغۇلغاندەك بىردىنلا
سېۋەتتە سۇ
مەنمۇ يا شەكىلمۇ؟

قەھۋەخانىدا ئولتۇراتتىم مەن
قوچۇپ قەھۋەنىڭ كۆپۈكىنى.
لەيلەپ چىقىپ دادام ئاق ھوردىن
ئاڭلاندى، گەپ قىلغان تونۇش ئۇنى.

بىراق ئۆلۈم ئاسان ياشاشتىن،
ھايات ئېغىر بولغاچقا تاشتىن
قىلالىمىدىم تەرجىمە ئۇنى.

پۇتلىرىم يېنىدىن بىر جۈپ قۇرۇق كەش
چاقماق چاققاندىك ئۆتۈپ كەتكەچ
قىلالىمىدىم تەرجىمە ئۇنى.

ئۈستۈمدە دۇنيانىڭ كۆك خەرىتىسى،
بەزىدە كۆكتىن چۈشەر يېڭى سۆز.
كۆرىمەن ئىگەمنىڭ نۇرلۇق يۈزىنى،
مەن سۆزلەرگە تاشلاپ چوڭقۇر كۆز.

Outside of the Kitchen

You walk barefoot on the carpet,
your slippers two empty flowerpots
on the threshold of the kitchen,
spreading their fragrance in my thoughts.

But I never feel at ease in the kitchen,
for I am afraid of water when I drink,
for the sun pointed its gun through the window, I think,
for solitude, a lotus that I sit in as I sink.

Now my wife is a sort of tomato jam,
and I, a man who wants to taste a ripe fig
in the afternoon within this poem.

The long sentence of my body is the excess of the night,
yours, a place for a comma where forever I may write.
The bedroom suited for poetry, so murky and so quiet,
but high in the sky someone has already turned on the
light.

ئاشخانا ئۆيىنىڭ سىرتى

يالاڭئاياغ ماڭساڭ گىلەمدە
ئىككى كېپىشنىڭ گۈل تەشتىكىدۇر
بوسۇغىدا گۈلسىز، بوش تۇرغان
خىيالدا تارقىتىپ خۇشبوۋى.

بىراق مەن ئاشخانا ئۆيدە
بولالمايمەن ئەركىن - ئازادە.
قورقمەن سۇدىن ئىچىۋېتىپ،
كۈن روجەكتىن تۇرىدۇ بەتلەپ.
غېرىبلىق ئېچىلىپ تۇرغان نېلۇپەر
ئولتۇردۇم ئىچىدە بىر چۆكۈپ - لەيلەپ.
خوتۇنۇم بىر خىل شوخلا قىيامى،
پىشقان ئەنجۈرنى تېتىغۇم كېلەر
شېئىردىكى چۈشتىن كېيىندە.

تېنىمدىكى ئۇزۇن بىر جۈملە
كېچىنىڭ ئارتۇق قىسمىدۇر پۈتۈن.
تېنىڭدىكى بىر پەشلىك ئورۇن
مەڭگۈ مېنىڭلا يېزىشىم ئۈچۈن.

ھۇجرام شېئىرغا لايىق رەۋىشتە
تەييارلانغان جىمجىت ۋە خىرە.
كىمدۇر بىرى ئېگىز ئاسماندا
چىراغلارنى ياقتى لايىپىدە.

A Rose Named Cockroach

When I have withdrawn my white troops into darkness
by the name of day,

When I have visited the rickety kingdom of the old table,

When I have sniffed the melancholy scent of hidden
things like a wet vagina,

When I have seen a blood orange thrown from a window
at the crowded street,

When I have found the moon crawling in the sewer on
its crimson legs,

When the rusty faucet has shouted at the polluted future
of water,

There will be a rose, perhaps many, blooming open with
the lines of my poem.

The name of this rose that you all have given me is
cockroach.

Gardener, you have blown a bud in the garden of the
cosmos and silently let it bloom,

Is it a roach or is it me?

سۈۋەرەك دەپ ئاتالغان بىر گۈل

كۈندۈزنىڭ نامىدا ئاق قوشۇنلارنى قاراغۇغا
چېكىندۈرگەن ۋاقتىمدا،
لىغشىپ قالغان پادشاھلىقنى ئەبگا شىرەنىڭ، زىيارەت
قىلغىلى كەلگەن ۋاقتىمدا،
ئاياللارنىڭ ئۇيات يېرىدەك پىنھان نەرسىلەرنى غەمكىن
پۇراۋاتقان ۋاقتىمدا،
قان رەڭلىك ئاپپىلىسىنى دېرىزىدىن ئاتقاننى قىستا -
قىستاڭ كۈچىغا، كۆرۈۋاتقان ۋاقتىمدا،
ئايىنىڭ يۇندا ئازگىلىدا ئۆمىلىگىنىنى قىزغۇچ پۈتمىدا
بايقاپ قالغان ۋاقتىمدا،
داتلاشقان جۈمەك سۇنىڭ بۇلغانغان كەلگۈسىگە
ۋارقىراپ - جارقىراۋاتقاندا،
بۇندا بىر تال ئەتىرگۈل بار، بەلكىم تالاي، مىسرالىرىمدا
ئېچىلىپ تۇرغان
ئېچىلدۈردۈڭ ئەي باغۋەن، ئالەم گۈللۈكىدىكى بىر تال
غۇنچىنى ئۇن - تىنسىز پۇۋلەپ،
مەن ئۇنى نېمە دەپ ئاتىشىم كېرەك، ئۇ مەندۈرمەنمۇ
ياكى سۈۋەرەك؟

The Wind

Someone is whispering
in my ear,
to a lake that was given a mirror,
to a willow tree like a Sufi in a ragged green robe,
waiting for his Lover.

And then I see the wind,
at its end,
the whisperer hiding himself.

شامال

كىمدۇر بىرى قۇلقىمغا پىچىرلىدى،
كۆلگە پىچىرلىدى ئەينەك بېرىلگەن.
پىچىرلىدى مەجنۇنتالغا —
يېشىل تون كىيگەن جۈندەك سۈپىدەك
ساقلاۋاتقاندا سۆيگەن دىلدارغا.

كۆردى شامالنى كۆزلىرىم ئۇچى،
شامالنىڭ ئاخىرىدا، قىلىپ بىر دالدا
پىنھان بولۇپتۇ پىچىرلىغۇچى.

The Onion

In the oil's song
the days burnt long.

In the oil's song
I was chopped,
and fried,
and I cried.,
Around me is a deaf world.

A woman who dressed in white skin
said nothing,
when I touched her.

A vegetable who that is
undressing layer after layer
for shading my tear to talk too much.

I live in the sour taste of the onion,
When I looking out from wounded words
in my mother tongue.

I am a chopped onion.

No, I am not the onion
in the language of God.

پىياز

ياغنىڭ ناخشىسىدا
كۆيدى ئۇزاق كۈنلەر.

ماينىڭ ناخشىسىدا
قىيما - چيما قىلىنغان،
قورۇلغان،
توۋلىغان مەن،
چۆرەمدىكى دۇنيا پاك ئىكەن.

بىر ئايال ئاق پىشماق تېرە كىيگەن
ئۈندىمىدى، زۇۋان سۈرمىدى
تۇتساممۇ مەن.

بىر كۆكتات
يېشىنىپ قات - قات
مېنى مۆل - مۆل تۆكتۈرمەكتە ياش.

ياشاش پىيازنىڭ ئاچچىق تەمىدە
قارىسام تىلىمدىكى
سۆزلەردىن زېدە.

مەن توغراغان بىر باش پىياز مەن.
خۇدانىڭ تىلىدا ياق - ياق
پىياز ئەمەسمەن.

The Moon in Another Tongue

1

As I spelled out night,
splits of reddish moon
hung upon my tongue.

2

Smooth, round, and hot snow,
Snow is the color of your breast.
Now and then two crescent moons
rising out of the bed.

3

How many pages are there in the night,
that you have written with ink and light?
And a transparent sheet fallen out of your book
is morning, and I read with endless delight.

باشقا تىلدىكى ئاي

1

كېچىنى تەلەپپۇز قىلغىنىمدا
ئايىنىڭ پۇجۇقى، پارچىلىرى
قىزغۇچ ساڭگىلاپ تۇرار تىلىمدا.

2

يۇمىلاق، سىلىق، ئىسسىق قار
قار رەڭگىنى كۆردۈم كۆكرەكتىن.
بىردەم - بىردەم ئىككى ھىلال ئاي
كۆتۈرۈلۈپ تۇرار تۆشەكتىن.

3

تۈن ۋاراقلىرى قانچە بەتتۇر؟
يازدىڭ ئىشلىتىپ دۈۋەت ۋە نۇر.
كىتابىڭدىن چۈشكەن بىر سۈزۈك ۋاراق —
تاڭ سەھەردۇر،
ئوقۇدۇم قىن - قىنىمغا سىغماي.

The Man Who Spoke with the Black Stone

Today my heart feels sad,
Within me scratches a black cat.
A country, distant and skyless,
in his loneliness the poet goes mad.
And the pallid walls look at me from every side,
seeing how I cried and soundlessly died.

Today, the man who spoke with the black stone
once again returned to stone.
Satan, wearing my brown skin,
was hiding among my stiff bones.

O, woman, you are threadbare silk,
delicate with a lovely tear.
I want to rip you in two pieces,
and like a good tailor, sew and re-wear.

I shut myself up in a star-like hole,
its windows painted with the ink of night.
My poem approaches you, o, woman reader!

And you lick your fingers and bite

When I stop my poem, there is another poet
who has written stars all over the sky.

Then erased them out and scribbled new words:
they are sun, mountain, river, wood, magpie . . .

قارا تاشقا سۆزلىگەن ئادەم

يۈرىكىم بۈگۈن پىغان ئىچىدە،
ئىچىمنى قارا مۇشۇك تاتلىغان.
ئاسمىنى يوق يىراق بىر ئەلنىڭ
شائىرى غېرىبلىقتىن غالجىرلاشقان.
كۆرگىلى جىمىدە ئۆلگىنىمنى
تاتىرىپ قارىشار تۆت تەرەپتىن تام.

قارا تاشقا سۆزلىگەن ئىنسان
قايتتى بۈگۈنمۇ قارا تاشقا.
بۇغداي ئوڭۇمنى كىيىپ شەيتان
ئۈستىخنىمغا يوشۇرۇنغاچقا.

ئايال بىر پارچە نەپىس يىپەك سەن،
يېقىملىق بىر يىرتىقنىڭ بىلەن.
سېنى ئىككى پارچە قىلىۋەتسەم،
ئۈستى سەيپۇڭدەك تىكىپ، كىيىپ مەن.

تۆشۈك يۇلتۇزدەك سولىنىپ قالدىم
دېرىزەم بويالغان تۈن سىياھىدا.
شېئىرىم ساڭا يېقىن كېلىپ
شوراپ بارمىقىڭنى چىشلەيدۇ راسا
ئەي چىشى ئوقۇرمەن.

مەن شېئىرىمنى توختاتقاندا
ئاسمانغا يۇلتۇزلارنى يازغان شائىر
ئۆچۈرۈپ يېڭى سۆز يازماقتا بۇندا
كۈن، تاغ، دەريا، ئورمان، قۇش ... ئۇلار.

The Pomegranates of Kashgar

At the entrance to history
a man built the house of the Creator,
but he himself has no home.

At the roundabout of time,
while a woman faces the sunset,
trying to mend the sky, with red threads
I listen to the cry of a muezzin
beckoning all to the evening prayer.

From the exit of the old city
a man, a true lover of God,
enters the seventh heaven.
There the sun explodes blood-red
like a pomegranate of Kashgar.

قەشقەر ئانارى

تارىخنىڭ كىرىش ئىشىكىدىكى
بىر كىشى رەبىگە ئۆي سالماقتا،
ئۆزىنىڭ بولسا ئۆيى يوق تېخى.

ۋاقىتنىڭ ئايلانمىسىدا
كۈن پېتىشقا قاراپ بىر ئايال
قىزىل يىپتا ئاسماننى يامار.
مەن ئاڭلايمەن ئەزان ئۈنىنى
مەزىن بىزنى شامغا چاقىرار.

كونا شەھەرنىڭ دەرۋازىسىدىن
خۇدانىڭ ئاشىقى بولغان بىر ئادەم،
يەتتىنچى ئاسمانغا تاشلىدى قەدەم.
ئۇندا قۇياش پارتلايتتى،
قەشقەر ئانارىدەك قىپقىزىل پېتى.

A Horror Movie

Your scribbles in the fire
and my scriptures upon the water
have been read out by Lucifer.

A horror movie
our children were forced to watch,
at the end two stars in the loony bin
trying to perform as good parents.

I heard a shout from the sky:
“Take your mind off of it!”

Slowly, my upper body was once again a man’s
changed back from an animal’s,
and your lower half once again became a blossom
mysterious and cannibalistic.

O, praise be to God
for creating Adam
and making iron-stiff men
softer than water
with His wisdom.

قورقۇنچلۇق كىنو

سېنىڭ ئوتقا يازغان قول يازماڭ،
مېنىڭ پوچېركام سۇ ئۈستىدىكى،
ئۇنى ۋارقىراپ ئوقۇيتتى شەيتان.

بالىلار كۆرۈشكە مەجبۇر بولغان
قورقۇنچلۇق بىر كىنو،
ئاخىرىدا ئىككى چولپان
ساراڭلار دوختۇرخانىسىدا
ياخشى ئاتا - ئانا رولىنى ئالغان.

ئاڭلاندى ئاسماندىن ماڭا بىر خىتاب
كىرىشىۋالماي ھوي، ئەقلىڭنى تاپ.

ئاستا - ئاستا مېنىڭ باش قىسمىم
ھايۋاندىن ئادەمگە ئۆزگەرمەكتە.
سېنىڭ يېرىمىڭ ئاستىنقى جىسمىڭ
ئۆزگەردى سىرلىق، گۆشخور چېچەككە.

ھەمدۇ سانالار خۇداغا بولسۇن
ئادەمنى ئادەم قىلدى مۇشۇنداق.
قىلدى تۆمۈردەك قاتتىق ئادەمنى
سۇدىن يۇمشاق، سۇدىنمۇ يۇمشاق.

Traveler

Approaching the steps of twilight
at the exit of night.

The last star
written in blue ink
by a towering branch, the pen of trees.

I have set out to heaven
through the lines of your holy verses.

سەيياھ

سەھەر قەدەمسېرى يېقىنلاشقان
كېچىنىڭ چىقىش ئىشكىگە.

چولپان
كۆك سىياھدا يېزىلغان
دەرەخلەر قەلىمى ئېگىز بىر شاختا.

ئاسمانغا قاراپ يول ئالدىم ئاستا
ئايەتلىرىڭدە مەن مەسرا - مەسرا.

A Poem in the Uyghur Tongue

It is drizzling in my language,
the liquid afternoon
falling in drops.

I hang out between two lines
in a word with meaning heavier than June.

Pigeons walk upon the white paper,
their feet thin and blue.
Outside this poem appears a grey blazer,
frightened words coo and all fly away.

Grammar, you are a shower I don't like,
for I am a poet who has no umbrella.
When Allah gives the sky a clear hue,
I joyously blow my life into words, too.

ئۇيغۇر تىلىدىكى بىر شېئىر

ئانا تىلىمدا سىمىلدار يامغۇر
سۇيۇق چۈشتىن كېيىن
چىپىلداپ تېمىپ.
بىر سۆزنىڭ مەنىسى ئېغىر ئىيۇندىن،
مىسرالار ئارا قالدۇم ئېسىلىپ.

ئاق قەغەزە كەپتەرلەر ماڭار
ئىنچىكە، كۆك پۇتلىرى بىلەن.
ئۇچۇپ كەتتى ئۈر كۈپ، بۇقۇلداپ
شېئىر سىرتىدا
كۆرۈنگەندە بىر فورما كۈل رەڭ.

گرامماتىكا شار - شۇر يامغۇرسەن،
مەن ساڭا ئۆچ
بولغاچقا مەن كۈنلۈكسىز شائىر.
ئاسمانغا ئوچۇق رەڭ بەرگەندە ئىگەم،
سۆزلەرگە جېنىمنى خۇشال پۈۋلەرمەن.

Walking Past the Beijing Planetarium

As I study the evening sky
my eyes are black stars.
And I, myself, am a celestial body
floating in this city.

Before this moment
a flock of birds flash red
behind the dark trees.
A strawberry-seller calls it sunset.

Behind a desk a cluster of angels
move in the air.
The astronomer, through his telescope,
wants to see a constellation.

But telescope can't see anything
without a pair of eyes.
The astronomer couldn't be astronomer.
without stars and skies.

بېيجىڭ رەسەتخانىسىنىڭ يېنىدىن ئۆتۈش

مېنىڭ كۆزلىرىم قارا يۇلتۇز،
تۈن ئاسمىنىغا باقسام ئەگەردە.
مېنىڭ جىسىمىم بىر ئاسمان جىسمى
لەيلەپ يۈرگەن مۇشۇ شەھەردە.

ئۇشبۇ مىنۇتلارنىڭ ئالدىدا
قىزىل قۇشلار ئۇچقانتى لەپ - لەپ
قاراڭغۇ دەرەخلەردىن دالدىدا
بۆلجۈرگەن ساتقۇچى ئانايتتى كۈن پاتتى دەپ.

بىر توپ پەرىشتە ئۈستەل كەينىدە
يۈرەر ئىدى ھاۋادا ئۇچۇپ.
ئاسترونوم كۆزىتەر - تېلېسكوپتا
يۇلتۇزلارنى كۆرۈش ئۈچۈن.

ناۋادا بىر جۈپ كۆز بولمىسا
تېلېسكوپ ھېچنېمىنى كۆرەلمەيدۇ.
ئاسمان بىلەن يۇلتۇز بولمىسا
ئاسترونوم ئاسترونوم بولالمايدۇ.

ئىنگىلىزچە شېئىرلىرىم ھەققىدە

1

گەپنى باشتىن باشلاشقا توغرا كېلىدۇ، 20 يىللار بۇرۇن مەن ئىنگىلىزچە ئۆگىنىش ئۈچۈن تۇنجى قېتىم قولۇمغا كىتاب ئالغىنىمدا مەقسەتتىم ئىنگىلىزچە شېئىر يېزىش ئىدى. چۈنكى، مېنىڭ تۇنجى شېئىرلار توپلىمىم 22 يېشىمدا، ئالىي مەكتەپنى تېخى پۈتتۈرمەستە نەشردىن چىقىپ، ھاياتىمنى شېئىرغا بېغىشلەش غايەم ئاللىقاچان تىكلەنىپ بولغانىدى، ئۇ چاغدا خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىنغان چەت ئەل شائىرلىرىنىڭ خېلى كۆپ ئەسەرلىرى بىلەن ئۇچرىشىپ بولغاچقا، ئۆزۈمنى دۇنيا شېئىرىيەت كۈچىسىدىكى بۈيۈك شائىرلار بىلەن بىللە كېتىۋاتقاندەك ئويلايتتىم. لېكىن، كۆڭلۈم زادىلا تەسكىن تاپمايتتى. چۈنكى، ھازىرقى جاھاندا دۇنيادىن ئايرىلىپ قېلىۋاتقان قەدىمكى بىر مىللەتنىڭ شائىرى ئىنگىلىزچە ئىجادىيەت قىلمىسا ئۇنىڭ ئاۋازى پەقەت ئۆزىگىلا ئاڭلىناتتى. ئەكس ساداسى ئۆز توپى ئىچىدىن قايتىپ كېلەتتى. شۇڭا، مەن قەتئىي نىيەتكە كېلىپ تۇنجى ئىنگىلىزچە ھەرپنى ئوقۇشقا باشلىغان كۈندىن باشلاپ نۇرغۇن تىرىشچانلىق كۆرسەتتىم، بىر كۈنمۇ بوشىشىپ قالمىدىم، خۇددى تاشپاقىدەك ئۆز

نشانمغا قاراپ 20 يىل ئۆملىدىم. گەرچە مەن ھازىر قىرانلىق دەۋرىگە قەدەم قويغان بىر شائىر بولساممۇ، ئىنگىلىز تىلىدا مەن ئەمدىلا ئايىغى چىققان، ئەمما ئۆمىلەپ تەمتىلەپ كېتىۋاتقان بالىمەن. ئەمدى ئۇيغۇر تىلىدىن چىقىپ نەگە بارىمەن؟ ئانا تىلىدا شۇنچە كۆپ شېئىرلارنى يازدىم، بەزىدە ئۆزى دۆۋلىگەن تاشلارنى كۆلگە تاشلاپ چولتوك قىلغان ئاۋازنى ئۆزى ئاڭلاپ ئولتۇرغان بالىدەك، گويا ئۆز تىلىدىكىلەر تىرىكچىلىك غېمىدە شائىرنى ۋە شېئىرنى پۈتۈنلەي ئۇنتۇپ قالغاندەك ھېسسىياتقا كېلىپ قالدىم. ئاخىر ئىنگىلىز تىلىنىڭ ئىشىكىنى ئاچتىم، يېڭى بىر تىلدىكى ئويۇن مېنى قىزىقتۇردى، ئويۇننى ئەمدى باشلىدىم. بىراق، مەن قايسى تىلغا بارماي تەسەۋۋۇر، شېئىرنىڭ ماتېرىيالى ۋە تالانت ئۆزۈم بىلەن بىللە، بەلكىم ئۇيغۇر تىلىدىكى ئادىل تۇنىياز بىلەن ئىنگىلىز تىلىدىكى ئادىل تۇنىياز باشقا - باشقا شائىرلاردۇر.

شېئىر قەلبىنىڭ ئەڭ يېقىن تەرجىمىسى، قەدىمكى جەمئىيەتتىن ھازىرقى زامان مەدەنىيىتىگە ئۇلاشقان ئاقسۆڭەك ژانىر. ھالبۇكى، ئوخشىمىغان مەدەنىيەتلەر بىر - بىرىنى كۈچلۈك زەرەتلەپ يەر شارلىشىش دولقۇنى ئەۋج ئېلىۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە دۇنيا مەدەنىيىتىگە بىر كىشىلىك ھەسسە قوشۇش ھەربىر يەر شارى پۇقراسىنىڭ باش تارتىپ بولمايدىغان بۇرچى. شۇڭا مەنمۇ بۇ ئاقسۆڭەك ژانىر بىلەن ئۆزۈمنىڭ بۇرچىنى ئادا قىلسام دەيمەن. شېئىرىم ئارقىلىق تىل بوشلۇقى كېڭەيسە، تەپەككۈر يولى كېڭەيسە، ئۈستۈمنى بېسىپ تۇرغان تاغدەك بۇرۇچتىن بىر نەپەس يەڭگىلەپ قالاتتىم.

ئۆزۈمنىڭ ئىنگىلىز تىلىدا شېئىر يېزىش لايىقىنى ۋە قانچىلىك ئىقتىدارى بارلىقىنى كۆپ ئويلىشىپ ئولتۇرماي بىسىمىلاھ دەپ قولۇمغا قەلەم ئالغانىدىم، ھازىرغىچە، بولۇپمۇ بۇلتۇردىن باشلاپ ئىنگىلىزچە يازغان شېئىرلىرىم 40 نەچچە پارچىگە يېتىپتۇ. بۇنىڭ ئىچىدىن ئۆزۈم قاتارغا ئۆتدۇ «ئالەم شېئىرىيەت ئېقىمى»غا چۈشىدۇ، دەپ قارىغانلىرىمدىن مۇشۇ 12 پارچىنى تاللاپ قاپ يۈرەكلىك بىلەن بۇ توپلامغا كىرگۈزدۈم، مەقسىتىم دۇنيا شېئىرىيەت چوققىسىغا چىقىش نىيىتىگە كەلگەن مەندىن كېيىنكى ئۇيغۇر ياش شائىرلىرىغا بايراق تىكلەپ بېرىش، دۇنيا خەلقىنىڭ داستىخانغا مايماق - سايماق بولسىمۇ ئۆزۈم ياققان بۇ نانىلارنى قويۇپ دوستانە كۆڭلىمىزنى، مەۋجۇتلۇقىمىزنى بىلدۈرۈش.

گەرچە بۇلار شېئىر بولسىمۇ، ياخشى - يامان دوستلىرىمىزنىڭ ئادىل تۇنىياز ئىنگىلىزچە نېمىلەرنى دەپ كەتكەندۇ دەپ قالماسلىقى ئۈچۈن ئۇنى ئۆز پېتى ئۇيغۇرچە تەرجىمە قىلىپ قويدۇم، ئەسلىدىكى ئىنگىلىزچىدا «ئالەم شېئىرىيەت ئېقىمى»نىڭ ئاساسلىق ئالاھىدىلىكلىرىدىن بىرى بولغان قاپىيە، رىتىمغا خېلى كۆپ ئېتىبار قىلغان بولساممۇ، ئۇيغۇرچىدا ئەينەن چىقىرىپ بولغىلى بولمىدى، ئەمما مەزمۇنى ئەينەن بولدى. ئىنگىلىزچە يېزىلغان بەزى شېئىرلىرىم ئوخشاش ماۋزۇدا ئۇيغۇرچىدىمۇ بار، لېكىن

تەرجىمىسى ئەمەس، بىر ماۋزۇدىكى باشقا - باشقا شېئىر. مەككىدىكى چاغلارمدا يازغان شېئىرلىرىم «تاشقا سۆزلەۋاتقان ئادەم» نامىدا ۋە تەنگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن نەشردىن چىقتى، لېكىن ئۇيغۇرچە ئۇنداق شېئىرىم يوق. «قارا تاشقا سۆزلەۋاتقان ئادەم» دېگەن ماۋزۇدا ئەينى چاغدا ئىنگلىزچە يازغان شېئىرىمنى بۇ توپلامغا كىرگۈزدۈم. تېگى - تەكتىدىن ئېيتقاندا، شېئىر تۇيغۇنىڭ تەرجىمىسى، ئانا تىلدا يېزىلغان شېئىرلار تېخىمۇ شۇنداق. مەيلى تىل ئىشلىتىش ياكى بەدىئىيلىك جەھەتتىن بولسۇن، ئىنگلىزچە شېئىرلىرىمنىڭ ئانا تىلدىكىگە يېتەلمەيدىغىنى ئېنىق. بىراق، زورۇقۇپ يېزىلغىنى يوق. خۇددى ئۇيغۇرچە شېئىرلىرىمغا ئوخشاش ھەربىرى بىر قېتىملىق تەبىئىي ئىلھامنىڭ، قايناق ھاياجاننىڭ مەسئۇلى، ئۆز جېنىمدىن چىققان، ئىنگلىز تىلىدىن تۇغۇلغان ئۆز بالام. مەن ئۇلارنىمۇ ياخشى كۆرىمەن.

3

ئىنگلىزچە يازغان شېئىرلىرىمنىڭ مۇشۇ ھالەتتە كىتابخان بىلەن يۈز كۆرۈشەلگەنلىكى ئۈچۈن ئەلىس ئاندىرسون (ئۇيغۇرچە ئىسمى نازاكەت) خانىمغا چوڭقۇر رەھىمىمنى بىلدۈرىمەن. بەلكىم بۇ شېئىرلىرىم ئىنگلىز تىللىق كىتابخانلارغا ئادەتتىكىچە كۆرۈنۈشى مۇمكىن، ئەمما نازاكەت خانىمنىڭ نازاكەتلىك تەھرىرلىشى بولمىغىنىدا بۇ شېئىرلىرىم گىرامماتىكىلىق خاتالىقلىرى، پەش، چېكىتلەرنىڭ جايغا قويۇلماسلىقى ۋە چوڭ - كىچىك

ياكى خاتا يېزىلغان ھەرپلىرى بىلەن بۇنىڭدىنمۇ ئوسال، بۇنىڭدىنمۇ قوپال ھالەتتە ئوتتۇرىغا چىقانتى.

ئەلىس خانىم ئامېرىكىدىكى كۆپ يىللىق سىستېمىلىق ئوقۇشلىرىنى تاماملاپ دىيارىمىزدا ئايرىم-ئايرىم ئىككى پەن بويىچە دوكتۇرلۇقتا ئوقۇۋاتقان، كەلگىنىگە ئەمدىلا ئىككى يىل بولغان بولسىمۇ، ئەمما پات پات تېلېۋىزور ئېكرانلىرىمىزنىڭ، مەدەنىيەت سورۇنلىرىمىزنىڭ فوكس نۇقتىسى بولۇپ قالغان مەدەنىيەت ئەلچىسى، خەلقلەر دوسلۇقىنىڭ سىمۋولى. مېنىڭ نەزەرىمدە شېئىر قىلدەك نازۇك، شېئىر تەھرىرلىكى تېخىمۇ شۇنداق، ئانا تىلى ئىنگىلىزچە بولسىلا ئىنگىلىزچە شېئىر تەھرىرلەش سالاھىيىتى بولغان بولمايدۇ. ئەڭ مۇھىمى، نەزم تەھرىرلەش ئۈچۈن شېئىرنى، شېئىرنى تىلنى چۈشىنىشى، شائىرنىڭ تەسەۋۋۇر ۋە تۇيغۇسىنى ئاڭقىرىلىشى كېرەك.

ئەلىس خانىم بىر قىسىم ئۇيغۇر خەلق داستانلىرىنى ئىنگىلىزچىغا تەرجىمە قىلغان. ئامېرىكىدىكى بىر ئىلمىي ژۇرنالدا بىر يىل تەھرىرلىك قىلغان، ئۇنىڭدىن باشقا ئوقۇش ئېھتىياجى بىلەن ئىزچىل تۈردە ناخشا - مۇزىكا، ئاۋاز ئىلمى بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەچكە ھەر جەھەتتىن شېئىر تەھرىرلىكىگە ماس كېلىدۇ دەپ ئويلىدىم ۋە كېيىن ھەقىقەتەنمۇ توغرا تاللىغانلىقىمنى ھېس قىلدىم. ئەلىس خانىمنىڭ بىر تال پەش، چېكىتكىمۇ چوڭ مەسىلە قاتارىدا مۇئامىلە قىلىدىغان ئامېرىكىلىقلارغا خاس ئەستايىدىللىقى، يۈز - خاتىرە قىلمايدىغان تەلەپچان ئۇستازدەك قاتتىقلىقى ۋە

شائىرلارغا ئوخشاش سۆز ئىشلەتكەن چاغدىكى ھېسسىياتقا، رېتىمغا، مەنىگە بولغان ئالاھىدە سەزگۈرلۈكى سەۋىيلىك، بۇ شېئىرلارنى تەھرىرلەشكە ئاز دېگەندىمۇ بەش سائەت ۋاقتىمىز كەتتى.

بۇ جەرياندا مېنىڭ تۇنجى تەسىراتىم رەھمەت، تەشەككۈر بولسا، ئاخىرقى تەسىراتىم چەت ئەل تىلىدا شېئىر يېزىش ھەقىقەتەن ئوينىشىدىغان ئىش ئەمەسكەن دېگەنلەر بولدى. ئەلىس خانىمنىڭ نېمىلەرنى ئويلىغىنى ماڭا نامەلۇم، ئەمما بىر شېئىرنىڭ تەھرىرلىكىدە بىز ئازراق دەتالاش قىلىپ قالدۇق.

ئەلىس خانىم، — سىزگە قارىغاندا مەن ئىنگلىز تىلىنىڭ ئىنگىسى، ئىنگلىزچىدە بۇ ئىككى سۆز بىر يەرگە كەلمەيدۇ، — دېدى. باشقا مەنە بويىچە ئۆزگەرتىشكە مەن قېتىلمىدىم، ئەلىس خانىم، — ئۇنداقتا ئۆزىڭىز يازغان مۇشۇ مىسىرلارنى ئۆزىڭىز ئۇيغۇرچە تەرجىمە قىلىپ بېقىڭ، ئاندىن مەن ئىنگلىزچە قىلىپ باقاي دېدى. مەن ئۇنى دەرھال:

«شېئىر سىرتىدا

كۆرۈنگەندە بىر فورما كۈل رەڭ ...»

دەپ راۋان ئۇيغۇرچە ئۆرۈپ يېزىپ بەردىم. ئەلىس خانىم بىرھازا ئويلىنىپ، — بۇ يەردە ئاشۇنداق ئالماي بولمىغۇدەك، ئەمما بۇ ئىنگلىزچىدە بىر قولاشمىغان، كالامپاي جۈملە بولۇپ قالدى، — دېدى ۋە، — ئۇيغۇر تىلى ھەقىقەتەن ئەرەب ۋە پارس تىللىرىغا ئوخشاش شېئىرىي تىل ئىكەن، ئىنگلىز تىلى ئۇنداق ئەمەس، — دېدى.

شۇنداق، ئۇيغۇر تىلى قەدىمىي، لېكىن قېتىپ قالمىغان،

سۈيى، ھاياتى كۈچى بار، تەسەۋۋۇرغا باي تىل. ۋاھالەنكى، تىلىمىز ئىنتايىن قېلىپلاشقان، ئېنىقلىقنى، ئەقىلنى، كونكرېتلىقنى تەلەپ قىلىدىغان ئىنگىلىز تىلىغا ئوخشىمايدۇ. ئۇيغۇر تىلى تارىختا نۇرغۇن دىنلارنىڭ تاسقىشىدىن ئۆتكەن بولغاچقىمۇ بىلىنمىگەن، سىمىلىق، پىنھان مەۋجۇتلۇقنى ئىپادىلەش، تۇيغۇنى ۋە رېئاللىقنىڭ سىرتىدىكى نەرسىلەرنى كۆرسىتىشكە تېخىمۇ باب كېلىدۇ، مۇنداقچە ئېيتقاندا شېئىر يېزىشقا تولمۇ لايىق!

يەر شارىدىكى ھەممىمىز بىر ئائىلە كىشىلىرى. بىر مىللەت يالغۇز قالسا ياكى يەر شارىدا بىر ئادەم يالغۇز قالسا شۇ ھامان قورقۇنۇچ بېسىپ ئەتراپىدا كۆرۈنگەن ھەرقانداق بىر ئىنساننى ئۆزىنىڭ ئەڭ يېقىن قېرىندىشىدەك، ئىگىچە - سىڭىللىرىدەك چاقىرىدۇ. بىز قايسى تىلدا، قايسى دىندا، قايسى ئىرقتا بولمايلى ھەربىر ئىنسان بىپايان كائىناتتىكى ئىنتايىن كەم ئۇچرايدىغان، قايتا تېپىلمايدىغان، چەكسىز قەدىر - قىممەتكە ئىگە ئۇلۇغ مۆجىزە. بىز يېنىمىزدىكى بۇ ئۇلۇغۋار مۆجىزىگە — بىر - بىرىمىزگە قايتىدىن سىنچىلاپ قاراپ باقايلى!

سىڭلىم ئەلىسكە يەنە بىر قېتىم سەمىمىي رەھمەت!

2015 - يىل 1 - ئاينىڭ 29 - كۈنى.

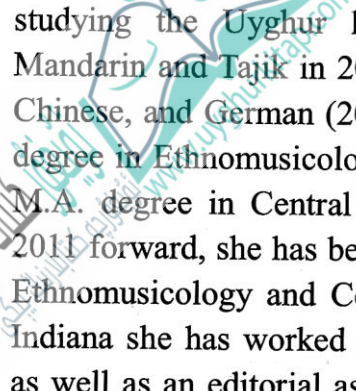

Editor Bio

Elise Anderson (Uyghur name: Nazaket) was born in Tishomingo, Johnston County, Oklahoma (OK), in September 1983. Music played a formative role in her early life: her father taught her to sing when she was a toddler, and she began playing the clarinet and bass clarinet in 1994, at age 11. Elise majored in voice as an undergraduate at Oklahoma Baptist University (OBU) in Shawnee, where she sang alto in several choirs and played baritone saxophone and clarinet in a jazz orchestra, soprano recorder in a Renaissance music consort, and bass clarinet in a symphonic band. In the summer of 2004, OBU sent her to Xinjiang University to participate in a summer exchange program. This was an unforgettable experience for Elise, sparking in her an interest in studying Uyghur music. After she returned to the U.S, she began studying anthropology and reading as much as she could about Uyghur culture. She was named the Outstanding Graduate in Music at OBU in 2006, and graduated *summa cum laude* and With Honors that year.

Immediately following her college graduation, Elise moved to Bloomington, Indiana, to begin graduate studies in Ethnomusicology at Indiana University (IU). She began

studying the Uyghur language in 2006, followed by Mandarin and Tajik in 2009, and later Chaghatay, Literary Chinese, and German (2011). She earned a Master of Arts degree in Ethnomusicology in 2009, followed by a second M.A. degree in Central Eurasian Studies in 2011. From 2011 forward, she has been pursuing dual Ph.D. degrees in Ethnomusicology and Central Eurasian Studies at IU. At Indiana she has worked as a teaching assistant (2009–11) as well as an editorial assistant at the *Journal of Folklore Research* (2011–12). She is a five-time recipient of the Foreign Language and Area Studies Fellowship, which supported her studies of the Uyghur and Tajik languages in summers 2006, 2009, and 2010, and the academic years 2007–8 and 2008–9. In 2011 she won a Pre-Dissertation Research Grant from IU and spent May and June of that year developing her dissertation topic while she translated oral epic poetry from Uyghur to English at Dr. Rahile Dawut's Xinjiang Research Folklore Center.

In Fall 2012 Elise studied Intensive Mandarin for a semester at the Harbin Institute of Technology in Heilongjiang Province. In December of that year, she moved to Ürümchi to begin her dissertation research, supported by a prestigious Fulbright IIE grant. In 2013 she was a visiting researcher at Xinjiang University, where she continued working in the Xinjiang Folklore Research Center and also took courses in folklore. In the 2013–14 year, she won the prestigious Fulbright-Hays grant and enrolled at the Xinjiang Arts Institute, where she has been

learning to sing the *Uyghur on ikki muqami*. She is also studying *dutar* and dance performance in her spare time. In December 2013, she was deeply honored when the Ozturk Company in Ürümchi selected her as one of fourteen winners of its Scholarship for Female Graduate Students. Elise has traveled widely throughout southern Xinjiang conducting field research. She maintains a busy schedule as an occasional translator (Uyghur–English and Chinese–English) and editor, and she delights in all the opportunities she has for musical, cultural, and scholarly exchange with the people of the Xinjiang Uyghur Autonomous Region.

ANDERSON ELISE MARIE

مەسئۇل مۇھەررىر : ئابلەت ئەيسا
مەسئۇل كوررېكتور : ئاينۇرقىز مەمتىمىن

ئادىل تۇنياز كۆك ئاسمان

نەشر قىلغۇچى	: مىللەتلەر نەشرىياتى
ئادرېسى	: بېيجىڭ شەھىرى خېبېنگىلى شىمالىي كوچا 14 - قورۇ
پوچتا نومۇرى	: 100013
تېلېفون نومۇرى	: 010—64290862
ساتقۇچى	: جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى
باشقۇچى	: بېيجىڭ شېنگۇڭ باسما ھەسسىدارلىق چەكلىك شىركىتى
نەشرى	: 2016 - يىلى 1 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى
بېسىلىشى	: 2016 - يىلى 12 - ئايدا بېيجىڭدا 1 - قېتىم بېسىلدى
ئۆلچىمى	: 1168×850م م . 32 كەسەم
باسما تاۋىتى	: 11.75
باھاسى	: 45.00 يۈەن

ISBN 978-7-105-14678-9/I • 2809 维 390

责任编辑：阿卜莱提·艾萨
责任校对：阿依努尔克孜·买买提

图书在版编目（CIP）数据

蔚蓝的天空：维吾尔文 / 阿地里江·吐尼亚孜著

— 北京：民族出版社，2016.11

ISBN 978-7-105-14678-9

I. ①蔚… II. ①阿… III. ①诗集—中国—当代—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. ①I227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2016)第 290978 号

出版发行：民族出版社 <http://www.mzcbs.com>.

社 址：北京市和平里北街 14 号 邮编：100013

电 话：010-64290862（维文室）

印 刷：北京盛通印刷股份有限公司

版 次：2016 年 12 月第 1 版 2016 年 12 月北京第 1 次印刷

开 本：850×1168 毫米 32 开

印 张：11.75

定 价：45.00 元

ISBN 978-7-105-14678-9/I·2809 维 390

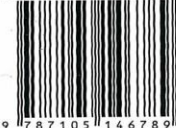

مۇقاۋىنى لايىھەلىگۈچى: نۇرمۇھەممەت ئۆمەر ئۇچقۇن

ئۇيغۇر كىتاب بۆلۈمى
ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى ئادرېسى
www.uyghurkitap.com

ISBN 978-7-105-14678-9

9 787105 146789 >

定价：45.00 元

扫一扫获得更多资讯